

บทที่ ๓

ผลการวิจัย

การปรับตัวในด้านอาชีพ

การย้ายถิ่นมีผลทำให้ประชากรต้องเปลี่ยนแปลงอาชีพ หรืออย่างน้อยก็เปลี่ยนสถานที่ทำงาน และเมื่อเวลาผ่านไป ผู้ย้ายถิ่นจะเริ่มปรับตัวให้เข้ากับอาชีพ และลักษณะงานได้ พร้อมกันนี้อาจจะมีบางคนที่เลื่อนระดับอาชีพสูงขึ้น เช่น กลุ่มที่ย้ายเข้ามาอยู่ใหม่ ๆ อาจจะมีสัดส่วนของผู้ปฏิบัติงานเกี่ยวข้องกับวิชาการน้อยกว่ากลุ่มที่เข้ามาอยู่นานกว่า หรือในระยะแรกสัดส่วนของผู้ใช้แรงงาน และกรรมกรอาจจะมาก แต่ต่อมาสัดส่วนของผู้ใช้แรงงานอาจจะลดลงตามระยะเวลาที่อยู่เป็นต้น ในขั้นแรกจะพิจารณาถึงระดับของอาชีพจากค่าคะแนนเฉลี่ยก่อนและศึกษาถึงรายละเอียดของแต่ละกลุ่มต่อไป ทั้งนี้เพื่อพิสูจน์สมมุติฐานที่ว่า ผู้ย้ายถิ่นที่ย้ายเข้ามาอยู่ในระยะเวลาสั้นกว่าจะปรับตัวในเรื่องอาชีพได้ดีกว่าผู้ที่ย้ายเข้ามาอยู่ในระยะเวลาสั้นกว่า จากการศึกษาคั้งนี้ดังแสดงในตารางที่ ๑๗ พบว่าผู้ย้ายถิ่นมาจากเขตเมืองที่เข้ามาอยู่ในกรุงเทพมหานคร มีคะแนนเฉลี่ยของระดับอาชีพในกลุ่มที่อยู่ต่ำกว่า ๕ ปี, ๕-๑๔ ปี และตั้งแต่ ๑๕ ปีขึ้นไปเป็น ๘.๒, ๗.๒ และ ๗.๔ ตามลำดับ ซึ่งจะเห็นว่ากลุ่มแรก (ต่ำกว่า ๕ ปี) มีระดับของอาชีพดีกว่า ๒ กลุ่มหลัง แต่เมื่อเปรียบเทียบกลุ่มที่อยู่ ๕-๑๔ ปี กับผู้ที่อยู่ตั้งแต่ ๑๕ ปีขึ้นไป จะพบว่าระดับของอาชีพในกลุ่มหลังสูงกว่าเล็กน้อย ทั้งนี้เพราะรายละเอียดของการประกอบอาชีพในแต่ละกลุ่มแตกต่างกัน กล่าวคือกลุ่มที่อยู่ต่ำกว่า ๕-๑๔ ปี มีสัดส่วนของผู้ประกอบอาชีพวิชาการและผู้ปฏิบัติงานเกี่ยวข้องกับน้อยกว่ากลุ่มอื่น ๆ (ร้อยละ ๒๔.๑ ในกลุ่มที่เข้ามาอยู่ต่ำกว่า ๕ ปี เปรียบเทียบกับร้อยละ ๑๒.๔ ในกลุ่มที่อยู่ ๕-๑๔ ปี และเป็นร้อยละ ๑๖.๑ ในกลุ่มผู้ที่อยู่ตั้งแต่ ๑๕ ปีขึ้นไป) นอกจากนี้สัดส่วนของผู้ปฏิบัติงานเกี่ยวกับการค้าของผู้ย้ายถิ่นที่อยู่ต่ำกว่า ๕ ปี, ๕-๑๔ ปี และ ๑๕ ปีขึ้นไป เป็นร้อยละ ๑๗.๒, ๑๙.๔ และ ๓๒.๓ ซึ่งก็มีลักษณะเช่นเดียวกับอาชีพการขนส่ง และคมนาคมที่ผู้ที่ย้ายเข้ามาก่อนมีสัดส่วนสูงกว่า (ร้อยละ ๓.๕, ๙.๗ และ ๑๒.๔ ตามลำดับ) และส่วนใหญ่แล้วผู้ที่ย้ายเข้ามาในภายหลังจะมีอาชีพช่าง หรือเกี่ยวข้องกับกระบวนการผลิต หรือกรรมกร และการบริการ (นั่นคือในกลุ่มที่อยู่ต่ำกว่า ๕ ปี, ๕-๑๔ ปี และ ๑๕ ปีขึ้นไป มีผู้ประกอบอาชีพช่าง ผู้ปฏิบัติงาน

ในกระบวนการผลิต และกรรมกร เท่ากับร้อยละ ๓๑.๐, ๒๒.๖ และ ๒๒.๖ ตามลำดับ และมีผู้ประกอบอาชีพบริการเท่ากับร้อยละ ๑๓.๘, ๒๕.๘ และ ๔.๗ ตามลำดับ)

เนื่องจากอาชีพที่เกี่ยวข้องกับวิชาการเป็นอาชีพที่ได้คะแนนสูงสุด ดังนั้นคะแนนเฉลี่ยของอาชีพในกลุ่มที่ย้ายเข้ามาอยู่ต่ำกว่า ๕ ปี จึงสูงกว่ากลุ่มที่เข้ามาอยู่ในระยะเวลา ๕-๑๔ ปี และตั้งแต่ ๑๕ ปีขึ้นไปดังกล่าว แต่สาเหตุที่ทำให้ลักษณะของอาชีพเป็นดังนั้นก็อาจจะเนื่องมาจากสาเหตุประการใดประการหนึ่งใน ๒ ประการนี้คือ ประการแรก ผู้ย้ายถิ่นที่เข้ามาอยู่ในช่วงต่ำกว่า ๕ ปี เป็นผู้ที่จบระดับมหาวิทยาลัยถึงร้อยละ ๒๐.๗ เมื่อเปรียบเทียบกับผู้ที่อยู่ ๕-๑๔ ปี และ ๑๕ ปีขึ้นไปมีเพียงร้อยละ ๑๒.๔ และ ๑๖.๑ เท่านั้นที่จบมหาวิทยาลัย (ตาราง ก ในภาคผนวก) ด้วยระดับการศึกษาที่ดีกว่าทำให้ผู้ประกอบการในเชิงวิชาการมีมากกว่า หรือประการที่ ๒ กรุงเทพมหานครเป็นเมืองที่แออัด การขยับขยายงานเป็นไปได้ยาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งในกลุ่มผู้ที่เป็นกรรมกรหรือกลุ่มอาชีพบริการ ซึ่งก็สอดคล้องกับผู้ที่อยู่อาศัยอยู่ในกรุงเทพมหานครที่ย้ายมาจากชนบทซึ่งผู้ที่ย้ายเข้ามาก่อนประกอบอาชีพเกี่ยวกับการคมนาคม ขนส่ง และประกอบอาชีพช่าง หรือกรรมกรมากกว่าผู้ที่ย้ายเข้ามาภายหลัง แต่ผู้ที่ย้ายเข้ามาก่อนมีสัดส่วนของผู้ที่ประกอบอาชีพเกี่ยวกับการบริการน้อยกว่าผู้ที่ย้ายเข้ามาภายหลัง คือในกลุ่มต่ำกว่า ๕ ปี, ๕-๑๔ ปี และตั้งแต่ ๑๕ ปีขึ้นไป ทำอาชีพนี้ร้อยละ ๓๒.๘, ๑๘.๔ และ ๑๖.๑ ตามลำดับ และมีสัดส่วนของผู้ปฏิบัติงานอาชีพที่ใช้วิชาการหรือเกี่ยวข้อง และอาชีพเสมียนมากกว่ากลุ่มที่ย้ายเข้ามาในภายหลัง กล่าวคือในกลุ่มแรกผู้ที่อยู่ต่ำกว่า ๕ ปี, ๕-๑๔ ปี และ ๑๕ ปี มีสัดส่วนของผู้ประกอบอาชีพที่ใช้วิชาการ หรือเกี่ยวข้อง เป็นร้อยละ ๓.๑, ๗.๕ และ ๑๐.๗ ตามลำดับ และผู้ปฏิบัติงานอาชีพเสมียนเป็นร้อยละ ๔.๗, ๕.๗ และ ๘.๕ ตามลำดับ จากรายละเอียดของลักษณะอาชีพดังกล่าวมีผลทำให้ระดับของอาชีพของผู้ย้ายถิ่นมาจากชนบทที่อยู่ต่ำกว่า ๕ ปี, ๕-๑๔ ปี และตั้งแต่ ๑๕ ปีขึ้นไป มีคะแนนเฉลี่ยเป็น ๖.๔, ๖.๘ และ ๗.๒ ตามลำดับ จะเห็นว่าจากคะแนนเฉลี่ยและสัดส่วนของการปรับตัวเรื่องอาชีพของผู้ที่ย้ายมาจากชนบทเข้ามาอยู่ในกรุงเทพมหานครนี้สอดคล้องกับสมมุติฐาน

เมื่อเปรียบเทียบผู้ย้ายถิ่นที่มาจากเขตเมือง และเขตนอกเขตเมืองแล้ว จะพบว่าในทุกกลุ่มของผู้ที่อยู่ระยะเวลาเท่ากัน ระดับของอาชีพของผู้ที่ย้ายมาจากเขตเมืองจะสูงกว่าผู้ที่ย้ายมาจากชนบท (คะแนนเฉลี่ย ๘.๒ เทียบกับ ๖.๔ ในกลุ่มที่ย้ายเข้ามาต่ำกว่า ๕ ปี, คะแนนเฉลี่ย ๗.๒ เทียบกับ ๖.๘ ในกลุ่มที่อยู่ ๕-๑๔ ปี และคะแนนเฉลี่ย ๗.๔ เทียบกับ ๗.๒ ในกลุ่มที่อยู่ตั้งแต่ ๑๕ ปีขึ้นไป)

ถ้าเปรียบเทียบแบบแผนของการปรับตัวในเรื่องอาชีพแล้ว จะพบว่าผู้ที่ย้ายมาจากชนบทมีแบบแผนของการปรับตัวในเรื่องอาชีพได้ดีกว่า แต่สำหรับผู้ที่มาจากเขตเมืองนั้น แบบแผนของการปรับตัวอาจจะไม่เป็นแนวเดียวกัน ทั้งนี้อาจจะเป็นเพราะผู้ที่ย้ายถิ่นมาจากเขตเมืองย้ายถิ่นบ่อยครั้งกว่า จากตารางที่ ๑๓ พบว่าผู้ที่มาจากเขตเมือง ร้อยละ ๔๔ เท่านั้นที่ย้ายถิ่นเพียง ๑ ครั้ง ในขณะที่ผู้ที่มาจากเขตชนบท ร้อยละ ๖๑.๕ ย้ายถิ่นครั้งเดียว การที่ประชากรส่วนใหญ่เปลี่ยนแปลงทำให้ไม่เป็นที่สังเกตของการพัฒนาอาชีพของประชากร และประกอบกับผู้ที่ย้ายเข้ามาใหม่มีลักษณะของการเลือกสรรสูงกว่าจึงมีผลทำให้คะแนนเฉลี่ยของอาชีพในประชากรกลุ่มแรกของผู้ที่ย้ายมาจากเขตเมืองสูงมากกว่าที่ควรจะเป็น

สำหรับกลุ่มของผู้ที่อาศัยอยู่ในเขตเทศบาลอื่นนั้น ประชากรที่ย้ายมาจากเขตเมืองในระยะเวลาต่ำกว่า ๕ ปี, ๕-๑๔ ปี และตั้งแต่ ๑๕ ปีขึ้นไป มีคะแนนเฉลี่ยของอาชีพเท่ากับ ๘.๔, ๘.๕ และ ๗.๔ ตามลำดับ ส่วนผู้ที่ย้ายมาจากชนบท คะแนนเฉลี่ยของอาชีพเท่ากับ ๘.๐, ๗.๐ และ ๖.๑ ตามลำดับ ซึ่งจะเห็นว่า ทั้งผู้ที่ย้ายมาจากเขตเมือง และย้ายมาจากชนบท ผู้ที่ย้ายเข้ามาก่อนไม่ได้ประกอบอาชีพดีกว่าผู้ที่เข้ามาภายหลัง ทั้งนี้ด้วยสาเหตุที่อาชีพผู้ใช้วิชาการมีสัดส่วนที่ต่างกัน และกลุ่มอาชีพอื่น ๆ เปลี่ยนแปลงในลักษณะที่ต่างกัน กล่าวคือ ในกลุ่มผู้ที่ย้ายมาจากเขตเมือง ผู้ที่อาศัยอยู่ต่ำกว่า ๕ ปี, ๕-๑๔ ปี และตั้งแต่ ๑๕ ปีขึ้นไป มีสัดส่วนของผู้ใช้วิชาการ ร้อยละ ๑๔.๑, ๒๕.๘ และ ๑๒.๕ ตามลำดับ ซึ่งเหมือนกับผู้ประกอบอาชีพเสมียนที่มีสัดส่วนในแต่ละกลุ่มระยะเวลาเป็น ๑๐.๑, ๑๑.๒ และ ๖.๒ ตามลำดับ อาชีพทั้ง ๒ นี้เป็นอาชีพที่มีคะแนนสูง ดังนั้นการเปลี่ยนแปลงในกลุ่มที่อยู่ ๕-๑๔ ปี จึงได้คะแนนเฉลี่ยสูงมากขึ้น แต่สาเหตุประการหนึ่งที่ทำให้กลุ่มอาชีพทั้ง ๒ นี้ อยู่ในสัดส่วนที่สูงอาจจะเนื่องจากเขตเทศบาลอื่นเป็นเขตที่มีการเปลี่ยนแปลงประชากรมาก เพราะผู้ที่มีความรู้ หรือทำงานวิชาการที่ดี ส่วนใหญ่ถูกย้ายไปทำงานชั่วคราว และจะย้ายกลับในระยะเวลาหนึ่ง จะเห็นได้จากตารางที่ ๑๓ ผู้ที่ย้ายถิ่นที่มาจากเขตเมืองเข้ามาอยู่ในเขตเทศบาลอื่นมีเพียงร้อยละ ๒๕.๓ เท่านั้นที่เคยย้ายถิ่นเพียง ๑ ครั้ง และจากตารางที่ ๑๔ ก็พบว่าในกลุ่มนี้ย้ายด้วยสาเหตุของการเปลี่ยนหน้าที่การทำงานถึงร้อยละ ๒๖.๔ ซึ่งลักษณะประการสุดท้ายนี้ก็สอดคล้องกับผู้ย้ายถิ่นจากชนบท ร้อยละ ๓๓.๕ ก็ย้ายเพราะหน้าที่การทำงานหรือเปลี่ยนหน้าที่การทำงาน ด้วยเหตุนี้จึงอาจจะเป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้ระดับของผู้ที่มาจากชนบทในระยะเวลาสั้นกว่ามีคะแนนเฉลี่ยต่ำกว่าผู้ที่ย้ายเข้ามาในภายหลัง

สำหรับรายละเอียดของสัดส่วนแต่ละอาชีพ ของผู้ย้ายถิ่นที่มาจากเขตชนบทที่เข้ามาอยู่ในเขตเทศบาลอื่นนั้น พบว่าผู้ที่ย้ายเข้ามาภายหลังมีสัดส่วนของผู้ที่มีอาชีพที่มีคะแนนสูง ได้แก่ อาชีพเกี่ยวกับวิชาการ อาชีพการบริหาร ธุรกิจ การจัดการ อาชีพเสมียน และอาชีพทหาร/ตำรวจ สูงกว่าผู้ที่ย้ายเข้ามาก่อน (ตารางที่ ๑๗) ดังนั้นจึงมีผลทำให้คะแนนเฉลี่ยของอาชีพของผู้ที่ย้ายเข้ามาก่อนต่ำกว่าผู้ที่ย้ายเข้ามาภายหลัง แต่ถ้าพิจารณาเฉพาะผู้ที่ประกอบอาชีพที่ใช้แรงงาน และไม่ต้องการความชำนาญ แล้วจะพบว่ากลุ่มผู้ที่เข้ามาก่อนทำงานประเภทนี้น้อยกว่ากลุ่มที่ย้ายเข้ามาภายหลัง กล่าวคือในกลุ่มที่อยู่ต่ำกว่า ๕ ปี, ๕-๑๔ ปี และตั้งแต่ ๑๕ ปีขึ้นไป มีผู้ประกอบอาชีพช่าง: ผู้ปฏิบัติงานในกระบวนการผลิตและกรรมกรเท่ากับร้อยละ ๒๑.๓, ๑๘.๗ และ ๗.๘ ตามลำดับ และผู้ประกอบอาชีพบริการเท่ากับร้อยละ ๑๔.๗, ๑๗.๓ และ ๑๗.๒ ตามลำดับ ดังนั้นอาจจะกล่าวได้ว่าผู้ที่ย้ายเข้ามาก่อนมีการเปลี่ยนแปลงอาชีพไปในทางที่ดีขึ้น คือ อาจจะเปลี่ยนจากอาชีพใช้แรงงานไปทำการค้า เป็นต้น

เมื่อเปรียบเทียบผู้ย้ายถิ่นที่มาจากเขตเมือง และเขตชนบทในเขตเทศบาลอื่นแล้วก็พบว่าระดับของอาชีพของผู้ย้ายถิ่นมาจากเขตเมืองสูงกว่าผู้ที่มาจากเขตชนบทในแต่ละกลุ่มเวลา (คะแนนเฉลี่ย ๘.๔ เทียบกับ ๘.๐ ในกลุ่มที่ย้ายเข้ามาต่ำกว่า ๕ ปี, คะแนนเฉลี่ย ๘.๕ เทียบกับ ๗.๐ ในกลุ่มที่อยู่ ๕-๑๔ ปี และคะแนนเฉลี่ย ๗.๔ เทียบกับ ๖.๑ ในกลุ่มที่อยู่ตั้งแต่ ๑๕ ปีขึ้นไป) จะเห็นว่าสำหรับกลุ่มที่อยู่ในเขตเทศบาลอื่นนี้ไม่สามารถพิจารณาแบบแผนของการย้ายถิ่นของแต่ละกลุ่มระยะเวลาเทียบกันได้ โดยเฉพาะผู้ที่ย้ายมาจากเขตเมือง ทั้งนี้เพราะประกอบไปด้วยคนหลายกลุ่ม เช่น ผู้ที่ย้ายถิ่นด้วยสาเหตุแตกต่างกัน (ตารางที่ ๑๔) และผู้ที่มีระดับการศึกษาที่ต่างกัน จะเห็นได้จาก ตาราง ก. ในภาคผนวก ผู้ที่มาจากเขตเมืองที่เข้ามาอยู่ต่ำกว่า ๕ ปี ร้อยละ ๓๗.๐ จบระดับประถมศึกษา และต่ำกว่า ร้อยละ ๔๓.๘ ของผู้ที่อยู่ ๕-๑๔ ปี จบระดับประถมศึกษาและต่ำกว่า และร้อยละ ๖๑.๔ ของผู้ที่อยู่นานกว่า ๑๕ ปี จบการศึกษาระดับดังกล่าว ส่วนผู้ที่มาจากเขตชนบทที่เข้ามาอยู่ต่ำกว่า ๕ ปี, ๕-๑๔ ปี และตั้งแต่ ๑๕ ปีขึ้นไป ร้อยละ ๕๔.๑, ๖๖.๗ และ ๘๘.๘ ตามลำดับ จบการศึกษาระดับประถมศึกษา และต่ำกว่า

นอกจากนี้ถ้าเปรียบเทียบโดยใช้ผู้ไม่ย้ายถิ่นเป็นมาตรฐานแล้ว จะพบว่าในกรุงเทพมหานครระดับอาชีพของผู้ที่มาจากเขตเมือง เฉพาะกลุ่มที่ย้ายเข้ามาใหม่ (ต่ำกว่า ๕ ปี) สูงกว่าผู้ไม่เคยย้ายถิ่น ส่วนในกลุ่มอื่น (๕-๑๔ ปี และตั้งแต่ ๑๕ ปีขึ้นไป) ระดับของอาชีพต่ำกว่าผู้ไม่

เคยย้ายถิ่น ทั้งนี้เนื่องจากผู้ย้ายถิ่นเข้ามาใหม่มีการเลือกสรรสูงกว่ากลุ่มอื่น ๆ ซึ่งก็เป็นเหตุผลเดียวกันกับผู้ที่ย้ายถิ่นมาจากเขตเมืองในเขตเทศบาลอื่น ๒ กลุ่มแรก (ต่ำกว่า ๕ ปี, ๕-๑๔ ปี) ที่มีระดับอาชีพสูงกว่าผู้ไม่ย้ายถิ่น (๘.๔ และ ๘.๕ เทียบกับ ๗.๔) และผู้ที่ย้ายมาจากชนบทในระยะเวลาต่ำกว่า ๕ ปี ระดับอาชีพสูงกว่าผู้ไม่ย้ายถิ่น (๘.๐ เทียบกับ ๗.๔) สำหรับผู้ที่ย้ายมาจากชนบทเข้าสู่กรุงเทพมหานครนั้น การเลือกสรรอาจจะยังไม่ดีพอ การปรับอาชีพจึงไม่เท่าผู้ไม่ย้ายถิ่น หรืออาจจะเนื่องมาจากความแตกต่างของสภาพแวดล้อมระหว่างชนบทและเขตเมือง ทำให้ขาดประสบการณ์และจำกัดไม่ให้มีระดับอาชีพเท่ากับผู้ไม่ย้ายถิ่น และการที่ผู้ที่ย้ายมาจากเขตชนบทเข้ามาอยู่ในเขตเทศบาลอื่นในระยะเวลา ๕-๑๔ ปี และสูงกว่า ๑๕ ปี มีระดับอาชีพไม่เท่าผู้ย้ายถิ่น ก็อาจจะเนื่องมาจากความแตกต่างของระดับการศึกษาดังกล่าว (ตาราง ก ในภาคผนวก)

ดังนั้นจากการศึกษาการปรับตัวเรื่องอาชีพโดยคะแนนเฉลี่ยนี้ ไม่สามารถสรุปได้ว่าผู้ที่อยู่นานกว่าปรับตัวได้ดีกว่าผู้ที่อยู่ในระยะเวลาสั้นกว่า นอกจากกลุ่มผู้ย้ายถิ่นที่มาจากเขตชนบท และเข้ามาอยู่ในกรุงเทพมหานครเท่านั้น ถึงแม้ว่าบางส่วนจะอธิบายได้จากสัดส่วนของการประกอบอาชีพแต่ละอาชีพดังกล่าวมาแล้ว แต่ก็มิได้เป็นคำตอบที่ชัดเจน ทั้งนี้อาจจะเป็นเพราะมีปัจจัยอื่น ๆ อีกหลายประการซึ่งจะกล่าวต่อไป อย่างไรก็ตามการศึกษาโดยคะแนนเฉลี่ยนี้ให้คำตอบชัดเจนว่า ผู้ที่ย้ายถิ่นมาจากเขตเมืองมีระดับอาชีพสูงกว่าผู้ที่มาจากเขตชนบททุกกลุ่มระยะเวลา และเห็นชัดเจนยิ่งขึ้นเมื่อเปรียบเทียบกับผู้ไม่ย้ายถิ่น

เนื่องจากในการศึกษาข้างต้นไม่อธิบายถึงการเปลี่ยนแปลง หรือปรับตัวในด้านอาชีพของผู้ย้ายถิ่นอย่างชัดเจน ผู้วิจัยจึงได้นำตัวแปรอื่นเข้ามาพิจารณาพร้อมด้วย ซึ่งได้แก่ เพศ อายุ และระดับการศึกษา และเนื่องจากจำนวนตัวอย่างในการศึกษาไม่มีมากพอจึงอาจจะไม่ชี้แจงรายละเอียดสำหรับบางอาชีพ จากรูปที่ ๑ ถ้าแยกศึกษาตามเพศของผู้ย้ายถิ่นแล้ว จะพบว่าในกรุงเทพมหานครผู้ชายที่ย้ายมาจากเขตเมืองมาอยู่เป็นระยะเวลา ๕-๑๔ ปี และตั้งแต่ ๑๕ ปีขึ้นไป มีระดับอาชีพต่ำกว่ากลุ่มผู้ย้ายเข้ามาต่ำกว่า ๕ ปี และนอกจากนี้ในกลุ่ม ๕-๑๔ ปี และตั้งแต่ ๑๕ ปีขึ้นไป ผู้ย้ายถิ่นมาจากเขตเมืองยังมีระดับของอาชีพต่ำกว่าผู้ย้ายมาจากชนบทอีกด้วย สาเหตุที่เป็นเช่นนี้เพราะตัวอย่างจาก ๒ กลุ่มนี้ (ตารางที่ ๑๘) เป็นกลุ่มที่มีผู้ปฏิบัติงานเชิงวิชาการ ผู้ปฏิบัติงานบริหารและผู้ปฏิบัติงานอาชีพเสมียนอยู่น้อยมาก สำหรับผู้ที่ย้ายมาจากชนบทนั้น ระดับอาชีพของกลุ่มที่อยู่ต่ำกว่า ๕ ปี, ๕-๑๔ ปี และตั้งแต่ ๑๕ ปีขึ้นไปแตกต่างกันน้อยมาก (คะแนนเฉลี่ย ๗.๕, ๗.๓ และ ๗.๖ ตามลำดับ)

ส่วนผู้หญิงที่ย้ายมาจากเขตเมืองเข้ามาอยู่ในกรุงเทพมหานคร (รูปที่ ๑) ผู้ที่ย้ายเข้ามา ก่อนไม่ได้ปรับตัวในเรื่องอาชีพดีกว่าผู้ที่ย้ายเข้ามาภายหลัง แต่พบว่าผู้ที่มาจากชนบทมีลักษณะตรง กันข้าม สาเหตุที่เป็นเช่นนี้อาจจะเนื่องมาจากผู้หญิงที่มาจากชนบทอาจจะย้ายติดตามสามี หรือย้าย ด้วยสาเหตุทางสังคมมากกว่าสาเหตุทางเศรษฐกิจ และไม่เปลี่ยนที่อยู่บ่อยครั้งคืออยู่ที่ใดที่หนึ่งเป็น ระยะเวลา นานกว่าชาย การพัฒนาทางอาชีพจึงมีระบบแบบแผนมากกว่า แต่อย่างไรก็ตามการปรับตัว ด้านอาชีพของผู้หญิงในทุกกลุ่มระยะเวลานี้ ยังไม่ดีเท่ากับผู้ไม่ย้ายถิ่นในกรุงเทพมหานคร

สำหรับในเขตเทศบาลอื่นนั้น ผู้ย้ายถิ่นทั้งชายและหญิงที่มาจากเขตเมือง และชนบท ที่เข้ามา ก่อน ระดับอาชีพมีแนวโน้มจะต่ำกว่าผู้ที่เข้ามาในภายหลังเช่นเดียวกับการศึกษาโดยไม่แยก เพศ และผู้ย้ายถิ่นที่มาจากเขตเมืองก็จะมีลักษณะของการเลือกสรร คือดีกว่าผู้ที่มาจากชนบท นอกจากผู้ชายในกลุ่มที่อยู่ต่ำกว่า ๕ ปี และมาจากชนบทเพียงกลุ่มเดียวเท่านั้นที่ระดับของอาชีพสูง กว่าผู้ที่มาจากเขตเมือง ทั้งนี้อาจจะเป็นเพราะกลุ่มนี้มีผู้ประกอบอาชีพใช้วิชาการ และความชำนาญ ในสัดส่วนที่สูงกว่า (ร้อยละ ๕๗.๒ เทียบกับร้อยละ ๓๙.๒ ดังแสดงในตารางที่ ๑๔)

ถ้าเปรียบเทียบผู้ย้ายถิ่นเพศชาย และหญิง ในเรื่องการปรับตัวทางด้านอาชีพ ทุกกลุ่ม ระยะเวลา กับผู้ไม่ย้ายถิ่นแล้ว จากรูปที่ ๑ สามารถมองเห็นภาพรวมได้ว่า ผู้ย้ายถิ่นชายมีระดับของ อาชีพใกล้เคียงกับผู้ไม่ย้ายถิ่นมากกว่าผู้ย้ายถิ่นหญิง ทั้งผู้ที่อยู่ในกรุงเทพมหานคร และเขตเทศบาลอื่น นอกจากในกลุ่มชายที่ย้ายมาจากชนบทเข้ามาอยู่ในเขตเทศบาลอื่นในระยะเวลา ๕-๑๔ ปี และ ตั้งแต่ ๑๕ ปีขึ้นไป ที่คะแนนเฉลี่ยต่ำกว่าผู้ไม่ย้ายถิ่น (๗.๐, ๖.๑ เทียบกับ ๗.๕) ทั้งนี้อาจจะ เนื่องมาจากระดับการศึกษาต่ำกว่ากลุ่มอื่น ทำให้การเลื่อนไหลทางอาชีพเป็นไปได้ยาก (ตาราง ก. พบว่ามากกว่า ๒ ใน ๓ ของทั้ง ๒ กลุ่มนี้ จบการศึกษาต่ำกว่า และเท่ากับประถมศึกษา)

ตัวแปรที่ ๒ ที่นำมาศึกษาประกอบในเรื่องของอาชีพก็คือ อายุ จากรูปที่ ๒ พบว่าผู้ย้าย ถิ่นจากเขตเมืองเข้ามาอยู่ในกรุงเทพมหานครที่อายุต่ำกว่า ๓๕ ปี และเข้ามาอยู่เป็นระยะเวลา นาน กว่า มีแนวโน้มที่จะปรับตัวด้านอาชีพได้ดีกว่าผู้ที่ย้ายเข้ามาภายหลัง ถึงแม้ว่ากลุ่มที่ย้ายเข้ามาต่ำกว่า ๕ ปี จะมีลักษณะของการเป็นกลุ่มเลือกสรรก็ตาม สำหรับผู้ย้ายมาจากชนบท และอายุต่ำกว่า ๓๕ ปีนั้น ยังไม่ปรากฏชัดว่าผู้ที่ย้ายเข้ามาก่อนจะปรับตัวได้ดีกว่า แต่กลุ่มผู้ย้ายมาจากเขตเมืองก็ยังคงมีระดับอาชีพที่สูงกว่าผู้ที่มาจากชนบทในทุกกลุ่มระยะเวลา

สำหรับผู้ที่มิอายุตั้งแต่ ๓๕ ปีขึ้นไป ที่ย้ายมาจากเขตเมืองเข้ามาอยู่ในกรุงเทพมหานคร ถึงแม้ว่าคะแนนเฉลี่ยของอาชีพจะสูงเพราะลักษณะเลือกสรรของผู้ที่มาจากเขตเมือง แต่อยู่ในระดับที่ไม่ควรจะเป็น (ตารางที่ ๑๙) ทั้งนี้เพราะจำนวนตัวอย่างของกลุ่มนี้มีน้อยมาก ส่วนกลุ่มผู้ที่อยู่ ๕-๑๔ ปี และตั้งแต่ ๑๕ ปีขึ้นไป คะแนนเฉลี่ยของผู้ที่อยู่ก่อนจะดีกว่า (๖.๕ เทียบกับ ๗.๒) ผู้ที่ย้ายมาจากชนบท และอายุ ๓๕ ปีขึ้นไปนั้นจะพบว่า ผู้ที่อยู่ในระยะเวลาสั้นกว่ามีแนวโน้มที่จะปรับตัวเรื่องอาชีพได้ดีกว่าผู้ที่เข้ามาในระยะเวลาสั้น ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาในขั้นต้นเมื่อยังไม่ได้แยกอายุ (จากคะแนนเฉลี่ย ๕.๘ เป็น ๗.๒ และ ๗.๒ ในกลุ่มผู้ที่อยู่ต่ำกว่า ๕ ปี, ๕-๑๔ ปี และตั้งแต่ ๑๕ ปีขึ้นไปตามลำดับ)

ในกลุ่มของผู้ที่มีอายุต่ำกว่า ๓๕ ปี และย้ายถิ่นมาจากเขตเมืองเข้ามาอยู่ในเขตเทศบาลอื่นในระยะเวลาต่ำกว่า ๕ ปี และ ๕-๑๔ ปี พบว่ามีคะแนนเฉลี่ยของอาชีพเป็น ๘.๕ และเป็น ๘.๘ ตามลำดับ ซึ่งก็สอดคล้องกับเมื่อยังไม่ได้แบ่งกลุ่มอายุ ซึ่งอาจจะเป็นไปได้ว่าผู้ที่ย้ายถิ่นมาจากเขตเมืองมาอยู่ในเขตเทศบาลอื่นอาจจะเข้ามาอยู่ในลักษณะชั่วคราว และเพราะหน้าที่การงาน และระยะเวลาที่อยู่อาจจะต้องนานมากกว่า ๕ ปี สำหรับผู้ที่ย้ายมาจากชนบทระดับของอาชีพในกลุ่มอายุนี้แตกต่างไปจากกลุ่มที่ยังไม่ได้แยกอายุเล็กน้อย คือ ผู้ที่อยู่ตั้งแต่ ๑๕ ปีขึ้นไป มีคะแนนเฉลี่ยของอาชีพสูงกว่ากลุ่มที่อยู่ ๕-๑๔ ปี (๖.๘ เทียบกับ ๗.๐) แต่ทั้งนี้เพราะตัวอย่างในกลุ่มที่อยู่ ตั้งแต่ ๑๕ ปีขึ้นไปมีจำนวนน้อยมาก

ส่วนผู้ที่อายุตั้งแต่ ๓๕ ปีขึ้นไป ทั้งผู้ที่ย้ายถิ่นมาจากเขตเมือง และชนบท คะแนนเฉลี่ยของอาชีพในแต่ละกลุ่มระยะเวลาที่อยู่ก็ยังคงสอดคล้องกับกลุ่มที่ยังไม่ได้แยกอายุ (รูปที่ ๒) และถ้าเปรียบเทียบระหว่างผู้ย้ายถิ่นที่มาจากเขตเมือง และเขตชนบทในแต่ละกลุ่มระยะเวลาที่อยู่ทั้ง ๒ กลุ่มอายุ ก็ยังคงพบว่าผู้ที่ย้ายมาจากเขตเมืองมีระดับของอาชีพที่สูงกว่า และนอกจากนี้ (ตารางที่ ๑๙) ถ้าพิจารณาในรายละเอียดก็พบว่าสัดส่วนของผู้ประกอบอาชีพที่ใช้วิชาการและอาชีพที่ต้องใช้ทักษะของผู้ที่มาจากเขตเมืองก็ยิ่งสูงกว่าผู้ที่ย้ายมาจากชนบท

ถ้าเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยของผู้ย้ายถิ่นกับไม่ย้ายถิ่นเมื่อแบ่งแยกกลุ่มอายุแล้ว ในกรุงเทพมหานครพบว่าการพัฒนาการระดับอาชีพของผู้ที่มีอายุต่ำกว่า ๓๕ ปี และย้ายมาจากเขตเมืองจะดีกว่าผู้ที่อายุกลุ่มเดียวกันแต่มาจากชนบท สำหรับผู้ที่อายุสูงกว่า ๓๕ ปีนั้น ถึงแม้ว่าผู้ที่มาจากเขตเมืองจะมีระดับอาชีพที่ดีกว่า แต่ก็ยังมีระดับต่ำกว่าผู้ที่ไม่ได้ย้ายถิ่น (รูปที่ ๒) ทั้งนี้อาจจะเป็นเพราะผู้

ที่ย้ายถิ่นเข้ามาเมื่ออายุน้อย ๆ และมาจากเขตเมืองเป็นผู้ที่มีความรู้ดีกว่า และถูกเลือกสรรมาจากพื้นที่ที่พัฒนาแล้ว การปรับตัวทางด้านอาชีพจึงดีกว่าผู้ที่มีอายุมาก หรือผู้ที่ย้ายมาจากชนบท

สำหรับในเขตเทศบาลอื่นนั้น การพัฒนาระดับอาชีพของผู้ที่อายุต่ำกว่า ๓๕ ปี และมาจากเขตเมืองนั้นยังจะเห็นชัดเจนว่าดีกว่าผู้ไม่ย้ายถิ่นตั้งแต่กลุ่มที่เข้ามาต่ำกว่า ๕ ปี จนถึงกลุ่มที่อยู่ ๕-๑๔ ปี (๘.๔, ๘.๘ เทียบกับ ๘.๒) หรือแม้แต่ผู้ที่อายุ ๓๕ ปีขึ้นไป ผู้ที่มาจากเขตเมืองก็ดีกว่าผู้ไม่ย้ายถิ่นในทุกระยะเวลา (๘.๔, ๘.๒ และ ๗.๔ เทียบกับ ๗.๓) ผู้ที่ย้ายมาจากชนบทนั้นยังอาจจะต้องปรับตัวอีกเล็กน้อย เพราะทั้ง ๒ กลุ่มอายุยังมีการพัฒนาระดับอาชีพได้ไม่เท่ากับผู้ไม่ย้ายถิ่น โดยเฉพาะอย่างยิ่งกลุ่มที่อยู่ ๕-๑๔ ปี และตั้งแต่ ๑๕ ปีขึ้นไป ซึ่งทั้ง ๒ กลุ่มนี้เองที่มีผลทำให้คะแนนเฉลี่ยรวมของผู้ย้ายถิ่นที่มาจากชนบทเมื่อยังไม่ได้แยกอายุต่ำกว่าผู้ไม่ย้ายถิ่น

เมื่อนำเอาเรื่องของระดับการศึกษาเข้ามาประกอบกับลักษณะอาชีพแล้ว พบว่าผู้ที่มาจากเขตเมืองที่มีระดับการศึกษาต่ำกว่าและเท่ากับประถมศึกษาที่อยู่ในกรุงเทพมหานครต่ำกว่า ๕ ปี มีคะแนนเฉลี่ยของอาชีพสูงกว่าผู้ที่อยู่ ๕-๑๔ ปี และตั้งแต่ ๑๕ ปีขึ้นไป (๕.๙, เปรียบเทียบกับ ๕.๕ และ ๕.๔ ตามลำดับ) ซึ่งสอดคล้องกับผู้ที่มีการศึกษาสูงกว่าระดับประถมศึกษา (๑๐.๓, ๙.๑ และ ๙.๓ ตามลำดับ) ผลการศึกษานี้แสดงลักษณะการเลือกสรรของกลุ่มที่ย้ายถิ่นเข้ามาใหม่อย่างชัดเจน เป็นไปได้ว่านอกจากจะมีระดับการศึกษาที่ดีกว่าแล้ว ผู้ย้ายถิ่นกลุ่มนี้อาจจะมีประสบการณ์ในการย้ายถิ่นมากกว่า และทำให้ระดับอาชีพดีกว่าผู้ย้ายถิ่นกลุ่มอื่น ๆ เพราะโดยปกติแล้วผู้ย้ายถิ่นมักจะมีการพัฒนาขึ้นภายหลังจากย้ายถิ่นแล้วทุกครั้ง จากตาราง ข. พบว่าคะแนนเฉลี่ยของอาชีพของผู้ที่ย้ายถิ่นหลายครั้ง โดยส่วนใหญ่ในทุกกลุ่มระยะเวลาและที่อยู่สูงกว่าผู้ที่เคยย้ายถิ่นเพียงครั้งเดียว

สำหรับกลุ่มผู้ที่ย้ายมาจากเขตชนบทนั้น คะแนนเฉลี่ยของอาชีพของผู้ที่จบต่ำกว่าและเท่ากับประถมศึกษา และผู้ที่จบสูงกว่าประถมศึกษา มีลักษณะคล้ายกัน กล่าวคือคะแนนเฉลี่ยในกลุ่มผู้ที่เข้ามาอยู่ต่ำกว่า ๕ ปี สูงกว่าผู้ที่อยู่ ๕-๑๔ ปี เล็กน้อย และกลุ่มที่อยู่ตั้งแต่ ๑๕ ปีขึ้นไปสูงที่สุด (ตารางที่ ๒๐) ข้อมูลดังกล่าวยืนยันชัดเจนว่าผู้ย้ายถิ่นที่มาจากเขตชนบทมีการรูปแบบของการพัฒนาอาชีพเป็นไปในแนวทางที่ดีขึ้น ตามระยะเวลาที่อยู่ ถึงแม้ว่าผู้ที่ย้ายมาจากชนบทในกลุ่มที่อยู่ ๕-๑๔ ปี จะมีคะแนนต่ำกว่าผู้ที่อยู่ต่ำกว่า ๕ ปี ไปบ้าง (๙.๑ เทียบกับ ๑๐.๑) แต่ทั้งนี้เมื่อพิจารณาตารางประกอบ จะพบว่ากลุ่มหลังที่เพิ่งย้ายเข้ามาอยู่มีส่วนของผู้มีอาชีพทหารตำรวจอยู่ในอัตราที่สูงกว่า

ผู้ที่มีระดับการศึกษาต่ำกว่าและเท่ากับประถมศึกษา และย้ายมาอยู่ในเขตเทศบาลอื่นนั้น เกือบจะไม่พบความแตกต่างของระดับอาชีพ ระหว่างผู้ที่ย้ายจากเขตเมือง หรือชนบท สาเหตุที่เป็น เช่นนี้อาจจะเนื่องมาจากผู้ที่มีระดับการศึกษานี้ไม่ได้ย้ายถิ่นเพราะหน้าที่การงาน ทำให้เห็นลักษณะ แท้จริงของผู้ย้ายถิ่นที่ไม่ได้รับราชการ นอกจากนี้ น่าจะเป็นเพราะเขตชนบทกับเขตเทศบาลอื่น แตกต่างกันไม่มากเท่ากับเขตชนบทกับกรุงเทพมหานคร ผู้ที่ย้ายถิ่นจึงไม่ต้องปรับตัวมาก อย่างไรก็ตาม ข้อมูลในตารางที่ ๑๐ ก็ยังแสดงว่าผู้ที่ย้ายถิ่นเข้ามาใหม่ ที่มาจากเขตเมืองมีระดับอาชีพสูงกว่าผู้ที่มา จากเขตชนบทเล็กน้อย (๕.๕ เทียบกับ ๕.๔) นั่นคือผู้ที่มาจากเขตเมืองจะปรับตัวในเรื่องอาชีพได้ ดีกว่าผู้ที่มาจากชนบทเมื่อตอนเริ่มต้นเท่านั้น

สำหรับผู้ที่มีการศึกษาสูงกว่าประถมศึกษา และมาอยู่ในเขตเทศบาลอื่น การปรับระดับ ของอาชีพจะแตกต่างกัน กล่าวคือผู้ที่มาจากเขตเมือง และชนบท ในแต่ละกลุ่มระยะเวลา มีคะแนน เฉลี่ยของอาชีพที่ไม่สามารถบอกทิศทางได้อย่างชัดเจน ทั้งนี้ อาจเนื่องมาจากผู้ที่มีระดับการศึกษา สูงกว่าประถมเหล่านี้ บางส่วนย้ายเข้ามาเพราะหน้าที่การงาน และบางส่วนก็ย้ายมาจากชนบทหรือ มาจากเมือง ซึ่งไม่ใช่ถิ่นกำเนิดของตน

๗ ในการศึกษาเรื่องอาชีพโดยใช้ระดับการศึกษาเป็นตัวพิจารณาครั้งนี้ เปรียบเทียบผู้ย้ายถิ่น กับผู้ไม่ย้ายถิ่น พบว่าผู้ที่มีการศึกษาต่ำกว่าหรือเท่ากับประถมศึกษา ทั้งในกรุงเทพมหานคร และเขต เทศบาลอื่น มีระดับของอาชีพไม่แตกต่างกันเลย (รูปที่ ๓) แต่ผู้ที่มีการศึกษาสูงกว่าประถมศึกษา คะแนนเฉลี่ยของอาชีพของผู้ย้ายถิ่นแต่ละกลุ่มไม่สามารถกล่าวได้ว่าดีกว่าหรือด้อยกว่าผู้ไม่ย้ายถิ่น ทั้งนี้ อาจจะเป็นเพราะลักษณะของการเลือกสรรของผู้ย้ายถิ่นประการหนึ่ง ผู้ที่ย้ายเข้ามาใหม่มีระดับ การศึกษาดีกว่า ความสามารถจึงไม่แตกต่างไปจากผู้ไม่ย้ายถิ่น อีกประการหนึ่ง อาจจะเป็นเพราะ ความไม่คงที่ของประชากรที่ศึกษา ผู้ที่มีความรู้ความสามารถมีแนวโน้มที่จะย้ายถิ่นบ่อยครั้งเพื่อต้องการ แสวงหางาน และรายได้ที่ดีกว่า และบางส่วนของกลุ่มนี้ก็เป็นการย้ายถิ่นที่อาจจะต้องย้ายถิ่นเสมอๆ นอกจากนี้ ประการสุดท้าย กลุ่มผู้ที่ศึกษามากกว่าประถมศึกษายังเป็นกลุ่มที่ไม่ให้คำตอบอย่างชัดเจน ทั้งนี้ เพราะระดับการศึกษาหลังประถมศึกษาเป็นกลุ่มที่กว้างประกอบไปด้วย มัธยมศึกษา อาชีวศึกษา มหาวิทยาลัย ซึ่งถ้าจำนวนตัวอย่างเพียงพอก็จะทำให้เห็นภาพที่ชัดเจนยิ่งขึ้น

ในการศึกษาเรื่องการปรับตัวทางด้านอาชีพของผู้ย้ายถิ่นนี้ พบว่าเนื่องจากลักษณะของการเลือกสรร และระยะเวลาที่ผ่านไป การพัฒนาประเทศไม่หยุดยั้ง บุคคลรุ่นใหม่ ๆ ที่เข้ามาอยู่ในกรุงเทพมหานคร หรือเขตเทศบาลอื่น จึงมีระดับการศึกษาที่ดีกว่า และได้ทำงานที่ดีกว่า ผู้ที่มาอยู่ก่อนจึงอาจปรับตัวในเรื่องอาชีพได้ไม่เท่ากับผู้ที่เพิ่งเข้ามาใหม่ แต่อย่างไรก็ตามผู้ที่มาจากเขตเมืองส่วนใหญ่แล้วจะมีสถานภาพทางอาชีพดีกว่าผู้ที่ย้ายมาจากชนบท และเมื่อนำตัวแปรอื่น ๆ มาศึกษาด้วยกันก็ยังคงพบทำนองเดียวกัน ✎

ศูนย์วิทยพัชร์พยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ผู้สำรวจ : ส.ท.ช.นพ.พ.ศ.ค.น.
 : ร.บ.อ. (เวลา ๑๗.๐๐ น. ถึง ๑๗.๓๐ น.)

วันที่ ๑๖/๑๒/๖๕
 ก.๑๑., ๑๒., ๑๓., ๑๔., ๑๕., ๑๖., ๑๗., ๑๘., ๑๙., ๒๐., ๒๑., ๒๒., ๒๓., ๒๔., ๒๕., ๒๖., ๒๗., ๒๘., ๒๙., ๓๐., ๓๑., ๓๒., ๓๓., ๓๔., ๓๕., ๓๖., ๓๗., ๓๘., ๓๙., ๔๐., ๔๑., ๔๒., ๔๓., ๔๔., ๔๕., ๔๖., ๔๗., ๔๘., ๔๙., ๕๐., ๕๑., ๕๒., ๕๓., ๕๔., ๕๕., ๕๖., ๕๗., ๕๘., ๕๙., ๖๐., ๖๑., ๖๒., ๖๓., ๖๔., ๖๕., ๖๖., ๖๗., ๖๘., ๖๙., ๗๐., ๗๑., ๗๒., ๗๓., ๗๔., ๗๕., ๗๖., ๗๗., ๗๘., ๗๙., ๘๐., ๘๑., ๘๒., ๘๓., ๘๔., ๘๕., ๘๖., ๘๗., ๘๘., ๘๙., ๙๐., ๙๑., ๙๒., ๙๓., ๙๔., ๙๕., ๙๖., ๙๗., ๙๘., ๙๙., ๑๐๐.

ตารางที่ ๑๗ อัตราส่วนร้อยละ และคะแนนเฉลี่ยของอาชีพผู้ที่อยู่ในกรุงเทพมหานคร และเขตเทศบาลอื่น จำแนกตามสถานภาพการย้ายถิ่น และระยะเวลาที่อยู่
 ผู้สำรวจ

อาชีพ	กรุงเทพมหานคร							เขตเทศบาลอื่น						
	ย้ายมาจากเขตเมือง			ย้ายมาจากชนบท			ไม่เคยย้ายถิ่น	ย้ายมาจากเขตเมือง			ย้ายมาจากชนบท			ไม่เคยย้ายถิ่น
	ต่ำกว่า ๕ ปี	๕-๑๔ ปี	๑๕ ปีขึ้นไป	ต่ำกว่า ๕ ปี	๕-๑๔ ปี	๑๕ ปีขึ้นไป		ต่ำกว่า ๕ ปี	๕-๑๔ ปี	๑๕ ปีขึ้นไป	ต่ำกว่า ๕ ปี	๕-๑๔ ปี	๑๕ ปีขึ้นไป	
ผู้ปฏิบัติงานที่ใช้วิชาชีพวิชาการ														
และผู้ปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้อง	๒๕.๑	๑๒.๕	๑๖.๑	๓.๑	๗.๕	๑๐.๗	๕.๕	๑๕.๑	๒๕.๘	๑๒.๕	๑๑.๕	๕.๓	๖.๓	๕.๒
ผู้ปฏิบัติงานบริหาร ชุกรการ และการจัดการ	-	-	-	๑.๖	-	-	๕.๕	๒.๒	๑.๑	-	๓.๓	๑.๓	-	๐.๘
ผู้ปฏิบัติงานอาชีพเสมียน	๖.๕	๕.๗	-	๕.๗	๕.๗	๘.๕	๑๕.๕	๑๐.๑	๑๑.๒	๖.๒	๑๓.๑	๕.๐	-	๑๓.๗
ผู้ปฏิบัติงานเกี่ยวกับการค้า	๑๗.๒	๑๕.๕	๓๒.๓	๑๕.๑	๒๖.๕	๒๖.๘	๓๒.๓	๒๕.๑	๒๕.๒	๕๓.๘	๑๕.๐	๒๕.๓	๕๕.๗	๓๒.๑
เกษตรกร	-	-	-	๑.๖	๑.๕	๑.๘	-	-	-	-	-	๒.๗	๑.๖	๑.๕
ผู้ปฏิบัติงานเกี่ยวกับการขนส่ง และคมนาคม	๓.๕	๕.๗	๑๒.๕	๓.๑	๕.๕	๕.๕	๕.๐	๖.๗	๓.๕	๕.๗	๕.๕	๑๒.๐	๑๐.๕	๖.๑
ช่าง/ผู้ปฏิบัติงานในกระบวนการผลิต/กรรมกร	๓๑.๐	๒๒.๖	๒๒.๖	๓๕.๕	๒๒.๖	๒๕.๐	๒๑.๕	๑๕.๐	๒๐.๒	๑๗.๒	๒๑.๓	๑๘.๗	๗.๘	๒๒.๑
ผู้ปฏิบัติงานเกี่ยวกับการบริการ	๑๓.๘	๒๕.๘	๕.๗	๓๒.๘	๑๘.๕	๑๖.๑	๕.๐	๕.๐	๗.๕	๕.๕	๑๕.๗	๑๗.๓	๑๗.๒	๑๐.๗
ข้าราชการที่ไม่ได้ระบุหน้าที่ชัดเจน	-	-	-	-	๕.๗	๑.๘	๑.๐	-	-	-	๑.๖	-	-	๐.๘
อื่น ๆ ที่แยกอาชีพไม่ได้/ไม่แน่นอน	-	-	-	๑.๖	-	-	๐.๕	-	-	-	-	๒.๗	๑.๖	-
ทหาร/ตำรวจ	๓.๕	-	๖.๕	๓.๑	๑.๕	๓.๖	๒.๐	๖.๗	๑.๑	๖.๒	๖.๖	๒.๗	-	๓.๐
รวม (จำนวน)	๑๐๐.๐ (๒๕)	๑๐๐.๑ (๓๑)	๑๐๐.๑ (๓๑)	๑๐๐.๑ (๖๕)	๑๐๐.๐ (๕๓)	๑๐๐.๑ (๕๖)	๑๐๐.๐ (๒๐๑)	๕๕.๕ (๘๕)	๕๕.๕ (๘๕)	๑๐๐.๐ (๖๕)	๑๐๐.๐ (๖๑)	๑๐๐.๐ (๗๕)	๑๐๐.๑ (๖๕)	๑๐๐.๐ (๑๑๑)
คะแนนเฉลี่ย (X̄ ± S.D.)	๘.๒±๑.๕	๗.๒±๑.๒	๗.๕±๑.๕	๖.๕±๒.๕	๖.๘±๒.๘	๗.๒±๒.๒	๗.๗±๑.๓	๘.๕±๑.๗	๘.๕±๑.๕	๗.๕±๑.๓	๘.๐±๑.๕	๗.๐±๑.๐	๖.๑±๒.๑	๗.๕±๑.๒

ตารางที่ ๑๘ อัตราส่วนร้อยละ และคะแนนเฉลี่ยของอาชีพผู้ที่อยู่ในกรุงเทพมหานคร และเขตเทศบาลอื่น จำแนกตามสถานภาพการย้ายถิ่น ระยะเวลาที่อยู่ และเพศ

อาชีพ/เพศชาย	กรุงเทพมหานคร							เขตเทศบาลอื่น						
	ย้ายมาจากเขตเมือง			ย้ายมาจากชนบท			ไม่เคยย้ายถิ่น	ย้ายมาจากเขตเมือง			ย้ายมาจากชนบท			ไม่เคยย้ายถิ่น
	ต่ำกว่า ๕ ปี	๕-๑๔ ปี	๑๕ ปีขึ้นไป	ต่ำกว่า ๕ ปี	๕-๑๔ ปี	๑๕ ปีขึ้นไป		ต่ำกว่า ๕ ปี	๕-๑๔ ปี	๑๕ ปีขึ้นไป	ต่ำกว่า ๕ ปี	๕-๑๔ ปี	๑๕ ปีขึ้นไป	
ผู้ปฏิบัติงานที่ใช้วิชาชีพวิชาการ														
และผู้ปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้อง	๒๓.๕	-	๖.๗	๕.๕	๑๒.๑	๑๒.๕	๕.๒	๑๕.๖	๑๘.๕	๗.๕	๑๗.๕	๕.๘	๓.๓	๖.๒
ผู้ปฏิบัติงานบริหาร ธุรกิจ และการจัดการ	-	-	-	-	-	-	๗.๒	๑.๘	๑.๘	-	๗.๑	๒.๕	-	๑.๕
ผู้ปฏิบัติงานอาชีพเสมียน	๑๑.๘	๕.๖	-	๕.๘	๖.๑	๖.๕	๕.๓	๗.๑	๑๓.๐	๗.๕	๑๗.๕	๕.๘	-	๑๕.๕
ผู้ปฏิบัติงานเกี่ยวกับการค้า	๑๗.๖	๑๖.๗	๒๐.๐	๕.๕	๑๘.๒	๑๖.๑	๓๓.๐	๒๕.๐	๒๗.๘	๓๕.๒	๓.๖	๑๕.๓	๕๐.๐	๒๖.๒
เกษตรกร	-	-	-	๕.๘	๓.๐	๓.๒	-	-	-	-	-	๕.๘	๓.๓	๑.๕
ผู้ปฏิบัติงานเกี่ยวกับการขนส่ง และคมนาคม	๕.๕	๑๖.๗	๒๖.๗	๕.๕	๑๕.๒	๕.๗	๗.๒	๑๐.๗	๕.๖	๗.๕	๑๐.๗	๒๑.๕	๒๓.๓	๑๓.๓
ช่าง/ผู้ปฏิบัติงานในกระบวนการผลิต/กรรมกร	๓๕.๓	๒๗.๘	๒๐.๐	๕๒.๕	๑๘.๒	๒๕.๘	๒๕.๗	๒๑.๕	๒๗.๘	๒๓.๗	๒๕.๐	๒๖.๒	๑๖.๗	๒๕.๖
ผู้ปฏิบัติงานเกี่ยวกับการบริการ	-	๓๓.๓	๑๓.๓	๕.๘	๑๘.๒	๑๖.๑	๘.๒	๓.๖	๓.๗	๗.๕	๓.๖	๑๖.๗	๑๐.๐	๖.๒
ข้าราชการที่ไม่ได้ระบุหน้าที่ชัดเจน	-	-	-	-	๕.๑	๓.๒	๑.๐	-	-	-	-	-	-	๑.๕
อื่น ๆ ที่แยกอาชีพไม่ได้/ไม่แน่นอน	-	-	-	๕.๘	-	-	-	-	-	-	-	-	๓.๓	-
ทหาร/ตำรวจ	๕.๕	-	๑๓.๓	๕.๕	-	๖.๕	๕.๑	๑๐.๗	๑.๘	๑๐.๕	๑๕.๓	๕.๘	-	๕.๖
รวม (จำนวน)	๑๐๐.๐ (๑๗)	๑๐๐.๑ (๑๘)	๑๐๐.๐ (๑๕)	๑๐๐.๑ (๒๑)	๑๐๐.๑ (๓๓)	๑๐๐.๐ (๓๑)	๕๕.๕ (๕๗)	๕๕.๕ (๕๖)	๑๐๐.๐ (๕๕)	๑๐๐.๐ (๓๘)	๑๐๐.๑ (๒๘)	๑๐๐.๒ (๕๒)	๕๕.๕ (๓๐)	๑๐๐.๐ (๖๕)
คะแนนเฉลี่ย ($\bar{X} \pm S.D.$)	๘.๖±๓.๕	๖.๐±๑.๕	๗.๓±๓.๐	๗.๕±๓.๕	๗.๓±๓.๑	๗.๖±๓.๕	๗.๓±๓.๑	๘.๕±๓.๗	๘.๑±๓.๖	๗.๕±๓.๒	๘.๖±๓.๖	๗.๐±๒.๗	๖.๑±๑.๗	๗.๕±๓.๑

ตารางที่ ๑๘ (ต่อ)

อาชีพ/เพศหญิง	กรุงเทพมหานคร						เขตเทศบาลอื่น						ไม่เคยย้ายถิ่น	
	ย้ายมาจากเขตเมือง			ย้ายมาจากชนบท			ไม่เคยย้ายถิ่น	ย้ายมาจากเขตเมือง			ย้ายมาจากชนบท			
	ต่ำกว่า ๕ ปี	๕-๑๔ ปี	๑๕ ปีขึ้นไป	ต่ำกว่า ๕ ปี	๕-๑๔ ปี	๑๕ ปีขึ้นไป		ต่ำกว่า ๕ ปี	๕-๑๔ ปี	๑๕ ปีขึ้นไป	ต่ำกว่า ๕ ปี	๕-๑๔ ปี		๑๕ ปีขึ้นไป
ผู้ปฏิบัติงานที่ใช้วิชาชีพวิชาการ														
และผู้ปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้อง	๒๕.๐	๓๐.๘	๒๕.๐	-	-	๘.๐	๑๓.๕	๑๘.๒	๓๗.๑	๑๕.๒	๖.๑	๑๕.๒	๘.๘	๒๓.๗
ผู้ปฏิบัติงานบริหาร ธุรกิจ และการจัดการ	-	-	-	๒.๓	-	-	๓.๘	๓.๐	-	-	-	-	-	-
ผู้ปฏิบัติงานอาชีพเสมียน	-	๑๕.๔	-	๕.๗	๕.๐	๑๒.๐	๒๐.๒	๑๕.๒	๘.๖	๓.๘	๕.๑	๓.๐	-	๑๐.๕
ผู้ปฏิบัติงานเกี่ยวกับการค้า	๑๖.๗	๒๓.๑	๕๓.๘	๑๖.๓	๕๐.๐	๕๐.๐	๓๑.๗	๓๓.๓	๓๑.๕	๕๗.๗	๓๐.๓	๕๘.๕	๖๗.๖	๓๒.๕
เกษตรกร	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	๑.๓
ผู้ปฏิบัติงานเกี่ยวกับการขนส่ง และคมนาคม	-	-	-	-	-	-	๑.๐	-	-	-	-	-	-	-
ช่าง/ผู้ปฏิบัติงานในกระบวนการผลิต/กรรมกร	๒๕.๐	๑๕.๔	๒๕.๐	๓๐.๒	๓๐.๐	๒๕.๐	๑๘.๓	๑๒.๑	๘.๖	๗.๗	๑๘.๒	๕.๑	-	๑๗.๑
ผู้ปฏิบัติงานเกี่ยวกับการบริการ	๓๓.๓	๑๕.๔	๖.๓	๕๖.๕	๒๐.๐	๑๖.๐	๕.๖	๑๘.๒	๑๕.๓	๑๑.๕	๓๓.๓	๑๘.๒	๒๓.๕	๑๓.๒
ข้าราชการที่ไม่ได้ระดับหน้าที่ชัดเจน	-	-	-	-	-	-	๑.๐	-	-	-	๓.๐	-	-	-
อื่น ๆ ที่แยกอาชีพไม่ได้/ไม่แน่นอน	-	-	-	-	-	-	๑.๐	-	-	-	-	๖.๑	-	-
ทหาร/ตำรวจ	-	-	-	-	๕.๐	-	-	-	-	-	-	-	-	๑.๓
รวม	๑๐๐.๐	๑๐๐.๑	๑๐๐.๑	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๑	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๑	๑๐๐.๑	๑๐๐.๑
(จำนวน)	(๑๒)	(๑๓)	(๑๖)	(๕๓)	(๒๐)	(๒๕)	(๑๐๕)	(๓๓)	(๓๕)	(๒๖)	(๓๓)	(๓๓)	(๓๕)	(๗๖)
คะแนนเฉลี่ย ($\bar{X} \pm S.D.$)	๗.๖±๓.๕	๕.๐±๕.๑	๗.๕±๓.๘	๕.๕±๑.๖	๖.๑±๒.๐	๖.๘±๒.๕	๘.๑±๓.๕	๘.๑±๓.๗	๕.๑±๕.๑	๗.๓±๓.๕	๖.๖±๒.๖	๗.๐±๓.๓	๖.๒±๒.๕	๘.๒±๓.๘

ตารางที่ ๑๕ อัตราส่วนร้อย และคะแนนเฉลี่ยของอาชีพผู้ที่อยู่ในกรุงเทพมหานคร และเขตเทศบาลอื่น จำแนกตามสถานภาพการย้ายถิ่น ระยะเวลาที่อยู่ และอายุปัจจุบัน

อาชีพ/อายุ	กรุงเทพมหานคร						เขตเทศบาลอื่น							
	ย้ายมาจากเขตเมือง			ย้ายมาจากชนบท			ไม่เคย ย้ายถิ่น	ย้ายมาจากเขตเมือง			ย้ายมาจากชนบท			ไม่เคย ย้ายถิ่น
	ต่ำกว่า ๕ ปี	๕-๑๔ ปี	๑๕ ปีขึ้นไป	ต่ำกว่า ๕ ปี	๕-๑๔ ปี	๑๕ ปีขึ้นไป		ต่ำกว่า ๕ ปี	๕-๑๔ ปี	๑๕ ปีขึ้นไป	ต่ำกว่า ๕ ปี	๕-๑๔ ปี	๑๕ ปีขึ้นไป	
อายุต่ำกว่า ๑๕ ปี														
ผู้ปฏิบัติงานที่ใช้วิชาชีพวิชาการ และผู้ปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้อง	๒๐.๐	๑๔.๓	๓๓.๓	๓.๖	๓.๒	-	๖.๔	๑๔.๖	๒๔.๓	-	๑๒.๕	๕.๕	๑๔.๓	๑๔.๘
ผู้ปฏิบัติงานบริหาร ชุมชน และการจัดการ	-	-	-	๑.๘	-	-	๖.๕	๒.๕	-	-	๒.๑	-	-	-
ผู้ปฏิบัติงานอาชีพเสมียน	๕.๐	๑๔.๓	-	๕.๕	๕.๗	*	๒๐.๐	๑๑.๕	๑๕.๒	-	๑๖.๗	๕.๕	-	๑๒.๕
ผู้ปฏิบัติงานเกี่ยวกับการค้า เกษตรกรรม	๒๐.๐	๕.๘	๑๖.๗	๑๐.๗	๓๒.๓	-	๒๗.๗	๒๗.๑	๒๘.๓	*	๑๖.๗	๒๓.๘	๕๒.๕	๒๐.๘
ผู้ปฏิบัติงานเกี่ยวกับการขนส่ง และคมนาคม	๕.๐	๕.๕	๑๖.๗	๓.๖	๓.๒	-	๕.๖	๕.๗	๒.๒	-	-	๑๕.๓	๒๘.๖	๗.๓
ช่าง/ผู้ปฏิบัติงานในกระบวนการ ผลิต/กรรมกร	๓๕.๐	๒๘.๖	๑๖.๗	๓๒.๑	๒๕.๘	-	๒๓.๑	๒๐.๐	๑๕.๖	*	๒๐.๘	๑๖.๗	-	๒๕.๐
ผู้ปฏิบัติงานเกี่ยวกับการบริการ ข้าราชการที่ไม่ได้ระงับหน้าที่	๑๐.๐	๒๘.๖	๑๖.๗	๓๗.๕	๒๒.๖	*	๘.๕	๘.๖	๖.๕	-	๒๒.๕	๒๓.๘	๑๕.๓	๑๐.๕
ชัดเจน	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	๒.๑	-	-	๑.๐
อื่น ๆ ที่แยกอาชีพไม่ได้/ ไม่แน่นอน	-	-	-	-	-	-	๐.๘	-	-	-	-	๕.๘	-	-
ทหาร/ตำรวจ	๕.๐	-	-	๓.๖	๓.๒	-	๑.๕	๕.๗	-	-	๖.๓	-	-	๓.๑
รวม	๑๐๐.๐	๑๐๐.๑	๑๐๐.๑	๑๐๐.๑	๑๐๐.๐	-	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๑	-	๑๐๐.๑	๑๐๐.๑	๑๐๐.๑	๑๐๐.๐
(จำนวน)	(๒๐)	(๒๑)	(๖)	(๕๖)	(๓๑)	(๒)	(๑๓๐)	(๗๐)	(๕๖)	(๒)	(๕๘)	(๕๒)	(๗)	(๕๖)
คะแนนเฉลี่ย ($\bar{X} \pm S.D.$)	๗.๘±๓.๗	๗.๖±๓.๕	๘.๕±๕.๓	๖.๕±๒.๕	๖.๕±๒.๕	-	๗.๕±๓.๓	๘.๕±๓.๗	๘.๘±๓.๕	-	๘.๑±๓.๕	๖.๘±๒.๘	๗.๐±๓.๑	๘.๒±๓.๖

* จำนวนตัวอย่างรวมไม่เกิน ๕ ราย

ตารางที่ ๑๔ (ต่อ)

อาชีพ/อายุ	กรุงเทพมหานคร						เขตเทศบาลอื่น							
	ย้ายมาจากเขตเมือง			ย้ายมาจากชนบท			ไม่เคย ย้ายถิ่น	ย้ายมาจากเขตเมือง			ย้ายมาจากชนบท			ไม่เคย ย้ายถิ่น
	ต่ำกว่า ๕ ปี	๕-๑๔ ปี	๑๕ ปีขึ้นไป	ต่ำกว่า ๕ ปี	๕-๑๔ ปี	๑๕ ปีขึ้นไป		ต่ำกว่า ๕ ปี	๕-๑๔ ปี	๑๕ ปีขึ้นไป	ต่ำกว่า ๕ ปี	๕-๑๔ ปี	๑๕ ปีขึ้นไป	
อายุสูงกว่าและเท่ากับ ๓๕ ปี														
ผู้ปฏิบัติงานที่ใช้วิชาชีพวิชาการ และผู้ปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้อง	๓๓.๓	๑๐.๐	๑๒.๐	-	๑๓.๖	๑๑.๑	๑๔.๑	๒๑.๑	๒๓.๓	๑๒.๕	๗.๗	๕.๑	๕.๓	๘.๕
ผู้ปฏิบัติงานบริหาร ธุรการ และการจัดการ	-	-	-	-	-	-	๒.๘	-	๒.๓	-	๗.๗	๓.๐	-	๒.๒
ผู้ปฏิบัติงานอาชีพเสมียน	๑๑.๑	-	-	-	-	๗.๕	๕.๖	๕.๓	๗.๐	๖.๕	-	๓.๐	-	๑๓.๓
ผู้ปฏิบัติงานเกี่ยวกับการค้า เกษตรกร	๑๑.๑	๕๐.๐	๓๖.๐	๓๗.๕	๑๘.๒	๒๗.๘	๔๐.๘	๓๑.๖	๓๐.๒	๔๓.๕	๒๓.๑	๓๖.๕	๕๖.๑	๔๘.๕
ผู้ปฏิบัติงานเกี่ยวกับการขนส่ง และคมนาคม	-	๑๐.๐	๑๒.๐	-	๑๘.๒	๕.๖	๒.๘	๑๐.๕	๕.๗	๕.๘	๒๓.๑	๕.๑	๘.๘	๒.๒
ช่าง/ผู้ปฏิบัติงานในกระบวนการ ผลิต/กรรมกร	๒๒.๒	๑๐.๐	๒๕.๐	๕๐.๐	๑๘.๒	๒๕.๕	๑๘.๓	๑๐.๕	๒๐.๕	๑๖.๑	๒๓.๑	๒๑.๒	๘.๘	๑๓.๓
ผู้ปฏิบัติงานเกี่ยวกับการบริการ ข้าราชการที่ไม่ได้ระบุหน้าที่	๒๒.๒	๒๐.๐	๘.๐	-	๑๓.๖	๑๔.๘	๕.๕	๑๐.๕	๕.๓	๕.๗	๗.๗	๕.๑	๑๗.๕	๘.๕
ชัดเจน	-	-	-	๑๒.๕	๑๓.๖	๑.๘	๒.๘	-	-	-	-	-	-	-
อื่น ๆ ที่แยกอาชีพไม่ได้/ ไม่แน่นอน	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	๑.๘	-
ทหาร/ตำรวจ	-	-	๘.๐	-	-	๓.๗	๒.๘	๑๐.๕	๒.๓	๖.๕	๗.๗	๖.๑	-	๒.๒
รวม	๕๕.๕	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๕๕.๕	๑๐๐.๐	๕๕.๕	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๑	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐
(จำนวน)	(๕)	(๑๐)	(๒๕)	(๘)	(๒๒)	(๕๕)	(๗๑)	(๑๕)	(๕๓)	(๖๒)	(๑๓)	(๓๓)	(๕๗)	(๕๕)
คะแนนเฉลี่ย ($\bar{X} \pm S.D.$)	๕.๐±๕.๒	๖.๕±๒.๗	๗.๒±๑.๒	๕.๓±๐.๐	๗.๒±๓.๒	๗.๒±๓.๒	๗.๕±๓.๕	๘.๕±๓.๘	๘.๒±๓.๘	๗.๕±๓.๕	๗.๕±๓.๒	๗.๒±๓.๒	๖.๐±๒.๐	๗.๓±๓.๒

ตารางที่ ๒๐ อัตราส่วนร้อยละและคะแนนเฉลี่ยของอาชีพผู้ที่อยู่ในกรุงเทพมหานคร และเขตเทศบาลอื่น จำแนกตามสถานภาพการย้ายถิ่น ระยะเวลาที่อยู่ และระดับการศึกษา

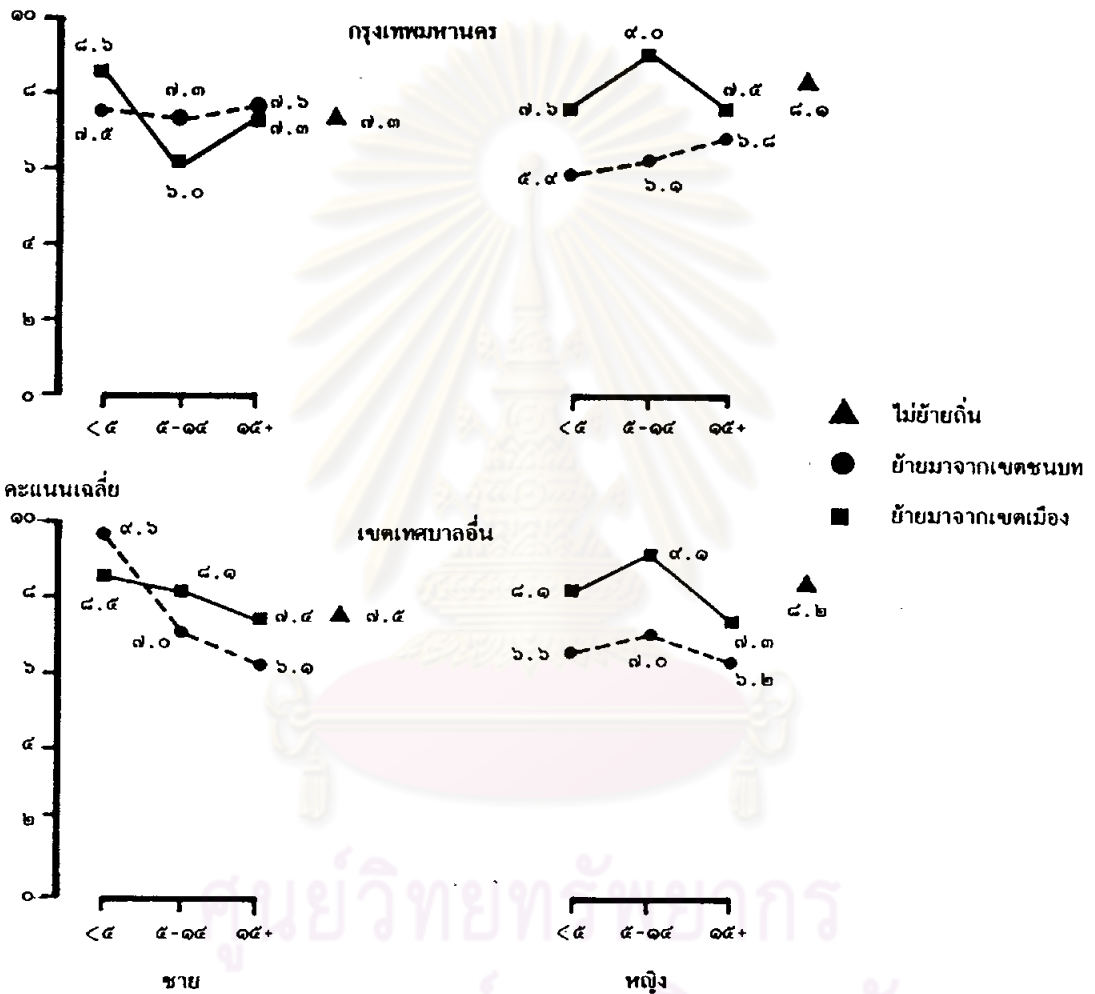
อาชีพ/ระดับการศึกษา	กรุงเทพมหานคร						เขตเทศบาลอื่น							
	ย้ายมาจากเขตเมือง			ย้ายมาจากชนบท			ไม่เคย ย้ายถิ่น	ย้ายมาจากเขตเมือง			ย้ายมาจากชนบท			ไม่เคย ย้ายถิ่น
	ต่ำกว่า ๕ ปี	๕-๑๔ ปี	๑๕ ปีขึ้นไป	ต่ำกว่า ๕ ปี	๕-๑๔ ปี	๑๕ ปีขึ้นไป		ต่ำกว่า ๕ ปี	๕-๑๔ ปี	๑๕ ปีขึ้นไป	ต่ำกว่า ๕ ปี	๕-๑๔ ปี	๑๕ ปีขึ้นไป	
การศึกษาต่ำกว่าและเท่ากับประถมศึกษา														
ผู้ปฏิบัติงานที่ใช้วิชาชีพวิชาการ และผู้ปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้อง	-	-	-	-	-	๒.๓	๑.๑	-	-	-	-	-	-	๑.๔
ผู้ปฏิบัติงานบริหาร ธุรกิจ และการจัดการ	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	๑.๔
ผู้ปฏิบัติงานอาชีพเสมียน	๗.๑	-	-	๒.๐	-	๔.๗	๑.๑	๖.๑	๒.๖	๒.๖	-	-	-	๒.๔
ผู้ปฏิบัติงานเกี่ยวกับการค้า	๒๘.๖	๓๗.๕	๔๖.๗	๑๔.๗	๓๑.๓	๓๕.๕	๔๓.๖	๕๘.๕	๕๓.๖	๕๓.๘	๒๗.๓	๕๒.๐	๖๐.๗	๕๑.๕
เกษตรกร	-	-	-	-	-	๒.๓	-	-	-	-	-	๔.๐	๑.๘	-
ผู้ปฏิบัติงานเกี่ยวกับการขนส่ง และคมนาคม	๗.๑	๖.๓	-	๒.๐	๕.๕	๗.๐	๖.๕	๕.๑	๗.๗	๒.๖	-	๑๔.๐	๑๐.๗	๗.๑
ช่าง/ผู้ปฏิบัติงานในกระบวนการ ผลิต/กรรมกร	๓๕.๗	๓๑.๓	๔๐.๐	๓๕.๒	๓๕.๕	๓๐.๒	๓๕.๐	๒๗.๓	๓๓.๓	๒๕.๖	๓๕.๕	๒๒.๐	๔.๕	๓๑.๕
ผู้ปฏิบัติงานเกี่ยวกับการบริการ	๒๑.๕	๒๕.๐	๑๓.๓	๓๕.๒	๒๑.๕	๑๘.๖	๑๓.๘	๕.๑	๑๒.๘	๑๕.๕	๓๓.๓	๑๖.๐	๑๗.๕	๑๑.๕
ข้าราชการที่ไม่ได้ระบุน้ำที่ ชัดเจน	-	-	-	-	๓.๑	-	-	-	-	-	-	-	-	๑.๕
อื่น ๆ ที่แยกอาชีพไม่ได้/ ไม่แน่นอน	-	-	-	๒.๐	-	-	-	-	-	-	-	๒.๐	-	-
ทหาร/ตำรวจ	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	๑.๕
รวม (จำนวน)	๕๕.๕ (๑๕)	๑๐๐.๑ (๑๖)	๑๐๐.๐ (๑๔)	๑๐๐.๑ (๕๑)	๕๕.๕ (๓๒)	๑๐๐.๐ (๕๓)	๑๐๐.๐ (๔๕)	๑๐๐.๑ (๓๓)	๑๐๐.๐ (๓๕)	๑๐๐.๐ (๓๕)	๑๐๐.๐ (๓๓)	๑๐๐.๐ (๕๐)	๑๐๐.๐ (๕๖)	๕๕.๕ (๗๐)
คะแนนเฉลี่ย ($\bar{X} \pm S.D.$)	๕.๕±๑.๖	๕.๕±๐.๕	๕.๕±๐.๑	๕.๖±๐.๕	๕.๕±๐.๕	๖.๐±๑.๘	๕.๖±๑.๑	๕.๕±๑.๕	๕.๖±๑.๐	๕.๖±๑.๐	๕.๕±๐.๑	๕.๖±๐.๕	๕.๖±๐.๕	๖.๐±๑.๘

ตารางที่ ๒๐ (ต่อ)

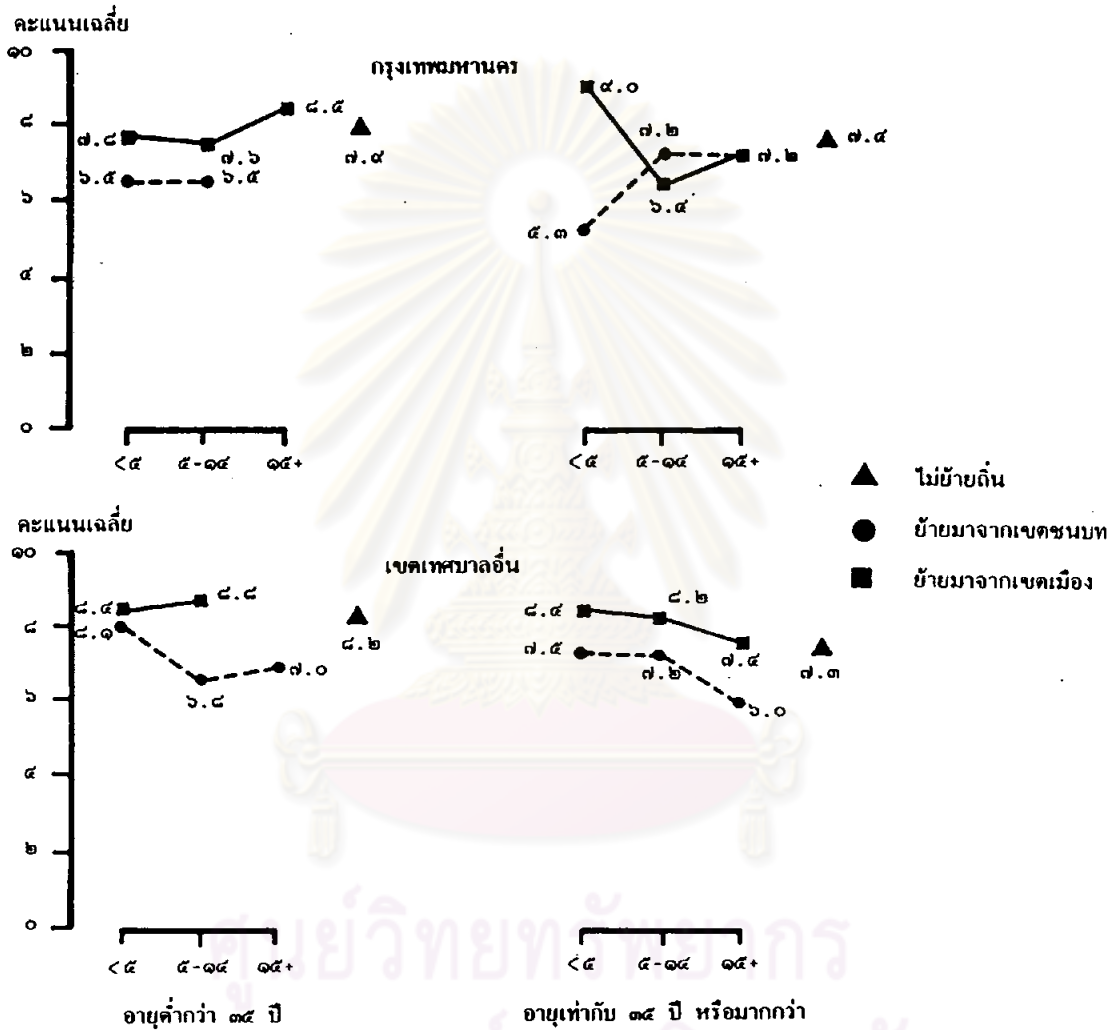
อาชีพ/ระดับการศึกษา	กรุงเทพมหานคร							เขตเทศบาลอื่น						
	ย้ายมาจากเขตเมือง			ย้ายมาจากเขตเทศบาล			ไม่เคย ย้ายถิ่น	ย้ายมาจากเขตเมือง			ย้ายมาจากเขตเทศบาล			ไม่เคย ย้ายถิ่น
	ต่ำกว่า ๕ ปี	๕-๑๔ ปี	๑๕ ปีขึ้นไป	ต่ำกว่า ๕ ปี	๕-๑๔ ปี	๑๕ ปีขึ้นไป		ต่ำกว่า ๕ ปี	๕-๑๔ ปี	๑๕ ปีขึ้นไป	ต่ำกว่า ๕ ปี	๕-๑๔ ปี	๑๕ ปีขึ้นไป	
การศึกษาสูงกว่าประถมศึกษา														
ผู้ปฏิบัติงานที่ใช้วิชาชีพวิชาการ และผู้ปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้อง	๔๖.๗	๒๖.๗	๓๑.๓	๑๖.๗	๒๐.๐	๔๑.๗	๑๖.๔	๓๐.๔	๔๖.๔	๓๒.๐	๒๕.๐	๒๔.๐	๔๗.๑	๓๐.๔
ผู้ปฏิบัติงานบริหาร ธุรกิจ และการจัดการ	-	-	-	๔.๓	-	-	๑๐.๗	๓.๖	๒.๐	-	๗.๑	๔.๐	-	-
ผู้ปฏิบัติงานอาชีพเสมียน	๖.๗	๒๐.๐	-	๑๖.๗	๑๔.๐	๒๔.๐	๒๗.๒	๑๒.๔	๑๔.๔	๑๒.๐	๒๔.๖	๑๒.๐	-	๒๑.๗
ผู้ปฏิบัติงานเกี่ยวกับการค้า	๖.๗	-	๑๔.๔	๔.๓	๒๐.๐	-	๒๒.๓	๑๖.๑	๑๖.๓	๒๔.๐	๗.๑	๔.๐	๑๔.๓	๑๔.๔
เกษตรกร	-	-	-	๔.๓	๕.๐	-	-	-	-	-	-	-	-	๒.๔
ผู้ปฏิบัติงานเกี่ยวกับการขนส่ง และคมนาคม	-	๑๓.๓	๒๕.๐	๔.๓	๑๐.๐	-	๑.๔	๕.๔	-	๘.๐	๑๐.๗	๘.๐	-	๕.๔
ช่าง/ผู้ปฏิบัติงานในกระบวนการ ผลิต/กรรมกร	๒๖.๗	๑๓.๓	๖.๒	๔.๓	๕.๐	-	๕.๗	๑๒.๔	๑๐.๒	๕.๐	-	๑๒.๐	-	๔.๗
ผู้ปฏิบัติงานเกี่ยวกับการบริการ ข้าราชการที่ไม่ได้ระบุนหน้าที่	๖.๗	๒๖.๗	๖.๒	๔.๓	๑๐.๐	๘.๓	๕.๔	๘.๔	๕.๑	-	๓.๖	๒๐.๐	๑๔.๓	๘.๗
ชัดเจน	-	-	-	-	๑๐.๐	๘.๓	๑.๔	-	-	-	๓.๖	-	-	-
อื่น ๆ ที่แยกอาชีพไม่ได้/ ไม่แน่นอน	-	-	-	-	-	-	๑.๐	-	-	-	-	๕.๐	๑๕.๓	-
ทหาร/ตำรวจ	๖.๗	-	๑๒.๕	๑๖.๗	๕.๐	๑๖.๗	๓.๔	๑๐.๗	๒.๐	๑๖.๐	๑๕.๓	๕.๐	-	๕.๔
รวม	๑๐๐.๒	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๕๕.๕	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๕๕.๕	๑๐๐.๑	๕๕.๕	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐
(จำนวน)	(๑๔)	(๑๔)	(๑๖)	(๑๒)	(๒๐)	(๑๒)	(๑๐๓)	(๕๖)	(๕๕)	(๒๕)	(๒๔)	(๒๕)	(๗)	(๖๕)
คะแนนเฉลี่ย ($\bar{X} \pm S.D.$)	๑๐.๓±๕.๒	๕.๑±๓.๘	๕.๓±๓.๕	๑๐.๑±๓.๖	๕.๑±๓.๘	๑๒.๒±๒.๕	๕.๖±๓.๕	๕.๘±๓.๘	๑๐.๘±๓.๘	๑๐.๑±๓.๘	๑๑.๑±๒.๕	๕.๗±๓.๘	๑๑.๒±๕.๕	๕.๘±๓.๘

รูปที่ ๑ คะแนนเฉลี่ยของอาชีพผู้ที่อยู่ในกรุงเทพมหานคร และเขตเทศบาลอื่น จำแนกตามสถานภาพการย้ายถิ่น ระยะเวลาที่อยู่ และเพศ

คะแนนเฉลี่ย

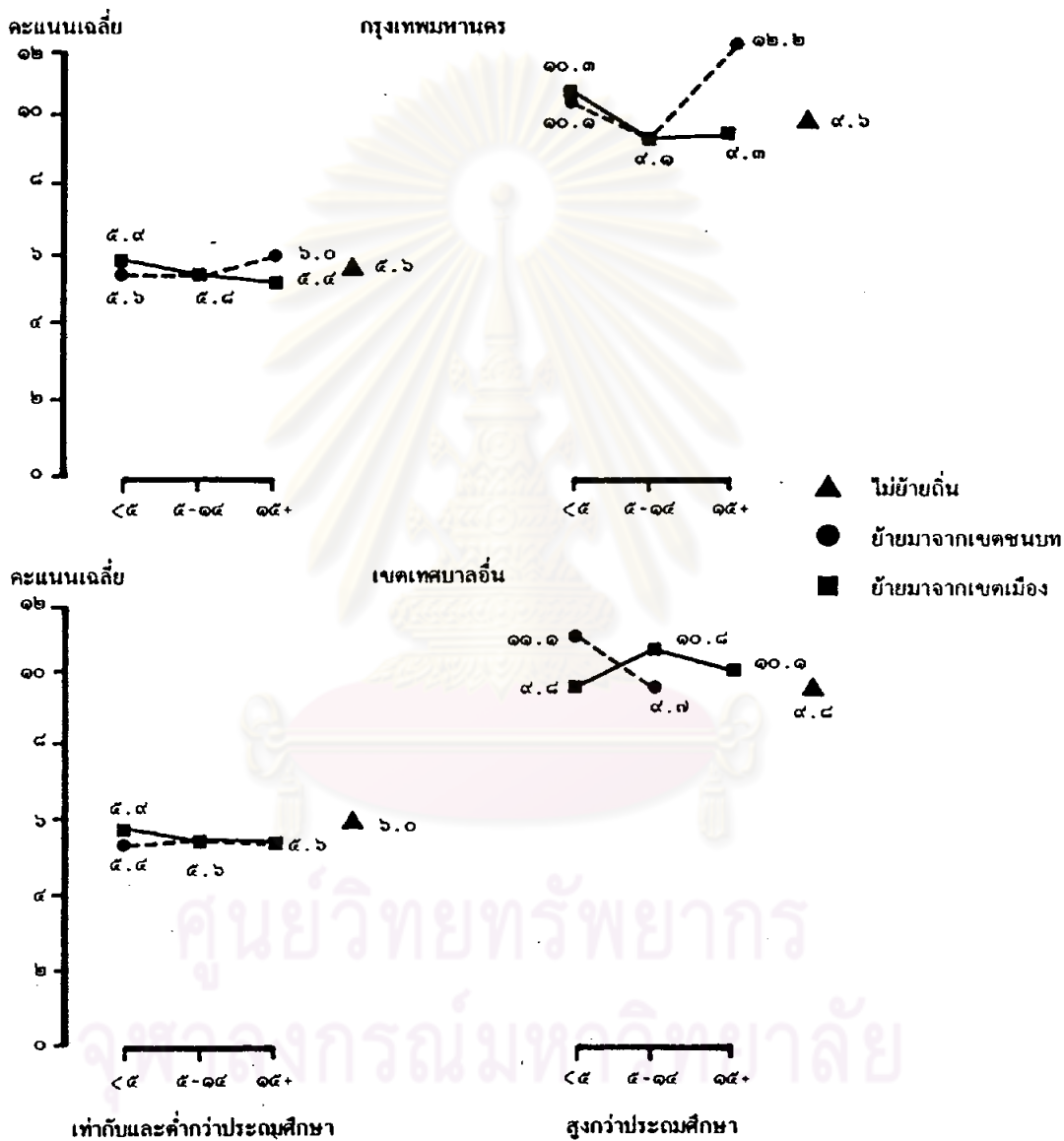

รูปที่ ๒ คะแนนเฉลี่ยของอาชีพผู้ที่อยู่ในกรุงเทพมหานคร และเขตเทศบาลอื่น จำแนกตามสถานภาพการย้ายถิ่น ระยะเวลาที่อยู่ และอายุปัจจุบัน

ศูนย์วิทยพัชกร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

รูปที่ ๓ คะแนนเฉลี่ยของอาชีพผู้ที่อยู่ในกรุงเทพมหานคร และเขตเทศบาลอื่น จำแนกตามสถานภาพการย้ายถิ่น ระยะเวลาที่อยู่ และระดับการศึกษา

การปรับตัวด้านทรัพย์สินเครื่องใช้

เนื่องจากความแตกต่างของการดำรงชีวิตภายในเมืองกับชนบท การมีของใช้ต่าง ๆ จึงมีลักษณะแตกต่างกันไป ผู้ย้ายถิ่นที่มาจากชนบทหรือเขตเมืองอื่น อาจจะต้องปรับตัวด้านทรัพย์สินเครื่องใช้ ทั้งนี้ก็ขึ้นอยู่กับประสบการณ์ของแต่ละบุคคล ในการศึกษาครั้งนี้มีสมมุติฐานว่า ผู้ย้ายถิ่นที่เข้ามาอยู่ในระยะเวลาอันยาวนานกว่าจะปรับตัวด้านการมีทรัพย์สินได้ดีกว่าผู้ที่เข้ามาในระยะเวลาสั้นกว่า และโดยสมมุติฐานนี้ถ้าพิจารณาจากคะแนนเฉลี่ยที่ได้ พบว่าผู้ย้ายถิ่นมาจากเขตเมืองและเขตชนบทที่เข้ามาอยู่ในกรุงเทพมหานครมีทรัพย์สินเครื่องใช้มากขึ้นตามระยะเวลาที่อยู่, กล่าวคือ กลุ่มผู้ย้ายมาจากเขตเมืองเข้ามาอยู่ต่ำกว่า ๕ ปี, ๕-๑๔ ปี และตั้งแต่ ๑๕ ปีขึ้นไป คะแนนเฉลี่ยของทรัพย์สินเท่ากับ ๑.๗, ๒.๓ และ ๒.๘ ตามลำดับ และผู้ที่ย้ายมาจากชนบทคะแนนเฉลี่ยในแต่ละกลุ่มระยะเวลาเท่ากับ ๐.๙, ๒.๐ และ ๒.๓ ตามลำดับ (ตารางที่ ๒๑)

เมื่อพิจารณาสัดส่วนของผู้มีทรัพย์สินเครื่องใช้แต่ละชนิดในแต่ละกลุ่มก็พบทำนองเดียวกันว่าทั้งผู้ที่ย้ายถิ่นมาจากเขตเมืองและเขตชนบท ผู้ที่อยู่นานกว่าจะมีสัดส่วนของผู้ที่มีทรัพย์สินเครื่องใช้สูงกว่า นอกจากนี้สัดส่วนของการมีทรัพย์สินที่ได้คะแนนสูง เช่น รถยนต์ เครื่องสูบน้ำ เครื่องปรับอากาศ ฯลฯ ของกลุ่มที่อยู่มาตั้งแต่ ๑๕ ปีขึ้นไป เมื่อเปรียบเทียบกับกลุ่ม ๕-๑๔ ปี และกลุ่มที่อยู่ ๕-๑๔ ปี เปรียบเทียบกับกลุ่มที่อยู่ต่ำกว่า ๕ ปีนั้น อัตราความแตกต่างของกลุ่มแรกสูงกว่ากลุ่มหลังมาก ด้วยเหตุนี้จึงทำให้คะแนนเฉลี่ยของการมีทรัพย์สินของผู้ที่อยู่ ๑๕ ปีขึ้นไปสูงที่สุด

นอกจากนี้เมื่อเปรียบเทียบผู้ย้ายถิ่นที่มาจากเขตเมืองและชนบท ที่อยู่ในกรุงเทพมหานคร พบว่า สัดส่วนของการมีทรัพย์สินเครื่องใช้ของผู้ที่มาจากเขตเมืองสูงกว่าผู้ที่มาจากเขตชนบททุกกลุ่มระยะเวลา ซึ่งก็สอดคล้องกับผลการศึกษาที่ได้จากการให้คะแนน/แต่ถ้าพิจารณาในรายละเอียดพบว่า สัดส่วนของการมีทรัพย์สินแต่ละชนิดของผู้ที่มาจากเขตเมืองแตกต่างจากผู้ที่ย้ายมาจากชนบทเล็กน้อย กล่าวคือ มีแนวโน้มที่ผู้ที่ย้ายมาจากเขตเมืองมีสัดส่วนของการมีสินทรัพย์ที่ใช้เพื่อความบันเทิง เช่น โทรทัศน์ วิทยุหรือวิทยุเทป หรือสินทรัพย์ที่อำนวยความสะดวก เช่น ตู้เย็น ต่ำกว่าผู้ที่มาจากเขตชนบท (ในกลุ่มที่อยู่ตั้งแต่ ๑๕ ปีขึ้นไป ผู้ที่มาจากเขตเมืองมีโทรทัศน์ร้อยละ ๗๖.๗ เทียบกับผู้ที่ย้ายมาจากชนบทกลุ่มเดียวกันมีโทรทัศน์ร้อยละ ๘๒.๑ หรือผู้ที่อยู่ ๑๕ ปีขึ้นไป มาจากเขตเมืองมีตู้เย็นร้อยละ ๖๐.๐ เทียบกับผู้ที่ย้ายมาจากชนบทมีตู้เย็นร้อยละ ๖๙.๖ เป็นต้น) สาเหตุที่เป็นเช่นนี้อาจจะเนื่องมาจากผู้ที่ย้ายมาจากชนบทส่วนใหญ่เคยมีทรัพย์สินเหล่านี้มาก่อน และเป็นค่านิยมประการหนึ่งของชาวชนบทในเรื่องการมีทรัพย์สินเหล่านี้ไว้ในครอบครอง

ถ้าเปรียบเทียบแบบแผนของผู้ย้ายถิ่นที่มาจากเขตเมืองกับเขตชนบทในด้านการมีทรัพย์สิน โดยเอาแต่ละกลุ่มของตัวอย่างที่อยู่ในกรุงเทพมหานครในระยะเวลาต่ำกว่า ๕ ปี, ๕-๑๔ ปี และตั้งแต่ ๑๕ ปีขึ้นไปแล้ว ถึงแม้ว่าคะแนนเฉลี่ยของการมีทรัพย์สินของผู้ย้ายเข้ามาอยู่ก่อนจะสูงกว่าผู้ที่ย้ายเข้ามาภายหลัง และผู้ที่มาจากเขตเมืองจะมีคะแนนการปรับตัวสูงกว่าชนบทก็ตาม ความแตกต่างของคะแนนการปรับตัวของผู้ที่ย้ายมาจากชนบทในสองกลุ่มแรก (กลุ่มที่อยู่ต่ำกว่า ๕ ปี เทียบกับกลุ่มที่อยู่ ๕-๑๔ ปี) จะสูงกว่าสองกลุ่มหลัง (กลุ่มที่อยู่ ๕-๑๔ ปี เทียบกับกลุ่มที่อยู่ตั้งแต่ ๑๕ ปีขึ้นไป) คือเท่ากับ ๑.๑ และ ๐.๓ ตามลำดับ สำหรับผู้ที่ย้ายมาจากเขตเมืองความแตกต่างดังกล่าวเกือบคงที่ คือ เท่ากับ ๐.๖ และ ๐.๕ ตามลำดับ สาเหตุที่มีลักษณะเช่นนี้อาจจะเนื่องมาจากค่านิยมของผู้ที่อยู่ในชนบทดังกล่าวมาแล้ว

สำหรับผู้ที่ย้ายถิ่นมาอยู่ในเขตเทศบาลอื่นนั้น พบทำนองเดียวกันว่า คะแนนเฉลี่ยของการมีทรัพย์สินเครื่องใช้ของผู้ที่ย้ายเข้ามาอยู่ก่อนสูงกว่าผู้ที่ย้ายเข้ามาอยู่ในภายหลัง นั่นคือผู้ที่ย้ายมาจากเขตเมืองเข้ามาอยู่ต่ำกว่า ๕ ปี, ๕-๑๔ ปี และตั้งแต่ ๑๕ ปีขึ้นไป คะแนนเฉลี่ยเท่ากับ ๒.๑, ๒.๘ และ ๒.๘ ตามลำดับ และผู้ที่ย้ายมาจากเขตชนบทคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ ๑.๗, ๒.๔ และ ๒.๗ ตามลำดับ ดังแสดงในตารางที่ ๒๑

การที่คะแนนเฉลี่ยในเรื่องทรัพย์สินเครื่องใช้ของผู้ที่ย้ายมาจากเขตเมืองที่อยู่ ๕-๑๔ ปี และตั้งแต่ ๑๕ ปีขึ้นไปมีค่าเท่ากัน เป็นเพราะผู้ที่อยู่ในกลุ่ม ๕-๑๔ ปี มีทรัพย์สินต่าง ๆ ในสัดส่วนที่ใกล้เคียงกับกลุ่มที่อยู่ ๑๕ ปีขึ้นไป นอกจากนี้ผู้ที่อยู่ ๕-๑๔ ปี ยังมีสัดส่วนของผู้ที่มีทรัพย์สินที่มีคะแนนสูงบางชนิด (เช่น จักรยานยนต์ รถยนต์ และเครื่องปรับอากาศ) สูงกว่าผู้ที่อยู่ ๑๕ ปีขึ้นไปอีกด้วย ทั้งนี้ น่าจะเนื่องมาจากการที่ท้องถิ่นที่มากับท้องถิ่นที่อยู่ปัจจุบันไม่แตกต่างกันมากนัก และผู้ย้ายถิ่นเคยมีประสบการณ์ในการดำรงชีวิตในเขตเมืองมาก่อนแล้ว จึงทำให้สามารถปรับตัวได้รวดเร็ว

ถ้าพิจารณาสัดส่วนของทรัพย์สินเครื่องใช้ของผู้ที่มาจากชนบทเข้ามาอยู่ในเขตเทศบาลอื่น ก็สอดคล้องกับคะแนนเฉลี่ยที่ได้ คือ โดยส่วนใหญ่แล้วกลุ่มที่อยู่ ๕-๑๔ ปี จะแตกต่างจากกลุ่มที่อยู่ต่ำกว่า ๕ ปี มากกว่ากลุ่มที่อยู่ตั้งแต่ ๑๕ ปี แตกต่างไปจากกลุ่มที่อยู่ ๕-๑๔ ปี ทั้งนี้ อาจจะเป็นเพราะสาเหตุ ๒ ประการ คือ ประการแรก ผู้ย้ายถิ่นที่มาจากเขตชนบทเป็นผู้ที่มีภูมิลำเนาในชนบทจริงส่วนหนึ่ง อีกส่วนหนึ่งเป็นผู้ที่ได้มีภูมิลำเนาอยู่จริง แต่ย้ายเพราะหน้าที่การงาน ทำให้การปรับตัวในเรื่องการมีทรัพย์สินนี้เป็นตัวที่ผสมระหว่างประชากร ๒ กลุ่ม จึงดูได้ไม่ชัดเจน ประกอบกับ

จำนวนตัวอย่างมีน้อยไม่สามารถแยกให้เห็นได้อย่างชัดเจน อีกประการหนึ่งอาจจะเนื่องมาจากความไม่แตกต่างของท้องถิ่นชนบทและเขตเทศบาล ทำให้ผู้ย้ายถิ่นปรับตัวได้เร็วไม่เหมือนกับผู้ที่ย้ายมาอยู่ในกรุงเทพมหานคร

ถ้าพิจารณาเปรียบเทียบผู้ย้ายถิ่นที่มาจากเขตเมืองและเขตชนบทที่มาอยู่ในเขตเทศบาลอื่นด้านทรัพย์สินเครื่องใช้นี้ ผู้ที่ย้ายมาจากเขตเมืองมีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่าทุกกลุ่มระยะเวลา นั่นคือผู้ย้ายถิ่นที่มาจากเขตเมืองปรับตัวได้ดีกว่าผู้ย้ายถิ่นที่มาจากเขตชนบท และเมื่อพิจารณาทรัพย์สินแต่ละชนิดก็พบในทำนองเดียวกันว่า ผู้ย้ายถิ่นที่มาจากเขตเมืองมีสัดส่วนของผู้ที่มีทรัพย์สินแต่ละชนิดสูงกว่าผู้ที่ย้ายมาจากเขตชนบท ยกเว้นการมีจักรยานของกลุ่มที่อยู่ต่ำกว่า ๕ ปี และ ๕-๑๔ ปี สาเหตุที่เป็นเช่นนี้ อาจจะเป็นเพราะความเคยชินในการดำรงชีวิตอยู่ในชนบทที่เคยมีจักรยานไว้ใช้ประการหนึ่ง หรืออีกประการหนึ่งอาจจะเนื่องมาจากฐานะทางเศรษฐกิจไม่ดีพอที่จะมีรถยนต์ หรือจักรยานยนต์ไว้ใช้ ส่วนกลุ่มที่อยู่ตั้งแต่ ๑๕ ปีขึ้นไป ผู้ที่ย้ายมาจากเขตเมืองมีสัดส่วนของผู้ที่มีตู้เย็น จักรยานยนต์ รถยนต์ เครื่องสูบน้ำ และเครื่องปรับอากาศ ต่ำกว่าผู้ที่ย้ายมาจากเขตชนบท เนื่องจากประชากรกลุ่มนี้เป็นผู้ที่อยู่เป็นระยะเวลานานจึงสันนิษฐานว่าอาจจะเป็นผู้ที่มีภูมิลำเนาอยู่ในชนบทจริง ๆ เหตุผลของการมีทรัพย์สินดังกล่าวในสัดส่วนที่สูงอาจจะเป็นเช่นเดียวกับชาวชนบทที่เข้ามาอยู่ในกรุงเทพมหานครก็ได้ คือเป็นเพราะส่วนใหญ่ไม่เคยมีทรัพย์สินเหล่านี้มาก่อน เป็นค่านิยมที่จะต้องมีไว้ในครอบครอง

เมื่อเปรียบเทียบผู้ย้ายถิ่นกับผู้ไม่ย้ายถิ่น ในเรื่องของการมีทรัพย์สินจากคะแนนเฉลี่ยแล้วจะพบว่า ในกรุงเทพมหานครผู้ที่มาจากเขตเมืองที่เข้ามาอยู่ระหว่าง ๕-๑๔ ปี มีคะแนนเฉลี่ยของการมีทรัพย์สินสูงกว่าผู้ไม่ย้ายถิ่น (๒.๓ เทียบกับ ๒.๐) ส่วนผู้ที่มาจากชนบทในช่วง ๕-๑๔ ปี มีคะแนนเฉลี่ยของการมีทรัพย์สินเท่ากับผู้ไม่ย้ายถิ่น (ตารางที่ ๒๐) สำหรับผู้ที่อยู่ในเขตเทศบาลอื่นผู้ย้ายถิ่นที่มาจากเขตเมืองอาจปรับตัวได้เร็วกว่าผู้ที่มาจากชนบท เพราะเริ่มต้นคะแนนเฉลี่ยก็สูงเกือบเท่าผู้ไม่ย้ายถิ่น แต่ทั้งนี้ไม่อาจสรุปได้อย่างชัดเจน เพราะมีจำนวนตัวอย่างไม่มากพอที่จะศึกษาผู้ย้ายถิ่นได้เป็นรายปี หรือช่วงเวลาที่แคบกว่านี้ และไม่มีมาตรการในการเปรียบเทียบผู้ย้ายถิ่นแต่ละช่วงเวลากับผู้ไม่ย้ายถิ่น

เพื่อการศึกษาที่ชัดเจนขึ้น จึงได้นำตัวแปรอื่น ๆ เข้ามาพิจารณาประกอบ ตัวแปรแรกคือระดับการศึกษา รูปที่ ๔ พบว่าผู้ที่อยู่ในกรุงเทพมหานครที่มีระดับการศึกษาต่ำกว่าและเท่ากับประถมศึกษา ผู้ที่ย้ายมาจากเขตเมืองมีคะแนนเฉลี่ยของการปรับตัวเรื่องการมีทรัพย์สินจากกลุ่มที่อยู่ต่ำกว่า

๕ ปี. ๕-๑๔ ปี และตั้งแต่ ๑๕ ปีขึ้นไปเป็น ๑.๒, ๒.๓ และ ๒.๔ ตามลำดับ ส่วนผู้ที่ย้ายมาจากเขตชนบท คะแนนเฉลี่ยของแต่ละกลุ่มระยะเวลาจะเป็น ๐.๗, ๑.๗ และ ๒.๐ ตามลำดับ แสดงว่าในกลุ่มนี้ยังเป็นไปตามสมมุติฐาน และการเปลี่ยนแปลงของผู้ที่เข้ามาอยู่ก่อนเทียบกับผู้ที่เข้ามาใหม่ของผู้ที่ย้ายมาจากเขตเมืองก็เป็นสัดส่วนที่คงที่มากกว่าผู้ที่ย้ายมาจากชนบท

สำหรับผู้ที่จบการศึกษาสูงกว่าประถมศึกษาในกรุงเทพมหานครนั้น ผู้ที่ย้ายเข้ามาทั้งจากเขตเมือง และชนบท ในระยะเวลานานกว่าจะปรับตัวได้ดีกว่า แต่ความแตกต่างของผู้มาจากเขตเมือง และชนบทในเรื่องการมีทรัพย์สินนั้นไม่มาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งในกลุ่มที่ย้ายเข้ามา และอยู่ตั้งแต่ ๑๕ ปีขึ้นไป ผู้ที่มาจากชนบทจะมีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่าผู้ที่มาจากเขตเมือง (๓.๑ เทียบกับ ๒.๙) เมื่อพิจารณารายละเอียดจากตารางที่ ๒๑ พบว่ากลุ่มผู้ที่ย้ายมาจากชนบทมีทรัพย์สินบางอย่าง เช่น รถยนต์ และเครื่องสูบน้ำ ในสัดส่วนที่สูงกว่าผู้ที่มาจากเขตเมืองเล็กน้อย แต่สาเหตุที่แท้จริงอาจจะเนื่องมาจากผู้ย้ายถิ่นเหล่านี้ส่วนใหญ่มีทรัพย์สินเครื่องใช้เหล่านั้นอยู่ก่อนแล้ว (ก่อนถึงระยะเวลา ๑๕ ปี) และเนื่องจากโดยเฉลี่ยแล้วผู้ย้ายถิ่นเหล่านี้มีการศึกษาระดับสูง อาจจะมีโอกาสได้งานดี และมีรายได้ดี จึงสามารถซื้อหาสิ่งของต่าง ๆ ได้ไม่แตกต่างไปจากผู้ที่ย้ายถิ่นมาจากเขตเมือง

ผู้ที่อยู่ในเขตเทศบาลอื่นที่มีระดับการศึกษาต่ำกว่าและเท่ากับประถมศึกษา พบว่าผู้ย้ายถิ่นที่มาจากเขตเมือง และชนบท ในระยะเวลาเวลานานกว่ามีการปรับตัวได้ดีกว่า และผู้ย้ายถิ่นที่มาจากชนบทสามารถปรับตัวได้เร็วจวนทันกับผู้มาจากเขตเมืองในกลุ่มของผู้ที่อยู่ ๕-๑๔ ปี และพัฒนาการไปได้ดีกว่าเล็กน้อยในกลุ่มที่อยู่ตั้งแต่ ๑๕ ปีขึ้นไป (ตารางที่ ๒๑)

ผู้ที่มีการศึกษาสูงกว่าระดับประถมศึกษา และย้ายถิ่นเข้ามาอยู่ในเขตเทศบาลนั้น รูปแบบของการปรับตัวของแต่ละกลุ่มระยะเวลาในเรื่องการมีทรัพย์สินยังคงดีขึ้น แต่ไม่อาจจะกล่าวได้ว่าผู้ที่มาจากเขตเมืองปรับตัวได้ดีกว่าผู้ที่ย้ายมาจากชนบท ทั้งนี้อาจจะเนื่องมาจากสาเหตุ ๒ ประการคือ ประการแรกระดับการศึกษาช่วงสูงกว่าประถมศึกษาเป็นการแบ่งที่กว้างไป และประการต่อมาผู้ที่ย้ายมาอยู่ในเขตเทศบาลอื่น บางส่วนก็มิได้เป็นผู้ที่เคยอยู่ในเขตเมือง หรือชนบทจริง ๆ แต่เป็นกลุ่มข้าราชการที่ย้ายถิ่นเพราะหน้าที่การงานก็เป็นไปได้ จากตารางที่ ๑๐ จะพบว่าในกลุ่มผู้ย้ายถิ่นที่เข้ามาอยู่ในเขตเทศบาลอื่นนี้ ประมาณร้อยละ ๒๕ ทำราชการ และรัฐวิสาหกิจ

เมื่อเปรียบเทียบผู้ย้ายถิ่นที่เข้ามาอยู่ในกรุงเทพมหานคร กับผู้ไม่ย้ายถิ่น โดยแบ่งระดับการศึกษาแล้วพบว่าในระดับการศึกษาต่ำกว่าและเท่ากับประถมศึกษา ผู้ที่มาจากเขตเมืองมีคะแนน

เฉลี่ยของการมีทรัพย์สินสูงกว่าเล็กน้อย คือในช่วง ๕-๑๔ ปี ผู้ที่มาจากเขตเมืองมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ ๒.๓ ผู้ที่มาจากชนบทมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ ๑.๗ เทียบกับผู้ไม่ย้ายถิ่นที่มีคะแนนเฉลี่ย ๑.๕ ส่วนผู้ที่มีการศึกษาสูงกว่าประถมศึกษาในกลุ่มที่อยู่ ๕-๑๔ ปี ของผู้ย้ายถิ่นจากเขตเมือง และชนบทมีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่าผู้ไม่ย้ายถิ่นเล็กน้อย (๒.๔ เทียบกับ ๒.๓) และเมื่อเปรียบเทียบผู้ย้ายถิ่นที่เข้ามาอยู่ในเขตเทศบาลอื่นกับผู้ไม่ย้ายถิ่นแล้ว พบว่าผู้ที่เรียนต่ำกว่าและเท่ากับประถมศึกษาในกลุ่มที่อยู่ ๕-๑๔ ปี คะแนนเฉลี่ยเรื่องการมีทรัพย์สินนี้สูงกว่าผู้ไม่ย้ายถิ่น (๒.๓ เทียบกับ ๒.๐) สำหรับในผู้ที่ศึกษาสูงกว่าประถมศึกษานั้นไม่สามารถระบุได้ชัดเจน เพราะคะแนนเฉลี่ยของผู้ที่มาจากเขตเมืองในช่วง ๕-๑๔ ปี สูงกว่าผู้ไม่ย้ายถิ่นมาก (๓.๒ เทียบกับ ๒.๖) แต่ผู้ที่ย้ายมาจากชนบทในกลุ่มนี้ต่ำกว่าเล็กน้อย (๒.๕ เทียบกับ ๒.๖) แต่ทั้งนี้อาจจะเป็นด้วยสาเหตุดังกล่าวมาแล้ว

จะเห็นว่าการปรับตัวในเรื่องการมีทรัพย์สินเรื่องนี้ ผู้ที่มีการศึกษาระดับเดียวกัน และอยู่นานกว่าปรับตัวได้ดีกว่า (พิจารณาจากคะแนนเฉลี่ยที่สูงขึ้น) แต่ในกลุ่มผู้ที่มีการศึกษาสูงกว่าประถมศึกษานั้นเห็นไม่ชัดว่าผู้ที่มาจากเขตเมืองปรับตัวได้ดีกว่าผู้ที่มาจากชนบทในกลุ่มของผู้ย้ายถิ่นเข้ามาอยู่ตั้งแต่ ๕ ปีขึ้นไป

ตัวแปรตัวที่ ๒ ที่นำมาพิจารณา คือ กลุ่มของอาชีพ โดยแบ่งออกเป็นผู้มีอาชีพเกี่ยวกับวิชาการและความชำนาญ ผู้ที่มีอาชีพไม่ใช่วิชาการและความชำนาญ และผู้ประกอบการค้า จากรูปที่ ๕ แต่ละกลุ่มอาชีพของผู้ที่อยู่ในกรุงเทพมหานครมีแนวโน้มว่าผู้ที่อยู่นานกว่า ปรับตัวในเรื่องนี้ได้ดีกว่าผู้ที่เข้ามาอยู่ในภายหลัง นอกจากผู้ที่ประกอบอาชีพเกี่ยวกับการค้าเท่านั้นที่อยู่ในกลุ่มผู้ที่อยู่ตั้งแต่ ๑๕ ปีขึ้นไป และย้ายมาจากชนบท คะแนนเฉลี่ยของการมีทรัพย์สินต่ำกว่ากลุ่มที่เข้ามาอยู่ ๕-๑๔ ปีเล็กน้อย (๒.๑ เทียบกับ ๒.๕)

ในกลุ่มอาชีพเกี่ยวกับวิชาการ และความชำนาญ ผู้ที่ย้ายถิ่นมาจากเขตเมือง และชนบทเข้ามาอยู่ในกรุงเทพมหานคร คะแนนเฉลี่ยของการมีทรัพย์สินไม่แตกต่างกันเลย (ตารางที่ ๒๒) แต่ในกลุ่มอาชีพที่ใช้แรงงานและไม่ต้องการความชำนาญนั้น ผู้ที่มาจากเขตเมืองคะแนนเฉลี่ยดีกว่าผู้ที่มาจากเขตชนบทในทุกกลุ่มระยะเวลา ทั้งนี้ก็สอดคล้องกับผู้ที่มีระดับการศึกษาต่ำกว่า และเท่ากับประถมศึกษา

ถ้าเปรียบเทียบผู้ย้ายถิ่นกับผู้ไม่ย้ายถิ่นในกรุงเทพมหานคร จากลักษณะของกลุ่มอาชีพแล้วพบว่าในระยะแรก (กลุ่มที่เข้ามาต่ำกว่า ๕ ปี) คะแนนเฉลี่ยของการมีทรัพย์สินของผู้ย้ายถิ่น

ยังไม่เท่ากับผู้ไม่ย้ายถิ่น แต่ในกลุ่มที่อยู่ ๕-๑๔ ปี ผู้ย้ายถิ่นเริ่มดีกว่า หรือเกือบเท่าผู้ไม่ย้ายถิ่น โดยกลุ่มที่มาจากเขตเมืองมีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่าเล็กน้อย และผู้ที่มาจากชนบทคะแนนจะต่ำกว่าเล็กน้อย (รูปที่ ๕) นอกจากนี้กลุ่มอาชีพการค้าที่ย้ายมาจากชนบทที่มีคะแนนเฉลี่ยของกลุ่ม ๕-๑๔ ปี สูงกว่าผู้ไม่ย้ายถิ่นเล็กน้อย

ส่วนผู้ที่อยู่ในเขตเทศบาลอื่นนั้น ผู้ที่มีอาชีพเกี่ยวข้องกับการใช้วิชาการและความชำนาญ และเข้ามาอยู่ก่อนมีแนวโน้มของการปรับตัวในเรื่องการมีทรัพย์สินได้ดีกว่าผู้ที่ย้ายเข้ามาในภายหลัง แต่มีลักษณะที่แตกต่างไป คือ ผู้ที่มาจากชนบท และเข้ามาอยู่ต่ำกว่า ๕ ปี มีคะแนนเฉลี่ยของการมีทรัพย์สินสูงกว่าผู้ที่มาจากเขตเมืองเล็กน้อย (๒.๕ เทียบกับ ๒.๒) ทั้งนี้อาจจะเป็นเพราะบางส่วนของผู้ย้ายถิ่นที่มาจากชนบทเป็นข้าราชการที่ย้ายด้วยหน้าที่การงาน ซึ่งมีได้มีภูมิลำเนาอยู่ในชนบท

ในกลุ่มของอาชีพที่ใช้แรงงานและไม่ต้องการความชำนาญ และอาชีพเกี่ยวกับการค้าที่เข้ามาอยู่ในเขตเทศบาลอื่นนี้พบว่า มีลักษณะแตกต่างไปจากกลุ่มอาชีพแรกเล็กน้อย นั่นคือกลุ่มของผู้ที่อยู่ในเขตเทศบาลอื่นนานตั้งแต่ ๑๕ ปีขึ้นไป คะแนนเฉลี่ยในการปรับตัวเรื่องการมีทรัพย์สินเครื่องใช้ต่ำกว่าผู้ที่อยู่ ๕-๑๔ ปี ทั้งผู้ที่ย้ายมาจากเขตเมืองและชนบท (รูปที่ ๕) ทั้งนี้อาจจะเป็นเพราะกลุ่มที่อยู่ตั้งแต่ ๑๕ ปีขึ้นไป มีรายได้ในระดับต่ำในสัดส่วนที่สูง (ตาราง ง. ในภาคผนวก) ทำให้ไม่สามารถซื้อทรัพย์สินเครื่องใช้ได้ตามต้องการ

จากการแบ่งกลุ่มของอาชีพนี้ ถ้าเปรียบเทียบผู้ย้ายถิ่นกับไม่ย้ายถิ่นในเขตเทศบาลอื่นนั้น จะพบว่าแม้ในกลุ่มที่อยู่ต่ำกว่า ๕ ปี มีคะแนนเฉลี่ยทรัพย์สินเครื่องใช้ต่ำกว่าผู้ที่ไม่เคยย้ายถิ่น แต่ส่วนใหญ่แล้วคะแนนเฉลี่ยของทรัพย์สินในกลุ่มที่ย้ายเข้ามาอยู่ ๕-๑๔ ปี จะมีค่าใกล้เคียงกับผู้ไม่ย้ายถิ่น และคะแนนเฉลี่ยของการมีทรัพย์สินนี้สูงกว่าผู้ไม่ย้ายถิ่นทุกกลุ่มอาชีพด้วย ทั้งนี้ก็สอดคล้องกับเมื่อยังไม่ได้แบ่งกลุ่มอาชีพ

ตัวแปรสุดท้ายที่นำมาพิจารณาร่วมคือ รายได้ของประชากรตัวอย่าง ซึ่งรายได้นี้อาจจะเป็นตัวกำหนดการซื้อทรัพย์สินได้โดยอ้อม ซึ่งโดยปกติถ้าจะให้ชัดเจนจะต้องเป็นรายได้สุทธิของประชากร แต่เนื่องจากไม่มีตัวแปรดังกล่าวจึงใช้รายได้จริงเมื่อยังไม่ได้หักค่าใช้จ่ายแทน จากการศึกษาค้นคว้าพบว่าผู้ที่มีรายได้ระดับต่ำ และปานกลางที่เข้ามาอยู่ในกรุงเทพมหานคร ผู้ที่ย้ายเข้ามา ก่อนมีคะแนนเฉลี่ยของการมีทรัพย์สินสูงกว่ากลุ่มที่ย้ายเข้ามาภายหลัง (ตารางที่ ๒๓ รูปที่ ๖) สำหรับในรายละเอียด พบว่า ผู้ที่มีรายได้ในระดับต่ำ และย้ายถิ่นมาจากชนบท จะมีคะแนนเฉลี่ย

ของการมีทรัพย์สินสูงกว่าผู้ที่ย้ายมาจากเขตเมืองทุกกลุ่มระยะเวลา ถ้าพิจารณาว่าการที่คะแนนเฉลี่ยของการมีทรัพย์สินสูงกว่าเป็นการปรับตัวในด้านการมีทรัพย์สินที่ดีกว่า จะพบว่านอกจากผู้ที่ย้ายเข้ามา ก่อนจะปรับตัวได้ดีกว่าแล้ว ผู้ย้ายถิ่นที่มาจากเขตเมืองยังปรับตัวได้ดีกว่า นั่นคือ ในกลุ่มต่ำกว่า ๕ ปี, ๕-๑๔ ปี และตั้งแต่ ๑๕ ปีขึ้นไป คะแนนเฉลี่ยของระดับการมีทรัพย์สินเท่ากับ ๐.๗, ๑.๖ และ ๒.๒ ตามลำดับ สำหรับผู้ที่ย้ายมาจากเขตเมือง แต่ผู้ที่ย้ายมาจากชนบทเท่ากับ ๐.๖, ๑.๔ และ ๑.๖ ตามลำดับ ส่วนผู้ที่มีรายได้ปานกลางนั้นเกือบจะไม่พบความแตกต่างของผู้ที่ย้ายมาจากเขตเมืองหรือชนบทเลย ในระดับรายได้สูง ผู้ที่ย้ายมาจากชนบทมีคะแนนเฉลี่ยของการมีทรัพย์สินต่ำกว่าผู้ที่มาจากเขตเมืองเล็กน้อยในแต่ละกลุ่มระยะเวลา แต่เนื่องจากตัวอย่างของผู้ที่อยู่ต่ำกว่า ๕ ปี มีน้อยมากทำให้ไม่สามารถเปรียบเทียบผู้ที่ยู่ยาวนานกว่าทั้ง ๓ กลุ่มเวลาได้อย่างชัดเจน

เมื่อเปรียบเทียบผู้ย้ายถิ่นกับผู้ไม่ย้ายถิ่นในกรุงเทพมหานครในเรื่องการมีทรัพย์สินเครื่องใช้ โดยใช้ระดับรายได้เป็นตัวประกอบในการศึกษา ก็ยังพบเช่นเดียวกับการศึกษาครั้งแรก คือ ผู้ย้ายถิ่นทั้งที่มาจากเขตเมือง และชนบท ในช่วงระยะเวลาต่อมา (๕-๑๔ ปี) มีคะแนนเฉลี่ยของการมีทรัพย์สินเกือบเท่าผู้ไม่ย้ายถิ่นในกรณีของผู้ที่ย้ายมาจากชนบท และสูงกว่าผู้ไม่ย้ายถิ่นในกรณีของผู้ที่ย้ายมาจากเขตเมือง (ตารางที่ ๒๓)

สำหรับผู้ที่อยู่ในเขตเทศบาลอื่น ทั้งที่มีรายได้ระดับต่ำ ปานกลาง และสูง คะแนนเฉลี่ยของการมีทรัพย์สินของผู้ที่ยู่ยาวนานสูงกว่าผู้ที่ย้ายเข้ามาภายหลัง และพบความแตกต่างของผู้ที่ย้ายมาจากเขตเมือง และชนบทน้อยมาก กลุ่มของผู้ที่มีรายได้ระดับต่ำ ผู้ที่อยู่ต่ำกว่า ๕ ปี และ ๕-๑๔ ปี และมาจากเขตเมืองมีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่าผู้ที่มาจากเขตชนบทเล็กน้อย (๑.๔ เทียบกับ ๑.๓ ในกลุ่มอยู่ต่ำกว่า ๕ ปี และ ๑.๔ เทียบกับ ๑.๗ ในกลุ่มที่อยู่ ๕-๑๔ ปี) และผู้ที่อยู่ตั้งแต่ ๑๕ ปีขึ้นไป ผู้ที่มาจากชนบทมีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่าผู้ที่มาจากเขตเมือง (๒.๐ เทียบกับ ๑.๔) ส่วนกลุ่มที่มีรายได้ปานกลางในระยะแรก (ต่ำกว่า ๕ ปี) ผู้ที่มาจากเขตเมืองมีคะแนนเฉลี่ยของการมีทรัพย์สินสูงกว่าผู้ที่มาจากเขตชนบท (๒.๑ เทียบกับ ๑.๔) แต่ในกลุ่มของผู้ที่อยู่ ๕-๑๔ ปี คะแนนเฉลี่ยของการมีทรัพย์สินเริ่มเท่ากัน (๒.๖ เท่ากัน) และในกลุ่มสุดท้ายผู้ที่มาจากชนบทดีกว่าเล็กน้อย (๓.๐ เทียบกับ ๒.๔) ทั้งนี้อาจจะเป็นเพราะสาเหตุการย้ายถิ่น และประสบการณ์การย้ายถิ่นของผู้ย้ายถิ่นในกลุ่มนี้ดังกล่าวมาแล้ว ส่วนในกลุ่มผู้มีรายได้สูง ผู้ย้ายถิ่นที่มาจากชนบทมีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่าผู้ที่ย้ายมาจากเขตเมือง แต่ทั้งนี้เนื่องจากจำนวนตัวอย่างที่ย้ายมาจากชนบท และมีรายได้สูงมีน้อยจนไม่อาจนำมาอภิปรายได้

ถ้าเปรียบเทียบผู้ย้ายถิ่นกับผู้ไม่ย้ายถิ่นในเขตเทศบาลอื่น ในเรื่องการมีทรัพย์สินเครื่องใช้ โดยแยกตามกลุ่มรายได้แล้วพบว่า ผู้มีรายได้ต่ำและปานกลาง ในช่วงระยะเวลา ๕-๑๔ ปี ผู้ย้ายถิ่นที่มาจากเขตเมืองและชนบทเป็นกลุ่มที่มีคะแนนเฉลี่ยของการมีทรัพย์สินที่สูงเท่ากับผู้ไม่ย้ายถิ่น แต่ผู้ที่มีรายได้สูงพบว่า คะแนนเฉลี่ยของผู้ย้ายถิ่นทุกกลุ่มระยะเวลาสูงกว่าผู้ไม่ย้ายถิ่น (รูปที่ ๖) ทั้งนี้ อาจจะเนื่องมาจากการมีทรัพย์สินของกลุ่มที่มีรายได้สูงไม่เกี่ยวกับการปรับตัว

โดยสรุปแล้วเรื่องการปรับตัวในด้านการมีทรัพย์สินเครื่องใช้ในครัวเรือนนี้ พบว่าเป็นไปตามสมมุติฐานเกือบทุกประการ นั่นคือ ผู้ที่ย้ายถิ่นเข้ามาอยู่ก่อนปรับตัวได้ดีกว่าผู้ที่ย้ายเข้ามาในภายหลัง และผู้ย้ายถิ่นที่มาจากเขตเมืองปรับตัวในระยะแรกดีกว่าผู้ที่มาจากชนบท แต่ในระยะต่อมาเมื่อผู้ย้ายถิ่นจากชนบทอาจจะเริ่มปรับตัวได้ คะแนนเฉลี่ยของการมีทรัพย์สินของผู้ที่มาจากชนบทในกลุ่มที่ย้ายเข้ามาก่อน มีค่าเท่าหรือใกล้เคียงกับผู้มาจากเขตเมือง ทั้งนี้ผู้ที่ย้ายเข้ามาอยู่ในกรุงเทพมหานครจะต้องเป็นผู้ที่มีการศึกษาสูงกว่าประถมศึกษา มีอาชีพที่เกี่ยวข้องกับวิชาการและใช้ความชำนาญ และมีรายได้ระดับปานกลาง ส่วนผู้ที่ย้ายเข้ามาอยู่ในเขตเทศบาลอื่นนั้น มีแนวโน้มที่ผู้ย้ายมาจากเขตเมืองจะปรับตัวได้ดีกว่าเล็กน้อย แต่ยังไม่ชัดเจนในทุกกลุ่มระยะเวลา

ตารางที่ ๒๑ อัตราส่วนร้อยละ และคะแนนเฉลี่ยของการมีทรัพย์สินเครื่องใช้ของผู้ที่อยู่ในกรุงเทพมหานคร และเขตเทศบาลอื่น จำแนกตามสถานภาพการย้ายถิ่น และระยะเวลาที่อยู่

ทรัพย์สินเครื่องใช้	กรุงเทพมหานคร							เขตเทศบาลอื่น						
	ย้ายมาจากเขตเมือง			ย้ายมาจากชนบท			ไม่เคยย้ายถิ่น	ย้ายมาจากเขตเมือง			ย้ายมาจากชนบท			ไม่เคยย้ายถิ่น
	ต่ำกว่า ๕ ปี	๕-๑๔ ปี	๑๕ ปีขึ้นไป	ต่ำกว่า ๕ ปี	๕-๑๔ ปี	๑๕ ปีขึ้นไป		ต่ำกว่า ๕ ปี	๕-๑๔ ปี	๑๕ ปีขึ้นไป	ต่ำกว่า ๕ ปี	๕-๑๔ ปี	๑๕ ปีขึ้นไป	
นาฬิกา	๗๗.๘	๙๓.๓	๙๖.๗	๖๖.๑	๙๐.๖	๙๑.๑	๘๖.๕	๘๓.๑	๙๕.๕	๘๙.๑	๗๗.๑	๘๖.๗	๘๒.๓	๘๕.๖
วิทยุ หรือวิทยุเทป	๕๕.๖	๗๖.๗	๙๐.๐	๕๓.๕	๗๙.๒	๘๓.๕	๗๕.๒	๗๕.๒	๘๕.๓	๘๘.๕	๖๒.๓	๗๓.๓	๘๒.๓	๗๒.๗
พัดลม	๕๘.๑	๘๖.๗	๙๓.๓	๕๖.๘	๘๓.๐	๘๕.๓	๗๒.๒	๖๙.๗	๘๓.๑	๘๒.๘	๖๒.๓	๗๖.๐	๗๕.๘	๗๑.๕
กระดิกน้ำร้อน/เป็น	๕๑.๘	๙๓.๓	๙๐.๐	๕๐.๓	๗๕.๕	๘๓.๕	๗๕.๕	๖๘.๕	๘๐.๕	๘๒.๘	๖๐.๗	๗๗.๓	๗๒.๖	๗๒.๗
เคาท์ริค	๖๓.๐	๘๖.๗	๙๓.๓	๓๒.๒	๗๕.๕	๘๕.๗	๗๐.๒	๖๗.๕	๘๐.๕	๗๙.๗	๖๓.๕	๗๖.๐	๗๒.๖	๖๖.๒
โทรทัศน์	๕๕.๕	๗๖.๗	๗๖.๗	๒๗.๕	๖๒.๓	๘๒.๑	๖๕.๑	๕๐.๖	๗๓.๐	๗๕.๐	๕๑.๐	๖๕.๓	๖๖.๑	๕๓.๒
ตู้เย็น	๓๗.๐	๕๐.๐	๖๐.๐	๑๒.๕	๕๑.๕	๖๕.๖	๕๕.๕	๕๓.๘	๖๕.๐	๕๓.๑	๒๖.๒	๕๕.๓	๕๕.๘	๓๘.๘
จักรยาน	๒๕.๕	๒๐.๐	๒๓.๓	๕.๗	๓๐.๒	๑๗.๕	๒๐.๗	๒๒.๕	๕๒.๗	๕๖.๒	๒๕.๖	๕๕.๐	๕๕.๒	๓๕.๖
จักรยานยนต์	๗.๕	๑๐.๐	๒๓.๓	๖.๕	๑๓.๒	๘.๕	๑๓.๑	๕๕.๕	๕๒.๘	๕๐.๖	๓๒.๘	๕๑.๓	๕๕.๒	๕๐.๕
รถยนต์	๑๑.๑	๒๐.๐	๓๐.๐	๓.๒	๕.๕	๑๐.๗	๑๕.๗	๕.๐	๑๕.๗	๑๒.๕	๖.๖	๕.๓	๑๕.๕	๘.๖
เครื่องสูบน้ำ	๗.๕	๑๐.๐	๒๓.๓	๑.๖	๑.๕	๘.๕	๑๒.๖	๑๐.๑	๑๕.๖	๒๑.๕	๖.๖	๑๒.๐	๒๕.๘	๑๕.๑
เครื่องปรับอากาศ	๑๕.๘	๑๐.๐	๑๖.๗	๑.๖	๓.๘	๓.๖	๗.๖	๕.๕	๑๑.๒	๗.๘	๑.๖	๒.๗	๕.๗	๐.๗
จำนวน	๒๗	๓๐	๓๐	๖๒	๕๓	๕๖	๑๕๘	๘๕	๘๕	๖๕	๖๑	๗๕	๖๒	๑๐๕
คะแนนเฉลี่ย ($\bar{X} \pm S.D.$)	๑.๗±๒.๘	๒.๓±๒.๕	๒.๘±๑.๒	๐.๕±๒.๐	๒.๐±๒.๗	๒.๕±๒.๘	๒.๐±๒.๕	๒.๑±๒.๕	๒.๘±๒.๒	๒.๘±๒.๒	๑.๗±๒.๗	๒.๕±๓.๐	๒.๗±๓.๓	๒.๒±๓.๐

ศูนย์วิทยุโทรพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๒๒ อัตราส่วนร้อยละ และคะแนนเฉลี่ยของการมีทรัพย์สินเครื่องใช้ของผู้ที่อยู่ในกรุงเทพมหานคร และเขตเทศบาลอื่น จำแนกตามสถานภาพการย้ายถิ่น ระยะเวลาที่อยู่ และระดับการศึกษา

ทรัพย์สินเครื่องใช้	กรุงเทพมหานคร						ไม่เคย ย้ายถิ่น	เขตเทศบาลอื่น						ไม่เคย ย้ายถิ่น
	ย้ายมาจากเขตเมือง			ย้ายมาจากเขตชนบท				ย้ายมาจากเขตเมือง			ย้ายมาจากเขตชนบท			
	ต่ำกว่า ๕ ปี	๕-๑๔ ปี	๑๕ ปีขึ้นไป	ต่ำกว่า ๕ ปี	๕-๑๔ ปี	๑๕ ปีขึ้นไป		ต่ำกว่า ๕ ปี	๕-๑๔ ปี	๑๕ ปีขึ้นไป	ต่ำกว่า ๕ ปี	๕-๑๔ ปี	๑๕ ปีขึ้นไป	
การศึกษาต่ำกว่าและเท่ากับประถมศึกษา														
นาฬิกา	๕๘.๓	๘๑.๒	๙๓.๓	๕๗.๑	๘๐.๖	๘๘.๕	๘๐.๖	๗๕.๘	๘๕.๗	๘๒.๑	๖๓.๖	๘๕.๐	๘๐.๐	๗๘.๓
วิทยุหรือวิทยุเทป	๓๓.๓	๖๖.๗	๘๖.๗	๓๖.๗	๗๕.๐	๘๑.๕	๖๘.๘	๖๓.๖	๗๕.๕	๗๕.๕	๕๕.๕	๗๕.๐	๘๐.๐	๖๓.๘
พัดลม	๓๓.๓	๘๖.๗	๙๓.๓	๓๘.๘	๗๘.๕	๘๖.๐	๗๑.๐	๖๐.๖	๗๕.๕	๗๖.๕	๕๕.๕	๗๘.๐	๗๖.๕	๖๓.๘
กระติกน้ำร้อน/เย็น	๕๘.๓	๙๓.๓	๙๓.๓	๓๘.๘	๗๑.๕	๘๑.๕	๗๒.๐	๖๖.๗	๗๕.๕	๗๖.๕	๕๑.๕	๘๐.๐	๗๐.๕	๗๑.๐
เตารีด	๓๓.๓	๘๐.๐	๙๓.๓	๒๖.๕	๗๑.๕	๘๑.๕	๖๗.๗	๕๕.๕	๗๑.๘	๗๖.๕	๕๑.๕	๗๕.๐	๖๕.๑	๕๕.๑
โทรทัศน์	๓๓.๓	๗๓.๓	๗๓.๓	๒๐.๕	๕๖.๓	๗๕.๑	๖๓.๕	๓๖.๕	๖๕.๑	๖๖.๗	๓๓.๓	๖๖.๐	๖๕.๕	๕๐.๖
ตู้เย็น	๑๖.๗	๓๑.๓	๕๓.๓	๖.๑	๓๕.๕	๖๐.๕	๕๓.๐	๒๑.๒	๕๘.๗	๗๕.๕	๕.๑	๓๕.๐	๕๒.๗	๒๖.๑
จักรยาน	๘.๓	๖.๗	๒๐.๐	๑๐.๒	๒๘.๑	๑๘.๖	๒๒.๖	๒๗.๓	๓๕.๕	๕๖.๕	๒๑.๒	๕๐.๐	๕๗.๓	๕๗.๘
จักรยานยนต์	-	๑๒.๕	๒๖.๗	๕.๑	๑๒.๕	๑๑.๖	๑๑.๘	๓๓.๓	๕๖.๒	๓๓.๓	๑๕.๒	๓๕.๐	๕๓.๖	๕๒.๐
รถยนต์	๘.๓	๒๖.๗	๒๖.๗	๒.๐	๓.๑	๒.๓	๑๐.๘	๖.๑	๒.๖	๒.๖	-	๑๐.๐	๑๕.๕	๑๓.๐
เครื่องสูบน้ำ	๘.๓	๑๒.๕	๒๖.๗	-	-	๕.๗	๕.๗	๑๒.๑	๑๐.๓	๒๕.๖	-	๑๐.๐	๒๓.๖	๑๓.๐
เครื่องปรับอากาศ	๑๖.๗	๒๐.๐	๑๓.๓	-	-	-	๒.๒	๓.๐	๗.๗	๗.๗	-	๕.๐	๑๐.๕	-
จำนวน	๑๒	๑๕	๑๕	๕๕	๓๒	๕๓	๕๓	๓๓	๓๕	๓๕	๓๓	๕๐	๕๕	๖๕
คะแนนเฉลี่ย ($\bar{X} \pm S.D.$)	๑.๒±๒.๕	๒.๓±๓.๑	๒.๘±๓.๒	๐.๗±๑.๗	๑.๗±๒.๕	๒.๐±๒.๖	๑.๕±๒.๗	๑.๗±๒.๘	๒.๓±๓.๐	๒.๕±๓.๑	๑.๑±๒.๒	๒.๓±๓.๐	๒.๖±๓.๓	๒.๐±๓.๐

ศูนย์วิจัยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๒๒ (ต่อ)

ทรัพย์สินเครื่องใช้	กรุงเทพมหานคร						ไม่เคຍ ย้ายถิ่น	เขตเทศบาลอื่น						ไม่เคຍ ย้ายถิ่น
	ย้ายมาจากเขตเมือง			ย้ายมาจากเขตชนบท				ย้ายมาจากเขตเมือง			ย้ายมาจากเขตชนบท			
	ต่ำกว่า ๕ ปี	๕-๑๔ ปี	๑๕ ปีขึ้นไป	ต่ำกว่า ๕ ปี	๕-๑๔ ปี	๑๕ ปีขึ้นไป		ต่ำกว่า ๕ ปี	๕-๑๔ ปี	๑๕ ปีขึ้นไป	ต่ำกว่า ๕ ปี	๕-๑๔ ปี	๑๕ ปีขึ้นไป	
การศึกษาสูงกว่าประถมศึกษา														
นาฬิกา	๔๓.๓	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๔๕.๐	๑๐๐.๐	๕๓.๑	๘๗.๕	๙๘.๐	๑๐๐.๐	๙๒.๕	๙๒.๐	๑๐๐.๐	๔๕.๑
วิทยุหรือวิทยุเทป	๗๓.๓	๘๖.๗	๙๓.๓	๗๕.๐	๙๐.๐	๙๑.๗	๗๕.๒	๘๐.๕	๘๗.๘	๙๒.๐	๘๒.๑	๗๒.๐	๑๐๐.๐	๘๐.๕
พัดลม	๖๐.๐	๘๖.๗	๙๓.๓	๘๓.๓	๘๐.๐	๑๐๐.๐	๗๒.๓	๗๕.๐	๘๘.๘	๙๒.๐	๘๒.๑	๗๒.๐	๘๓.๓	๗๕.๕
กระติกน้ำร้อน/เป็น	๕๖.๗	๙๓.๓	๘๖.๗	๕๐.๐	๘๕.๐	๙๑.๗	๗๕.๒	๖๕.๖	๘๑.๖	๘๘.๐	๗๑.๕	๗๒.๐	๘๓.๓	๗๓.๕
เคา์ริค	๘๖.๗	๙๓.๓	๙๓.๓	๕๘.๓	๘๕.๐	๑๐๐.๐	๗๑.๓	๗๕.๐	๘๗.๘	๘๕.๐	๗๕.๖	๘๐.๐	๑๐๐.๐	๗๖.๕
โทรทัศน์	๕๓.๓	๘๐.๐	๘๐.๐	๕๘.๓	๗๕.๐	๙๑.๗	๖๓.๔	๕๘.๕	๗๕.๖	๘๘.๐	๕๐.๐	๖๕.๐	๗๑.๕	๖๕.๗
ตู้เย็น	๕๓.๓	๖๖.๗	๖๖.๗	๕๑.๗	๕๕.๐	๑๐๐.๐	๕๓.๕	๕๗.๑	๗๕.๕	๗๒.๐	๕๖.๕	๖๘.๐	๗๑.๕	๕๐.๐
จักรยาน	๔๐.๐	๓๓.๓	๒๕.๐	๘.๓	๓๕.๐	๑๖.๗	๑๗.๘	๑๕.๖	๕๖.๕	๕๖.๐	๒๘.๖	๓๒.๐	๓๓.๓	๓๒.๕
จักรยานยนต์	๑๓.๓	๖.๗	๒๐.๐	๑๖.๗	๑๕.๐	-	๑๕.๘	๕๑.๘	๕๗.๑	๕๒.๐	๕๓.๖	๕๖.๐	๖๖.๗	๕๘.๘
รถยนต์	๑๓.๓	๑๓.๓	๓๓.๓	๘.๓	๒๐.๐	๔๑.๗	๒๘.๗	๑๐.๗	๒๖.๕	๒๘.๐	๑๕.๓	๘.๐	๑๖.๗	๒๓.๕
เครื่องสูบน้ำ	๖.๗	๖.๗	๒๐.๐	๘.๓	๕.๐	๒๕.๐	๑๕.๘	๘.๕	๑๘.๕	๑๖.๐	๑๕.๓	๑๖.๐	๕๐.๐	๑๗.๖
เครื่องปรับอากาศ	๑๓.๓	-	๒๐.๐	๘.๓	๑๐.๐	๑๖.๗	๑๒.๕	๕.๕	๑๒.๒	๘.๐	๓.๖	-	-	๑.๕
จำนวน	๑๕	๑๕	๑๕	๑๒	๒๐	๑๒	๑๐๑	๕๖	๕๕	๒๕	๒๘	๒๕	๖	๖๘
คะแนนเฉลี่ย ($\bar{X} \pm S.D.$)	๒.๑±๓.๐	๒.๕±๒.๘	๒.๕±๓.๓	๑.๘±๒.๗	๒.๕±๓.๐	๓.๑±๓.๒	๒.๓±๓.๑	๒.๓±๓.๐	๓.๒±๓.๓	๓.๒±๓.๓	๒.๕±๓.๑	๒.๕±๓.๑	๓.๕±๓.๔	๒.๖±๓.๒

ศูนย์วิจัยทรัพย์สินเครื่องใช้
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๒๓ อัตราส่วนร้อยละ และคะแนนเฉลี่ยของการมีทรัพย์สินเครื่องใช้ของผู้ที่อยู่ในกรุงเทพมหานคร และเขตเทศบาลอื่น จำแนกตามสถานภาพการย้ายถิ่น ระยะเวลาที่อยู่ และกลุ่มอาชีพ

ทรัพย์สินเครื่องใช้	กรุงเทพมหานคร						ไม่เคย ย้ายถิ่น	เขตเทศบาลอื่น						
	ย้ายมาจากเขตเมือง			ย้ายมาจากเขตชนบท				ย้ายมาจากเขตเมือง			ย้ายมาจากเขตชนบท			ไม่เคย ย้ายถิ่น
	ต่ำกว่า ๕ ปี	๕-๑๔ ปี	๑๕ ปีขึ้นไป	ต่ำกว่า ๕ ปี	๕-๑๔ ปี	๑๕ ปีขึ้นไป		ต่ำกว่า ๕ ปี	๕-๑๔ ปี	๑๕ ปีขึ้นไป	ต่ำกว่า ๕ ปี	๕-๑๔ ปี	๑๕ ปีขึ้นไป	
<u>อาชีพเกี่ยวข้องกับวิชาการ และใช้ความชำนาญ</u>														
นาฬิกา	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๕๖.๕	๘๘.๒	๕๗.๑	๑๐๐.๐	๕๕.๕	๑๐๐.๐	*	๕๕.๖
วิทยุหรือวิทยุแท็บ	๘๐.๐	๘๕.๖	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๘๑.๘	๕๒.๘	๘๕.๖	๘๒.๕	๘๒.๕	๑๐๐.๐	๘๖.๕	๘๕.๖	*	๘๒.๒
พัดลม	๖๐.๐	๑๐๐.๐	๘๕.๗	๑๐๐.๐	๕๐.๕	๑๐๐.๐	๗๕.๕	๗๓.๕	๘๕.๗	๑๐๐.๐	๘๑.๘	๗๖.๕	*	๘๒.๒
กระดิกน้ำร้อน/เย็น	๖๐.๐	๘๕.๗	๘๕.๗	๗๕.๐	๘๑.๘	๕๒.๘	๘๐.๐	๗๐.๖	๘๒.๕	๑๐๐.๐	๗๒.๗	๗๖.๕	*	๗๗.๘
เตารีด	๕๐.๐	๑๐๐.๐	๘๕.๗	๖๒.๕	๕๐.๕	๑๐๐.๐	๗๕.๕	๗๖.๕	๘๕.๗	๕๓.๘	๘๑.๘	๕๒.๓	*	๘๐.๐
โทรทัศน์	๖๐.๐	๑๐๐.๐	๘๕.๗	๘๗.๕	๖๓.๖	๕๒.๘	๗๓.๘	๖๑.๘	๗๕.๓	๑๐๐.๐	๕๕.๕	๖๑.๕	*	๖๕.๕
ตู้เย็น	๕๐.๐	๗๑.๕	๘๕.๗	๖๒.๕	๕๕.๕	๑๐๐.๐	๖๑.๕	๕๒.๕	๗๗.๑	๘๑.๒	๕๐.๐	๗๖.๕	*	๕๓.๓
จักรยาน	๕๐.๐	๕๗.๑	๒๘.๖	-	๓๖.๕	๒๘.๖	๒๖.๑	๑๗.๖	๕๘.๖	๕๖.๒	๒๗.๓	๕๖.๒	-	๕๐.๐
จักรยานยนต์	๑๐.๐	๑๕.๓	-	๒๕.๐	๑๘.๒	-	๑๐.๘	๕๒.๕	๕๕.๓	๗๕.๐	๕๕.๕	๖๕.๒	*	๖๒.๒
รถยนต์	๒๐.๐	๒๘.๖	๕๒.๕	๑๒.๕	๑๘.๒	๕๒.๕	๓๓.๘	๕.๕	๒๒.๕	๓๗.๕	๑๘.๒	-	*	๑๕.๖
เครื่องสูบน้ำ	๑๐.๐	๑๕.๓	๒๘.๖	๑๒.๕	๕.๑	๒๑.๕	๑๖.๕	๘.๘	๑๕.๓	๑๘.๘	๑๘.๒	๑๕.๕	*	๑๗.๘
เครื่องปรับอากาศ	๓๐.๐	-	๒๘.๖	๑๒.๕	๕.๑	๑๘.๓	๑๒.๓	-	๕.๗	๖.๒	๕.๕	-	-	-
จำนวน	๑๐	๗	๗	๘	๑๑	๑๕	๖๕	๓๕	๓๕	๑๖	๒๒	๑๓	๓	๕๕
คะแนนเฉลี่ย ($\bar{X} \pm S.D.$)	๒.๕±๓.๒	๒.๕±๓.๑	๓.๑±๓.๕	๒.๓±๓.๐	๒.๕±๓.๐	๓.๑±๓.๒	๒.๕±๓.๒	๒.๒±๒.๕	๓.๐±๓.๒	๓.๗±๓.๓	๒.๕±๓.๒	๒.๘±๓.๑	-	๒.๗±๓.๒

* จำนวนตัวอย่างไม่เกิน ๕ ราย

ตารางที่ ๒๓ (ต่อ)

ทรัพย์สินเครื่องใช้	กรุงเทพมหานคร						เขตเทศบาลอื่น						ไม่เคຍ ย้ายถิ่น		
	ย้ายมาจากเขตเมือง			ย้ายมาจากเขตชนบท			ไม่เคຍ ย้ายถิ่น	ย้ายมาจากเขตเมือง			ย้ายมาจากเขตชนบท			ไม่เคຍ ย้ายถิ่น	
	ต่ำกว่า ๕ ปี	๕-๑๕ ปี	๑๕ ปีขึ้นไป	ต่ำกว่า ๕ ปี	๕-๑๕ ปี	๑๕ ปีขึ้นไป		ต่ำกว่า ๕ ปี	๕-๑๕ ปี	๑๕ ปีขึ้นไป	ต่ำกว่า ๕ ปี	๕-๑๕ ปี			๑๕ ปีขึ้นไป
อาชีพแรงงาน และไม่ต้องการความชำนาญ															
นาศึกษา	๖๑.๕	๘๘.๕	๕๒.๕	๕๓.๓	๘๕.๒	๘๘.๕	๗๓.๕	๗๓.๓	๘๕.๗	๗๕.๐	๖๗.๘	๘๓.๓	๘๒.๖	๗๘.๕	
วิทยุหรือวิทยุเทป	๓๘.๕	๖๖.๗	๘๕.๗	๓๗.๘	๘๑.๕	๘๘.๕	๖๓.๗	๕๖.๗	๗๘.๖	๖๕.๐	๕๐.๐	๖๕.๕	๘๗.๐	๖๕.๗	
พัดลม	๓๐.๘	๗๗.๘	๕๒.๕	๓๓.๓	๗๕.๑	๘๐.๘	๖๘.๑	๕๓.๓	๖๗.๘	๖๕.๐	๕๐.๐	๖๖.๗	๖๐.๕	๖๒.๗	
กระติกน้ำร้อน/เป็น	๓๘.๕	๕๕.๕	๘๕.๗	๓๓.๓	๗๐.๕	๘๘.๕	๗๒.๕	๖๐.๐	๗๘.๖	๗๕.๐	๕๐.๐	๗๒.๒	๗๘.๓	๖๕.๗	
เคาเว็ค	๕๖.๑	๗๗.๘	๕๒.๕	๒๖.๗	๖๓.๐	๘๐.๘	๖๒.๓	๕๖.๗	๖๗.๘	๖๕.๐	๕๖.๕	๖๖.๗	๖๕.๖	๕๘.๘	
โทรทัศน์	๓๘.๕	๖๑.๑	๖๕.๓	๖.๗	๕๑.๘	๗๓.๑	๕๒.๒	๓๐.๐	๕๓.๖	๕๕.๐	๒๕.๐	๖๓.๕	๕๓.๕	๓๗.๒	
ตู้เย็น	๒๓.๑	๓๘.๕	๕๒.๕	๑๑.๑	๒๒.๒	๕๗.๗	๓๕.๘	๓๓.๓	๕๒.๘	๒๐.๐	๑๐.๗	๓๘.๕	๒๖.๑	๒๕.๕	
จักรยาน	๑๕.๕	๕.๖	๒๑.๕	๖.๗	๑๘.๕	๓.๘	๑๑.๖	๒๓.๓	๒๘.๖	๕๐.๐	๑๕.๓	๕๑.๗	๕๗.๘	๕๓.๑	
จักรยานยนต์	๗.๗	๕.๖	๓๕.๗	๕.๕	๓.๗	๑๑.๕	๑๗.๕	๕๐.๐	๕๐.๐	๑๕.๐	๒๑.๕	๓๖.๑	๓๕.๘	๓๓.๓	
รถยนต์	-	๑๑.๑	๒๘.๖	๒.๒	-	-	๘.๗	๓.๓	๓.๖	๕.๐	-	๕.๖	๘.๗	๕.๕	
เครื่องสูบน้ำ	-	๕.๖	๒๘.๖	-	-	๗.๗	๗.๒	๖.๗	๑๕.๓	๑๐.๐	-	๘.๓	๑๗.๕	๗.๘	
เครื่องปรับอากาศ	-	๕.๖	๑๕.๓	-	-	-	๑.๕	๓.๓	๓.๖	-	-	๒.๘	๘.๗	-	
จำนวน	๑๓	๑๘	๑๕	๕๕	๒๗	๒๖	๖๕	๓๐	๒๘	๒๐	๒๘	๓๖	๒๓	๕๑	
คะแนนเฉลี่ย ($\bar{X} \pm S.D.$)	๑.๐±๒.๑	๑.๘±๒.๖	๒.๘±๓.๓	๐.๗±๑.๗	๑.๕±๒.๒	๑.๕±๒.๕	๑.๗±๒.๖	๑.๖±๒.๗	๒.๒±๓.๐	๑.๘±๒.๗	๑.๑±๒.๑	๒.๑±๒.๕	๒.๒±๓.๐	๑.๘±๒.๘	

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๒๓ (ต่อ)

ทรัพย์สินเครื่องใช้	กรุงเทพมหานคร							เขตเทศบาลอื่น						
	ย้ายมาจากเขตเมือง			ย้ายมาจากเขตชนบท			ไม่เคย ย้ายถิ่น	ย้ายมาจากเขตเมือง			ย้ายมาจากเขตชนบท			ไม่เคย ย้ายถิ่น
	ต่ำกว่า ๕ ปี	๕-๑๔ ปี	๑๕ ปีขึ้นไป	ต่ำกว่า ๕ ปี	๕-๑๔ ปี	๑๕ ปีขึ้นไป		ต่ำกว่า ๕ ปี	๕-๑๔ ปี	๑๕ ปีขึ้นไป	ต่ำกว่า ๕ ปี	๕-๑๔ ปี	๑๕ ปีขึ้นไป	
อาชีพเกี่ยวกับการค้า														
นาฬิกา	*	*	๕๐.๐	๗๗.๘	๕๒.๘	๘๖.๗	๘๗.๗	๘๘.๐	๑๐๐.๐	๕๒.๕	๖๓.๖	๘๖.๕	๗๗.๑	๘๒.๕
วิทยุหรือวิทยุแท็บ	*	*	๘๐.๐	๑๑.๑	๗๑.๕	๖๖.๗	๗๒.๓	๘๕.๐	๕๒.๓	๘๕.๓	๕๕.๕	๗๗.๓	๗๕.๓	๗๐.๗
พัดลม	*	*	๕๐.๐	๕๕.๖	๕๒.๘	๕๓.๓	๗๐.๘	๘๕.๐	๕๖.๒	๘๕.๗	๕๕.๕	๕๐.๕	๘๐.๐	๗๐.๗
กระดิกน้ำร้อน/เย็น	*	*	๕๐.๐	๓๓.๓	๗๘.๖	๖๖.๗	๖๖.๒	๗๖.๐	๘๐.๘	๗๕.๐	๖๓.๖	๘๖.๕	๖๕.๗	๗๕.๖
เตารีด	*	*	๕๐.๐	๒๒.๒	๘๕.๗	๘๐.๐	๖๗.๗	๘๐.๐	๘๘.๕	๘๒.๑	๗๒.๗	๕๐.๕	๗๑.๕	๕๘.๕
โทรทัศน์	*	*	๘๐.๐	๑๑.๑	๗๘.๖	๘๖.๗	๖๕.๖	๖๐.๐	๕๒.๓	๗๕.๐	๕๕.๕	๗๒.๗	๗๗.๑	๕๓.๖
ตู้เย็น	*	*	๖๐.๐	-	๗๑.๕	๖๖.๗	๕๒.๓	๕๕.๐	๖๕.๒	๕๓.๖	๑๘.๒	๕๕.๕	๖๘.๖	๓๖.๖
จักรยาน	*	*	๒๐.๐	๑๑.๑	๕๐.๐	๒๖.๗	๒๕.๖	๒๘.๐	๕๐.๐	๖๐.๗	๕๕.๕	๕๐.๐	๕๕.๗	๓๕.๑
จักรยานยนต์	-	*	๒๐.๐	-	๒๘.๖	๑๓.๓	๑๕.๕	๕๐.๐	๕๓.๘	๓๕.๓	๑๘.๒	๕๐.๕	๕๘.๖	๖๑.๐
รถยนต์	*	*	๒๐.๐	-	๑๕.๓	-	๑๖.๕	๒๐.๐	๑๕.๒	๓.๖	-	๒๒.๗	๑๗.๑	๕.๕
เครื่องสูบน้ำ	*	*	๑๐.๐	-	-	-	๑๓.๘	๑๖.๐	๑๕.๕	๓๒.๑	-	๑๘.๒	๒๘.๖	๑๗.๑
เครื่องปรับอากาศ	*	*	๑๐.๐	-	-	-	๕.๒	๑๒.๐	๒๖.๕	๑๕.๓	-	๕.๕	๑๑.๕	๒.๕
จำนวน	๕	๕	๑๐	๕	๑๕	๑๕	๖๕	๒๕	๒๖	๒๘	๑๑	๒๒	๓๕	๕๑
คะแนนเฉลี่ย ($\bar{X} \pm S.D.$)	-	-	๒.๕±๓.๐	๐.๖±๑.๕	๒.๕±๒.๕	๒.๑±๒.๖	๒.๑±๓.๐	๒.๕±๓.๒	๓.๓±๓.๕	๒.๕±๓.๓	๑.๖±๒.๕	๒.๕±๓.๒	๒.๕±๓.๕	๒.๒±๓.๑

* จำนวนตัวอย่างไม่เกิน ๕ ราย

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๒๕ อัตราส่วนร้อยละ และคะแนนเฉลี่ยของการมีทรัพย์สินเครื่องใช้ของผู้ที่อยู่ในกรุงเทพมหานคร และเขตเทศบาลอื่น จำแนกตามสถานภาพการย้ายถิ่น ระยะเวลาที่อยู่ และระดับรายได้

ทรัพย์สินเครื่องใช้	กรุงเทพมหานคร							เขตเทศบาลอื่น						
	ย้ายมาจากเขตเมือง			ย้ายมาจากเขตชนบท			ไม่เคยย้ายถิ่น	ย้ายมาจากเขตเมือง			ย้ายมาจากเขตชนบท			ไม่เคยย้ายถิ่น
	ต่ำกว่า ๕ ปี	๕-๑๔ ปี	๑๕ ปีขึ้นไป	ต่ำกว่า ๕ ปี	๕-๑๔ ปี	๑๕ ปีขึ้นไป		ต่ำกว่า ๕ ปี	๕-๑๔ ปี	๑๕ ปีขึ้นไป	ต่ำกว่า ๕ ปี	๕-๑๔ ปี	๑๕ ปีขึ้นไป	
ระดับรายได้ต่ำ														
นาฬิกา	๕๕.๕	๗๗.๘	๑๐๐.๐	๕๕.๐	๗๘.๕	๘๕.๒	๗๗.๕	๖๐.๗	๘๕.๖	๖๕.๖	๖๐.๖	๗๑.๕	๗๕.๘	๘๐.๐
วิทยุหรือวิทยุแท็บเล็ต	๒๗.๓	๖๖.๗	๖๖.๗	๕๐.๐	๖๓.๒	๖๘.๕	๖๓.๖	๖๗.๘	๗๖.๕	๖๕.๒	๕๑.๕	๖๐.๐	๗๕.๘	๖๕.๖
พัดลม	๒๗.๓	๖๖.๗	๘๓.๓	๓๒.๕	๗๓.๗	๗๓.๗	๕๘.๕	๕๐.๐	๖๕.๒	๖๐.๕	๕๕.๕	๖๒.๕	๖๖.๗	๖๕.๖
กระติกน้ำร้อน/เป็น	๕๕.๕	๗๗.๘	๖๖.๗	๒๕.๐	๕๒.๖	๘๕.๒	๖๕.๕	๕๗.๑	๗๓.๑	๖๕.๖	๕๕.๕	๘๐.๐	๖๖.๗	๖๕.๒
เตารีด	๓๖.๕	๑๐๐.๐	๘๓.๓	๒๐.๐	๖๓.๒	๖๘.๕	๕๕.๕	๕๐.๐	๖๕.๕	๖๐.๕	๕๗.๖	๗๑.๕	๖๓.๖	๕๓.๘
โทรทัศน์	๑๘.๒	๖๖.๗	๕๐.๐	๑๒.๕	๕๒.๑	๖๓.๒	๕๕.๕	๓๒.๑	๕๐.๐	๕๗.๘	๓๐.๓	๕๘.๖	๕๑.๕	๕๑.๕
ตู้เย็น	๑๘.๒	๒๒.๒	๕๐.๐	๒.๕	๒๖.๓	๓๖.๘	๓๒.๕	๑๐.๗	๓๕.๖	๑๓.๐	๑๘.๒	๒๐.๐	๓๐.๓	๒๕.๖
จักรยาน	-	๑๑.๑	๑๖.๗	๑๐.๐	๒๖.๓	๕.๓	๑๖.๕	๒๑.๕	๓๕.๖	๕๖.๕	๑๘.๒	๕๐.๐	๕๕.๕	๕๐.๘
จักรยานยนต์	-	-	-	-	๑๕.๘	๑๐.๕	๑๑.๗	๕๒.๕	๒๖.๕	๑๓.๐	๒๕.๒	๒๒.๘	๓๖.๕	๕๓.๑
รถยนต์	-	-	๑๖.๗	-	-	-	๗.๘	-	๗.๗	-	-	-	-	๕.๖
เครื่องสูบน้ำ	-	-	๓๓.๓	๒.๕	-	-	๒.๖	๓.๖	-	๒๑.๗	๓.๐	๒.๕	๑๘.๒	๕.๒
เครื่องปรับอากาศ	-	-	๑๖.๗	๒.๕	-	-	๑.๓	-	๓.๘	-	๓.๐	-	๓.๐	๑.๕
จำนวน	๑๑	๕	๖	๕๐	๑๕	๑๕	๗๗	๒๘	๒๖	๒๓	๓๓	๓๕	๓๓	๖๕
คะแนนเฉลี่ย ($\bar{X} \pm S.D.$)	๐.๗±๑.๖	๑.๖±๒.๒	๒.๒±๓.๑	๐.๖±๑.๖	๑.๕±๒.๕	๑.๖±๒.๓	๑.๕±๒.๕	๑.๕±๒.๕	๑.๕±๒.๗	๑.๘±๒.๘	๑.๓±๒.๕	๑.๗±๒.๖	๒.๐±๓.๐	๑.๕±๒.๕

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๒๔ (ต่อ)

ทรัพย์สินเครื่องใช้	กรุงเทพมหานคร							เขตเทศบาลอื่น						
	ย้ายมาจากเขตเมือง			ย้ายมาจากเขตชนบท			ไม่เคย ย้ายถิ่น	ย้ายมาจากเขตเมือง			ย้ายมาจากเขตชนบท			ไม่เคย ย้ายถิ่น
	ต่ำกว่า ๕ ปี	๕-๑๔ ปี	๑๕ ปีขึ้นไป	ต่ำกว่า ๕ ปี	๕-๑๔ ปี	๑๕ ปีขึ้นไป		ต่ำกว่า ๕ ปี	๕-๑๔ ปี	๑๕ ปีขึ้นไป	ต่ำกว่า ๕ ปี	๕-๑๔ ปี	๑๕ ปีขึ้นไป	
รายได้ระดับกลาง														
นาฬิกา	๘๘.๕	๑๐๐.๐	๙๐.๕	๙๑.๗	๙๕.๕	๙๕.๖	๙๒.๑	๙๑.๕	๙๖.๐	๑๐๐.๐	๙๕.๐	๑๐๐.๐	๙๒.๓	๙๓.๖
วิทยุหรือวิทยุเทป	๖๖.๗	๘๑.๘	๑๐๐.๐	๙๕.๓	๘๑.๘	๙๕.๖	๗๗.๘	๘๕.๗	๘๐.๐	๑๐๐.๐	๗๐.๐	๗๕.๓	๙๒.๓	๘๓.๐
พัดลม	๙๕.๕	๑๐๐.๐	๙๐.๕	๙๑.๗	๘๖.๕	๑๐๐.๐	๗๖.๒	๘๐.๐	๘๐.๐	๙๕.๕	๗๐.๐	๘๒.๘	๙๒.๓	๘๐.๘
กระติกน้ำร้อน/เป็น	๙๕.๕	๑๐๐.๐	๙๐.๕	๗๕.๐	๘๑.๘	๙๑.๓	๗๗.๘	๗๕.๓	๘๐.๐	๘๘.๕	๗๕.๐	๗๕.๓	๗๖.๕	๗๘.๗
เตารีด	๖๖.๗	๑๐๐.๐	๙๐.๕	๖๖.๗	๗๗.๓	๙๕.๖	๗๙.๕	๗๕.๓	๗๖.๐	๙๕.๕	๗๐.๐	๗๕.๕	๘๕.๖	๗๘.๗
โทรทัศน์	๙๕.๕	๗๒.๗	๗๒.๗	๙๕.๓	๖๓.๖	๘๗.๐	๖๙.๘	๙๑.๕	๖๘.๐	๖๑.๑	๙๐.๐	๗๕.๕	๘๕.๖	๖๖.๐
ตู้เย็น	๒๒.๒	๙๕.๕	๙๕.๕	๒๕.๐	๓๑.๘	๘๒.๖	๙๕.๕	๙๑.๕	๖๕.๐	๑๖.๗	๓๐.๐	๖๒.๑	๘๕.๖	๙๓.๒
จักรยาน	๒๒.๒	๑๘.๒	๑๘.๒	-	๒๒.๗	๑๗.๕	๑๙.๓	๒๐.๐	๓๖.๐	๗๒.๒	๒๕.๐	๙๑.๕	๙๖.๒	๓๖.๒
จักรยานยนต์	๑๑.๑	๕.๑	๕.๑	๑๖.๗	๕.๑	๑๓.๐	๑๕.๕	๙๕.๗	๙๖.๐	๑๖.๗	๙๐.๐	๙๑.๗	๙๖.๒	๙๓.๒
รถยนต์	๑๑.๑	-	๒๗.๓	๘.๓	-	๘.๗	๑๑.๑	๕.๗	๑๒.๐	-	๑๐.๐	๖.๕	๑๕.๕	๑๐.๖
เครื่องสูบน้ำ	๑๑.๑	๕.๑	๑๘.๒	-	-	๘.๗	๖.๓	๕.๗	๑๖.๐	๒๗.๘	-	๑๓.๘	๒๓.๑	๑๒.๘
เครื่องปรับอากาศ	๑๑.๑	-	๑๘.๒	-	-	-	๓.๒	๒.๕	-	-	-	-	-	-
จำนวน	๕	๑๑	๑๑	๑๒	๒๒	๒๓	๖๓	๓๕	๒๕	๑๘	๒๐	๒๕	๑๓	๙๗
คะแนนเฉลี่ย ($\bar{X} \pm S.D.$)	๑.๖±๒.๘	๒.๑±๒.๖	๒.๕±๓.๑	๑.๖±๒.๕	๑.๘±๒.๕	๒.๕±๒.๘	๒.๐±๒.๗	๒.๑±๒.๘	๒.๖±๓.๑	๒.๕±๓.๑	๑.๕±๒.๗	๒.๖±๓.๑	๑.๐±๒.๒	๒.๕±๓.๐

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

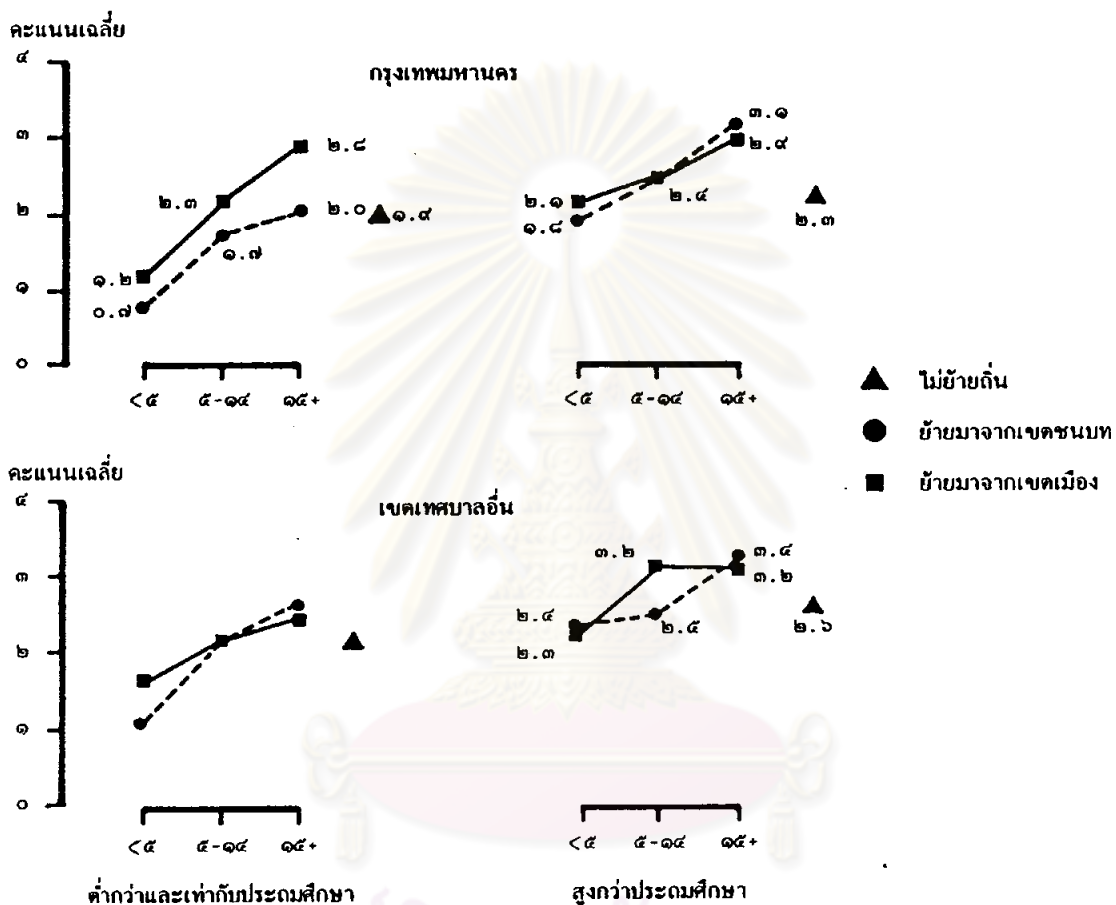
ตารางที่ ๒๔ (ต่อ)

ทรัพย์สินเครื่องใช้	กรุงเทพมหานคร							เขตเทศบาลอื่น							
	ย้ายมาจากเขตเมือง			ย้ายมาจากเขตชนบท			ไม่เคย ย้ายถิ่น	ย้ายมาจากเขตเมือง			ย้ายมาจากเขตชนบท			ไม่เคย ย้ายถิ่น	
	ต่ำกว่า ๕ ปี	๕-๑๕ ปี	๑๕ ปีขึ้นไป	ต่ำกว่า ๕ ปี	๕-๑๕ ปี	๑๕ ปีขึ้นไป		ต่ำกว่า ๕ ปี	๕-๑๕ ปี	๑๕ ปีขึ้นไป	ต่ำกว่า ๕ ปี	๕-๑๕ ปี	๑๕ ปีขึ้นไป		
รายได้ระดับสูง															
นาฬิกา	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๔๑.๗	๕๓.๔	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	*	๑๐๐.๐	๔๐.๔	๔๔.๕	
วิทยุหรือวิทยุเทป	๑๐๐.๐	๗๗.๔	๑๐๐.๐	๕๗.๑	๑๐๐.๐	๘๗.๓	๘๕.๗	๖๕.๖	๕๓.๔	๕๐.๐	*	๑๐๐.๐	๕๐.๔	๖๖.๗	
พัดลม	๑๐๐.๐	๘๘.๕	๑๐๐.๐	๗๑.๔	๕๑.๗	๕๑.๗	๘๗.๘	๘๒.๖	๕๖.๔	๕๕.๐	*	๑๐๐.๐	๕๐.๔	๘๓.๓	
กระติกน้ำร้อน/เป็น	๘๓.๓	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๗๑.๕	๑๐๐.๐	๗๕.๐	๘๓.๗	๗๘.๓	๕๐.๖	๕๕.๐	*	๕๕.๖	๘๑.๘	๗๒.๒	
เตาแก๊ส	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๕๗.๑	๕๑.๗	๕๑.๗	๘๑.๖	๘๒.๖	๕๖.๔	๘๕.๐	*	๘๘.๕	๕๐.๔	๘๓.๓	
โทรทัศน์	๑๐๐.๐	๘๘.๕	๑๐๐.๐	๕๗.๑	๕๑.๗	๑๐๐.๐	๘๕.๗	๗๓.๕	๕๓.๔	๕๐.๐	*	๘๘.๕	๕๐.๔	๖๖.๗	
ตู้เย็น	๑๐๐.๐	๗๗.๔	๘๑.๘	๕๗.๑	๘๓.๓	๕๑.๗	๗๕.๖	๗๓.๕	๘๗.๕	๘๕.๐	*	๘๘.๕	๕๐.๔	๕๐.๐	
จักรยาน	๖๖.๗	๓๓.๓	๓๖.๕	๑๕.๓	๕๐.๐	๒๕.๐	๓๒.๖	๓๐.๔	๕๖.๒	๕๕.๐	*	๕๕.๖	๕๕.๕	๑๖.๗	
จักรยานยนต์	๑๖.๗	๒๒.๒	๕๕.๕	๒๘.๖	๑๖.๗	-	๑๒.๒	๕๒.๒	๗๑.๕	๖๐.๐	*	๖๖.๗	๖๓.๖	๗๒.๒	
รถยนต์	๓๓.๓	๖๖.๗	๓๖.๕	๑๕.๓	๕๑.๗	๓๓.๓	๕๑.๐	๒๑.๗	๒๑.๕	๒๕.๐	*	๕๕.๖	๕๕.๕	๒๒.๒	
เครื่องสูบน้ำ	๑๖.๗	๒๒.๒	๒๗.๓	-	๘.๓	๒๕.๐	๓๒.๖	๒๖.๑	๑๘.๘	๓๐.๐	*	๓๓.๓	๕๕.๕	๓๓.๓	
เครื่องปรับอากาศ	๕๐.๐	๓๓.๓	๑๘.๒	-	๑๖.๗	๑๖.๗	๒๒.๕	๘.๗	๑๘.๘	๒๐.๐	-	๒๒.๒	๒๗.๓	-	
จำนวน	๖	๕	๑๑	๗	๑๒	๑๒	๔๕	๒๓	๓๒	๒๐	๕	๕	๑๑	๑๘	
คะแนนเฉลี่ย ($\bar{X} \pm S.D.$)	๓.๘±๓.๕	๓.๖±๓.๖	๓.๖±๓.๕	๑.๕±๒.๗	๓.๒±๓.๒	๓.๐±๓.๓	๓.๒±๓.๕	๒.๕±๓.๓	๓.๖±๓.๕	๓.๖±๓.๕	-	๓.๕±๓.๖	๔.๑±๓.๗	๒.๘±๓.๓	

* จำนวนตัวอย่างไม่เกิน ๕ ราย

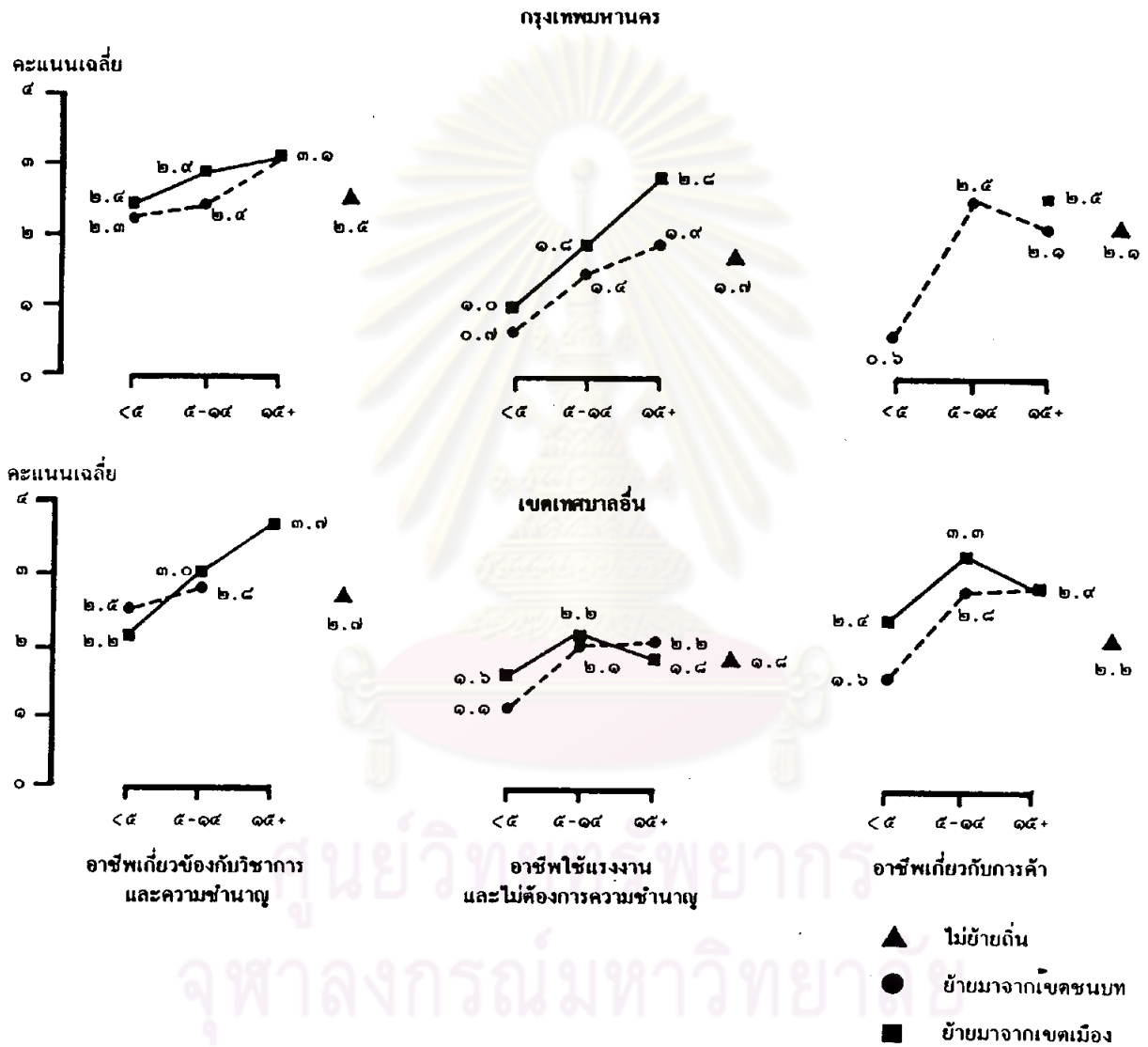
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

รูปที่ ๔ คะแนนเฉลี่ยของการมีทรัพย์สินเครื่องใช้ ของผู้ที่อยู่ในกรุงเทพมหานคร และเขตเทศบาลอื่น จำแนกตามสถานภาพการย้ายถิ่น ระยะเวลาที่อยู่ และระดับการศึกษา

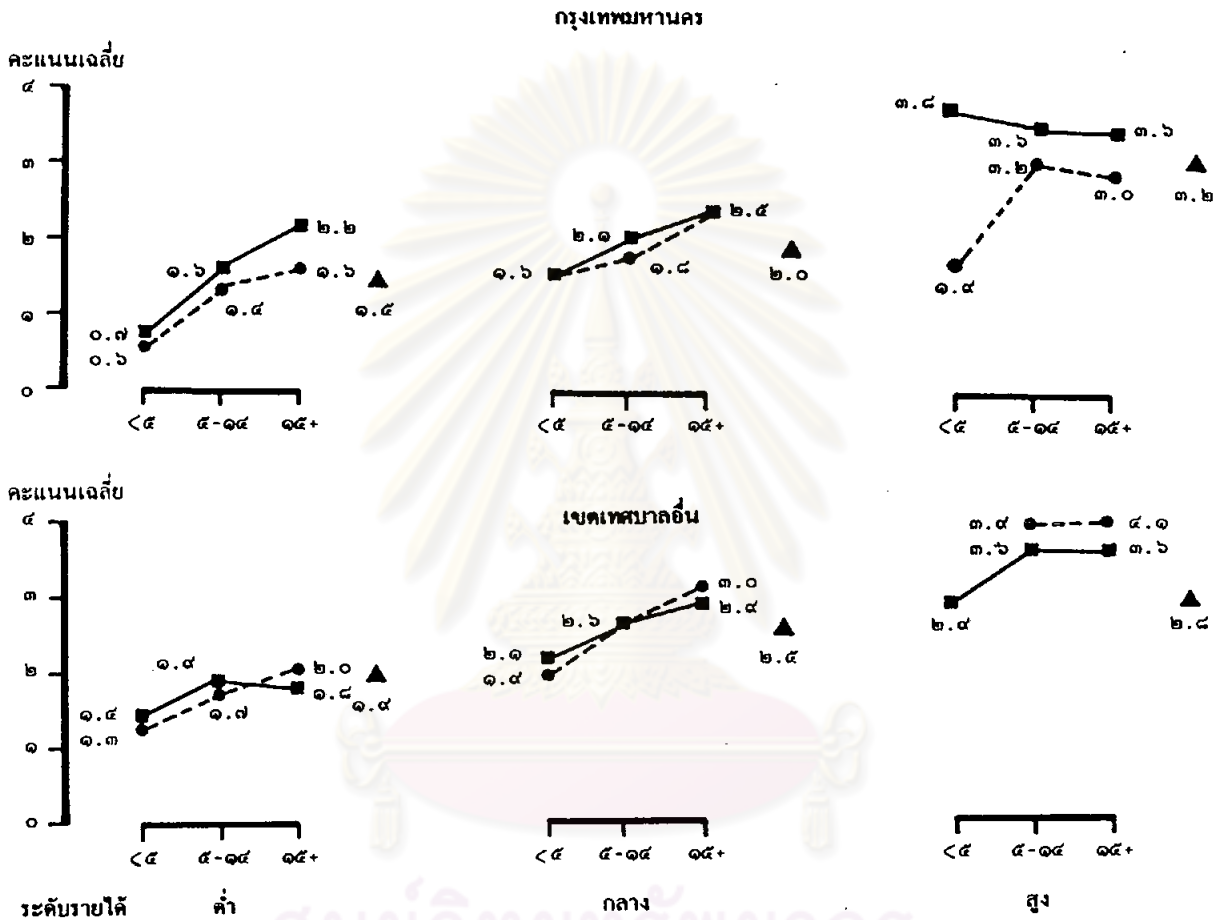
ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

รูปที่ ๕ คะแนนเฉลี่ยของการมีทรัพย์สินเครื่องใช้ ของผู้ที่อยู่ในกรุงเทพมหานคร และเขตเทศบาลอื่น จำแนกตามสถานภาพการย้ายถิ่น ระยะเวลาที่อยู่ และกลุ่มอาชีพ

รูปที่ ๖ คะแนนเฉลี่ยของการมีทรัพย์สินเครื่องใช้ ของผู้ที่อยู่ในกรุงเทพมหานคร และเขตเทศบาลอื่น จำแนกตามสถานภาพการย้ายถิ่น ระยะเวลาที่อยู่ และระดับรายได้

ศูนย์วิจัยทางการแพทย์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

▲ ไม่ย้ายถิ่น
 ● ย้ายมาจากเขตชนบท
 ■ ย้ายมาจากเขตเมือง

การปรับตัวด้านกรรมสิทธิ์ในบ้านและที่ดินที่อยู่อาศัย

กรรมสิทธิ์ในบ้านและที่ดินที่อยู่อาศัย น่าจะเป็นตัวแปรที่มีความหมายในเรื่องการปรับตัวของผู้ย้ายถิ่น เพราะถ้าผู้ย้ายถิ่นมีบ้านและที่ดินเป็นของตนเอง ส่วนหนึ่งอาจจะยอมรับสังคมใหม่ และคิดที่จะตั้งถิ่นฐานในท้องถิ่นนั้นต่อไป ดังนั้นการศึกษาครั้งนี้จึงมีสมมุติฐานว่าผู้ที่ย้ายเข้ามาก่อน จะปรับตัวในเรื่องกรรมสิทธิ์ในบ้านและที่ดินที่อยู่อาศัยได้ดีกว่าผู้ที่ย้ายเข้ามาภายหลัง การศึกษาครั้งนี้ จากตารางที่ ๒๕ พบว่า เมื่อแบ่งกลุ่มผู้ย้ายถิ่นออกเป็นการอยู่อาศัยในระยะต่ำกว่า ๕ ปี, ๕-๑๔ ปี และตั้งแต่ ๑๔ ปีขึ้นไป คะแนนเฉลี่ยของการมีบ้านและที่ดินของผู้ที่ย้ายมาจากเขตเมืองเข้ามาอาศัย อยู่ในกรุงเทพมหานครเป็น ๑.๔, ๑.๓ และ ๒.๐ ตามลำดับ และผู้ที่ย้ายมาจากชนบทจะเป็น ๑.๒, ๑.๔ และ ๑.๘ ตามลำดับ จะเห็นว่าผู้ที่ย้ายมาจากเขตเมืองอยู่ในระยะเวลา ๕-๑๔ ปี คะแนนเฉลี่ยของการมีบ้านและที่ดินต่ำกว่าผู้ที่ย้ายเข้ามาใหม่เล็กน้อย เมื่อพิจารณาในรายละเอียดก็พบว่า กลุ่มนี้มีสัดส่วนของผู้ที่อยู่บ้านและที่ดินของผู้อื่นสูงถึงร้อยละ ๗๖.๗ และมีบ้านและที่ดินเป็นของตนเองเพียงร้อยละ ๓.๓ เท่านั้น ดังนั้นประชากรกลุ่มนี้น่าจะมีลักษณะที่ด้อยกว่าบางประการ จากตาราง ก ในภาคผนวก พบว่าประชากรกลุ่มนี้ประมาณครึ่งหนึ่งจบประถมศึกษาและต่ำกว่า และ จากตาราง ค ในภาคผนวก พบว่าประมาณร้อยละ ๒๐ มีอาชีพเกี่ยวกับวิชาการและใช้ความชำนาญ แต่มากกว่าครึ่งหนึ่งมีอาชีพใช้แรงงาน และไม่ต้องการความชำนาญ เหตุเหล่านี้อาจจะทำให้ไม่สามารถที่จะซื้อบ้านและที่ดินเป็นของตนเอง

เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของการมีบ้านและที่ดิน ระหว่างผู้ย้ายถิ่นที่มาจากเขตเมือง และเขตชนบทที่เข้ามาอยู่ในกรุงเทพมหานครในระยะต่าง ๆ กันแล้ว พบว่า ผู้ย้ายถิ่นที่มาจากเขตเมืองมีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่าเกือบทุกกลุ่ม ยกเว้นกลุ่มที่ย้ายมาจากเขตเมืองที่เข้ามาอยู่ ๕-๑๔ ปี ดังกล่าว และเมื่อพิจารณาถึงการเปลี่ยนแปลงของประชากร ๒ กลุ่ม จากคะแนนเฉลี่ยนี้ อาจจะกล่าวได้ว่าผู้ที่ย้ายมาจากชนบทมีแบบแผนที่ดีกว่า แต่ถ้าพิจารณาในรายละเอียดของสัดส่วน พบว่า กลุ่มที่เข้ามาอยู่ ๕-๑๔ ปี เป็นกลุ่มที่มีบ้านและที่ดินของตนเองน้อยที่สุด ดังนั้นอาจจะมีส่วนอื่นเข้ามาประกอบนอกเหนือไปจากข้อมูลที่กล่าวแล้วนั้น หรือในกลุ่มที่ย้ายมาจากชนบทนี้ประชากรบางส่วนที่เป็นข้าราชการย้ายกลับมาอยู่ภูมิลำเนา และไปอาศัยอยู่ที่บ้านพ่อแม่ของตนเองหรือคู่สมรส

อย่างไรก็ตามถ้าเปรียบเทียบผู้ย้ายถิ่นกับผู้ไม่ย้ายถิ่นในเรื่องการมีบ้านและที่ดินที่อยู่อาศัยใน กรุงเทพมหานครพบว่า กลุ่มที่ย้ายเข้ามาใหม่ ๆ การปรับตัวในเรื่องนี้ยังไม่เท่ากับผู้ไม่ย้ายถิ่นนอกจาก

กลุ่มที่อยู่ตั้งแต่ ๑๕ ปีขึ้นไป ที่มาจากเขตเมืองและชนบท มีคะแนนเฉลี่ยของการปรับตัวใกล้เคียงกับผู้ไม่ย้ายถิ่น (คะแนนเฉลี่ย ๒.๐ ของผู้ที่ย้ายมาจากเขตเมือง และ ๑.๘ ของผู้ที่ย้ายมาจากชนบทที่เข้ามาอยู่นานตั้งแต่ ๑๕ ปีขึ้นไป เปรียบเทียบกับ ๑.๗ ของผู้ไม่ย้ายถิ่น)

ส่วนผู้ที่อยู่ในเขตเทศบาลอื่นนั้น จากค่าคะแนนเฉลี่ยของผู้ที่ย้ายถิ่นมาจากเขตเมืองในกลุ่มระยะเวลาต่ำกว่า ๕ ปี, ๕-๑๔ ปี และตั้งแต่ ๑๕ ปีขึ้นไปเท่ากับ ๑.๔, ๑.๖ และ ๑.๘ ตามลำดับ เป็นค่าที่แสดงว่าผู้ที่อยู่นานกว่าปรับตัวในเรื่องการมีบ้านและที่ดินได้ดีกว่าผู้ที่ย้ายเข้ามาในระยะเวลาสั้นกว่า ซึ่งก็สอดคล้องกับผู้ที่ย้ายมาจากเขตชนบท (คะแนนเฉลี่ยของการมีบ้านและที่ดินในแต่ละกลุ่มระยะเวลาเป็น ๑.๓, ๑.๕ และ ๑.๙ ตามลำดับ)

เมื่อเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยของการมีบ้านและที่ดิน ระหว่างผู้ที่ย้ายถิ่นมาจากเขตเมืองกับเขตชนบท พบว่า ผู้ที่มาจากเขตเมืองมีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่าทุกกลุ่มระยะเวลา และถ้าพิจารณาในรายละเอียดจากตารางที่ ๒๕ พบว่า ผู้ที่ย้ายมาจากเขตเมืองที่เข้ามาอยู่ต่ำกว่า ๕ ปี มีบ้านและที่ดินของตนเองเพียงร้อยละ ๑.๙ แต่ในกลุ่มที่อยู่นานกว่ามีบ้านและที่ดินเป็นของตนเองในสัดส่วนที่สูงกว่า นั่นคือ ร้อยละ ๒๒.๕ และ ๒๙.๗ ในกลุ่มที่อยู่ ๕-๑๔ ปี และตั้งแต่ ๑๕ ปีขึ้นไปจะเห็นว่าความแตกต่างของการมีบ้านและที่ดิน ระหว่างกลุ่มที่อยู่ ๕-๑๔ ปี กับกลุ่มที่อยู่ต่ำกว่า ๕ ปี สูงกว่าความแตกต่างของกลุ่มที่อยู่ ๑๕ ปีขึ้นไป เทียบกับ ๕-๑๔ ปี ในขณะที่ผู้ที่ย้ายมาจากชนบทที่ย้ายเข้ามาต่ำกว่า ๕ ปี, ๕-๑๔ ปี และตั้งแต่ ๑๕ ปีขึ้นไป มีสัดส่วนของการมีบ้านและที่ดินในสัดส่วนที่ทำให้เกิดความแตกต่างระหว่างกลุ่มประมาณ ๑ เท่าทุกช่วงเวลา กล่าวคือในกลุ่มที่อยู่ต่ำกว่า ๕ ปี, ๕-๑๔ ปี และตั้งแต่ ๑๕ ปีขึ้นไป มีบ้านและที่ดินร้อยละ ๘.๒, ๑๘.๗ และ ๓๖.๕ ตามลำดับ ซึ่งในลักษณะเช่นนี้อาจจะมีความหมายได้ ๒ ประการ คือ ประการแรกผู้ย้ายถิ่นที่ย้ายมาจากเขตเมืองบางส่วนมีสถานภาพทางการเงินที่ดีกว่า (จากตาราง ง ในภาคผนวก พบผู้ที่ย้ายมาจากเขตเมืองที่อยู่ ๕-๑๔ ปี ประมาณร้อยละ ๓๐ เท่านั้นที่มีรายได้ต่ำ แต่ผู้ที่ย้ายมาจากเขตชนบทในระยะเวลาเดียวกันประมาณเกือบครึ่งหนึ่งมีรายได้ระดับต่ำ) ทำให้สามารถมีบ้านและที่ดินในครอบครองได้ในระยะเวลาสั้นกว่า หรืออีกประการหนึ่งผู้ย้ายถิ่นที่มาจากชนบทที่เข้ามาอยู่ก่อนบางส่วนอาจจะต้องการตั้งถิ่นฐานในท้องถิ่นนั้นเป็นการถาวร จึงได้จัดหาบ้านและที่ดินในสัดส่วนที่สูงกว่าผู้ที่เข้ามาภายหลัง จนกระทั่งกลุ่มที่อยู่นานเกิน ๑๕ ปีขึ้นไป ที่มาจากชนบทมีสัดส่วนของผู้ที่มีบ้านและที่ดินสูงกว่าผู้ที่ย้ายมาจากเขตเมือง

และถ้าเปรียบเทียบผู้ย้ายถิ่นกับผู้ไม่ย้ายถิ่นในเขตเทศบาลอื่นแล้ว ผู้ที่เข้ามาอยู่ในช่วงระยะเวลา ๕-๑๔ ปี จะสามารถมีบ้านและที่ดิน (พิจารณาจากคะแนนเฉลี่ย) ได้เท่ากับ หรือเกือบเท่าผู้ไม่ย้ายถิ่น สาเหตุที่เป็นเช่นนี้ ส่วนหนึ่งอาจจะเป็นเพราะราคาบ้านและที่ดินในเขตเทศบาลอื่นไม่แพงเท่ากับราคาบ้านและที่ดินในกรุงเทพมหานคร ผู้ย้ายถิ่นส่วนใหญ่จึงสามารถซื้อบ้านและที่ดินอยู่ได้

เพื่อการศึกษาที่ชัดเจนในเรื่องการปรับตัวของผู้ย้ายถิ่นด้านกรรมสิทธิ์บ้านและที่ดิน จึงได้นำเอาลักษณะของผู้ย้ายถิ่นบางประการ ที่อาจจะมีผลต่อการมีบ้านและที่ดินมาเป็นตัวพิจารณาร่วมซึ่งได้แก่ กลุ่มอาชีพ ระดับรายได้ อายุ และจำนวนครั้งของการย้ายถิ่น

ตัวแปรตัวแรกที่น่ามาร่วมพิจารณาคืออาชีพ การศึกษาครั้งนี้พบว่าผู้ย้ายถิ่นที่เข้ามาอยู่ในกรุงเทพมหานคร และเข้ามาประกอบอาชีพเกี่ยวข้องกับวิชาการและใช้ความชำนาญในระยะเวลาต่ำกว่า ๕ ปี มีคะแนนเฉลี่ยของกรรมสิทธิ์ในบ้านและที่ดินเท่ากับ ๒.๐ สำหรับผู้ที่ย้ายมาจากเขตเมืองและ ๑.๙ สำหรับผู้ที่ย้ายมาจากชนบท กลุ่มต่อมาที่อยู่ ๕-๑๔ ปี คะแนนเฉลี่ยนี้ต่ำกว่ากลุ่มแรกคือเท่ากับ ๑.๑ และ ๑.๔ สำหรับผู้ที่ย้ายมาจากเขตเมืองและชนบทตามลำดับ และกลุ่มที่อยู่มาตั้งแต่ ๑๕ ปีขึ้นไป คะแนนเฉลี่ยของกรรมสิทธิ์ในบ้านและที่ดินของผู้ที่ย้ายมาจากเขตเมืองเท่ากับ ๒.๓ และผู้ที่ย้ายมาจากชนบทเท่ากับ ๒.๑ (รูปที่ ๗) สาเหตุที่เข้ามาภายหลังมีบ้านและที่ดินในสัดส่วนที่มากกว่าผู้เข้ามาก่อน (จากตารางที่ ๒๖) พบว่าในกลุ่มผู้ที่อยู่ ๕-๑๔ ปี ไม่มีผู้ที่มีบ้านและที่ดินเป็นของตนเอง ส่วนใหญ่อยู่บ้านและที่ดินของผู้อื่น เมื่อเปรียบเทียบกับผู้ที่เข้ามาอยู่ต่ำกว่า ๕ ปี ร้อยละ ๔๐.๐ และ ๓๗.๕ ของผู้มาจากเขตเมืองและเขตเทศบาลตามลำดับ มีบ้านและที่ดินของตนเอง) อาจจะเป็นเนื่องจากผู้ที่ประกอบอาชีพเกี่ยวข้องกับวิชาการและใช้ความชำนาญที่ย้ายเข้ามาภายหลังมีลักษณะที่เลือกสรรมากกว่ากลุ่มที่ย้ายเข้ามาก่อน

ส่วนกลุ่มที่ประกอบอาชีพใช้แรงงานและไม่ต้องการความชำนาญและกลุ่มที่ประกอบอาชีพการค้าในกรุงเทพมหานครนี้ พบว่า ผู้ที่ย้ายเข้ามาอยู่ก่อนมีคะแนนเฉลี่ยของการมีบ้านและที่ดินสูงกว่าผู้ที่ย้ายเข้ามาภายหลังทุกกลุ่มระยะเวลา (รูปที่ ๗) ในกลุ่มผู้ประกอบอาชีพใช้แรงงานและไม่ต้องการความชำนาญที่ย้ายเข้ามาอยู่ต่ำกว่า ๕ ปี การปรับตัวในเรื่องการมีบ้านและที่ดินของผู้ที่มาจากเขตเมืองดีกว่าผู้ที่ย้ายมาจากชนบทเล็กน้อย (คะแนนเฉลี่ย ๑.๓ เทียบกับ ๑.๑) และในกลุ่มต่อๆ มาคะแนนเฉลี่ยนี้ของผู้ที่ย้ายมาจากเขตเมืองและชนบทแทบจะไม่แตกต่างกันเลย สำหรับผู้ประกอบ

การค้ำนั้น เนื่องจากจำนวนผู้ที่ย้ายมาจากเขตเมืองมีไม่มากพอ จึงทำให้ไม่สามารถเปรียบเทียบกับผู้ที่ย้ายมาจากชนบทได้

ผู้ย้ายถิ่นที่เข้ามาอยู่ในกรุงเทพมหานครนี้ โอกาสการมีบ้านและที่ดินเป็นไปได้ยากเพราะ ค่าครองชีพสูง บ้านและที่ดินราคาแพง ดังนั้นเหตุผลนี้อาจจะเป็นส่วนที่ทำให้ผู้ย้ายถิ่นต้องใช้เวลา นานในการสะสมเงินเพื่อมีบ้านและที่ดินของตนเอง จะเห็นว่ากลุ่มผู้ที่อยู่ตั้งแต่ ๑๕ ปีขึ้นไป จึงจะมี คະแนนเฉลี่ยของการมีบ้านและที่ดินสูงในระดับเดียวกับผู้ไม่ย้ายถิ่น

สำหรับผู้ที่ย้ายเข้ามาอยู่ในเขตเทศบาลอื่น จากการศึกษาโดยแบ่งกลุ่มอาชีพพบว่าผู้ที่ย้าย เข้ามาอยู่ก่อนมีคะแนนเฉลี่ยของการมีบ้านและที่ดินสูงกว่าผู้ที่ย้ายเข้ามาภายหลังทุกกลุ่มอาชีพ และ ระยะเวลา (รูปที่ ๗) แต่กลุ่มผู้ย้ายมาจากเขตเมืองของกลุ่มอาชีพเกี่ยวข้องกับวิชาการและใช้ ความชำนาญ มีคะแนนเฉลี่ยต่ำกว่าผู้ที่ย้ายมาจากเขตชนบททุกกลุ่มระยะเวลา นั่นคือผู้ที่อยู่ต่ำกว่า ๕ ปี, ๕-๑๕ ปี และตั้งแต่ ๑๕ ปีขึ้นไป ผู้ย้ายถิ่นที่มาจากเขตเมืองมีคะแนนเฉลี่ยของการมีบ้าน และที่ดินเท่ากับ ๑.๓, ๑.๔ และ ๒.๐ ตามลำดับ แต่ผู้ที่มีมาจากชนบทคะแนนเฉลี่ยจะเป็น ๑.๕ และ ๒.๑ ในกลุ่มที่อยู่ต่ำกว่า ๕ ปี และ ๕-๑๕ ปีตามลำดับ แต่สำหรับกลุ่มที่อยู่ตั้งแต่ ๑๕ ปีขึ้นไป จำนวนผู้ย้ายถิ่นที่มาจากชนบท และประกอบอาชีพนี้มีจำนวนน้อย จึงไม่สามารถคิดคะแนนเฉลี่ยได้ (ตารางที่ ๒๖) สาเหตุที่ผู้ที่มีมาจากเขตชนบทมีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่าผู้ที่มีมาจากเขตเมือง อาจจะเนื่องมา จากผู้ที่ย้ายมาจากชนบทบางส่วนเริ่มพอใจในสถานภาพความเป็นอยู่ และคิดจะตั้งหลักแหล่งอย่างถาวร แต่ผู้ที่มีมาจากเขตเมืองอาจจะไม่พอใจที่อยู่ปัจจุบันคิดจะย้ายถิ่นต่อไป ซึ่งข้อสรุปนี้อาจจะ ยืนยันได้จากตารางที่ ๑๓ ที่พบว่าผู้ที่ย้ายมาจากเขตเมืองมากกว่า ๓ ใน ๔ ย้ายถิ่นมากกว่า ๑ ครั้ง ขณะที่ผู้ที่มีมาจากเขตชนบทมากกว่าครึ่งหนึ่งย้ายถิ่นเพียงครั้งเดียว นอกจากนี้บางส่วนอาจจะเนื่องมา จากค่านิยมของชาวชนบทที่นิยมมีบ้านที่อยู่อาศัยเป็นสัดส่วนของตนเองมากกว่า เมื่ออยู่ในฐานะที่ซื้อหาได้ ผู้ย้ายถิ่นเหล่านั้นจึงไม่รีรอที่จะซื้อบ้านและที่ดินอยู่อาศัย

๗ สำหรับกลุ่มผู้ที่ประกอบอาชีพใช้แรงงานและไม่ต้องการความชำนาญ และกลุ่มผู้ประกอบ อาชีพเกี่ยวกับการค้ำนั้น ผู้ที่ย้ายมาจากเขตเมืองมีคะแนนเฉลี่ยของการมีบ้านและที่ดินสูงกว่าผู้ที่ย้าย มาจากชนบททุกกลุ่มระยะเวลา, ยกเว้นกลุ่มผู้ประกอบอาชีพเกี่ยวกับการค้าที่อยู่อาศัยตั้งแต่ ๑๕ ปี ขึ้นไปที่ผู้ย้ายมาจากชนบทมีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่าเล็กน้อย (๒.๑ เทียบกับ ๒.๐) ถ้าเปรียบเทียบ ความเปลี่ยนแปลงของแต่ละกลุ่มระยะเวลา ระหว่างผู้ที่ย้ายมาจากเขตเมือง และเขตชนบทจาก

๒ อาชีพหลังนี้พบว่า ผู้ที่มาจากชนบทมีรูปแบบการเปลี่ยนแปลงที่คงที่ (ตารางที่ ๒๖) และในกลุ่ม ๒ อาชีพหลังก็เช่นเดียวกันที่พบว่า ผู้ย้ายถิ่นที่เข้ามาอยู่ ๕-๑๔ ปี แล้วไม่ว่าจะย้ายมาจากที่ใดก็เริ่มปรับตัวในเรื่องการมีบ้านและที่ดินได้เท่ากับผู้ไม่ย้ายถิ่น

ดังนั้นถึงแม้จะแยกศึกษาด้วยกลุ่มอาชีพผู้ย้ายถิ่นที่เข้ามาอยู่ก่อนยังคงปรับตัวในเรื่องการมีบ้านและที่ดินได้ดีกว่าผู้ที่เข้ามาในภายหลัง และส่วนใหญ่แล้วผู้ที่มาจากเขตเมืองปรับตัวได้ดีกว่าผู้มาจากเขตชนบท

ตัวแปรตัวที่ ๒ ที่นำมาพิจารณาร่วม คือ ระดับรายได้ ผู้ที่ย้ายเข้ามาจากเขตเมืองที่อยู่ในกรุงเทพมหานคร และมีรายได้ระดับต่ำ คะแนนเฉลี่ยของการมีบ้านและที่ดินของผู้ที่ย้ายเข้ามา ๕-๑๔ ปี ไม่สูงไปกว่ากลุ่มผู้ที่เข้ามาอยู่ภายหลัง (ต่ำกว่า ๕ ปี) แต่ในกลุ่มที่อยู่มาตั้งแต่ ๑๕ ปีขึ้นไปมีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่าทั้ง ๒ กลุ่ม นั่นคือ คะแนนเฉลี่ยของการมีบ้านและที่ดินแต่ละกลุ่มระยะเวลาเท่ากับ ๑.๑, ๑.๑ และ ๑.๗ ตามลำดับ แต่ถ้าพิจารณาในรายละเอียดในตารางที่ ๒๗ พบว่า กลุ่มที่ย้ายเข้ามาก่อนในช่วง ๕-๑๔ ปี มีสัดส่วนของผู้ที่อยู่บ้านและที่ดินของผู้อื่นน้อยกว่ากลุ่มที่เข้ามาอยู่ต่ำกว่า ๕ ปี (ร้อยละ ๘๘.๕ เทียบกับร้อยละ ๙๐.๙) และผู้ที่อยู่ตั้งแต่ ๑๕ ปีขึ้นไปก็มีสัดส่วนของผู้ที่อยู่บ้านและที่ดินผู้อื่นน้อยกว่ากลุ่มที่เข้ามาอยู่ ๕-๑๔ ปี (ร้อยละ ๓๓.๓ เทียบกับร้อยละ ๘๘.๕) ถึงแม้ว่าจำนวนตัวอย่างของกลุ่มผู้มีรายได้ระดับต่ำนี้มีน้อย แต่พอจะแสดงแนวโน้มว่าผู้ที่ย้ายเข้ามาก่อนปรับตัวในเรื่องการมีบ้านและที่ดินได้มากกว่าผู้ที่ย้ายเข้ามาภายหลัง ซึ่งก็สอดคล้องกับผู้ที่ย้ายมาจากเขตชนบท และมีรายได้ต่ำ เพราะทั้งคะแนนเฉลี่ยของการมีบ้านและที่ดิน และสัดส่วนในรายละเอียดแสดงอย่างชัดเจนถึงการพัฒนาของผู้ที่มาก่อน คือ มีบ้านและที่ดินเป็นของตนเองมากกว่าผู้ที่ย้ายเข้ามาใหม่

ส่วนกลุ่มที่มีรายได้ระดับกลาง พบว่าในกรุงเทพมหานครผู้ย้ายถิ่นที่มาจากเขตเมือง และเขตชนบท มีคะแนนเฉลี่ยของการมีบ้านและที่ดินเกือบไม่แตกต่างกันเลยทุกกลุ่มระยะเวลา (ตารางที่ ๒๗ และรูปที่ ๘) และเมื่อพิจารณาในรายละเอียดก็พบว่า ทั้งผู้ที่ย้ายมาจากเขตเมืองและเขตชนบทในกลุ่มที่อยู่ ๕-๑๔ ปี มีสัดส่วนของผู้ที่อยู่บ้านและที่ดินผู้อื่นสูงกว่าอีก ๒ กลุ่ม (ร้อยละ ๘๑.๘ สำหรับผู้มาจากเขตเมือง และร้อยละ ๗๗.๓ สำหรับผู้มาจากเขตชนบท) ด้วยเหตุนี้เองที่ทำให้คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มนี้ต่ำ ซึ่งอาจจะเนื่องมาจากกลุ่มผู้ที่เข้ามาอยู่ต่ำกว่า ๕ ปี มีลักษณะ

เลือกสรรมากกว่ากลุ่มที่อยู่ ๕-๑๔ ปี ทำให้สามารถมีบ้านและที่ดินเป็นของตนเองได้ในสัดส่วนที่สูงกว่า

ในกลุ่มที่มีรายได้ระดับสูง พบว่าผู้ย้ายถิ่นที่มาจากเขตเมืองเข้ามาอยู่ต่ำกว่า ๕ ปี, ๕-๑๔ ปี และตั้งแต่ ๑๕ ปีขึ้นไป มีคะแนนเฉลี่ยของการมีบ้านและที่ดินเท่ากับ ๒.๐, ๑.๖ และ ๑.๙ ตามลำดับ จะเห็นว่าคะแนนในกลุ่มแรกสูงมาก แต่เมื่อพิจารณารายละเอียดอาจจะเนื่องมาจากตัวอย่างมีน้อยไม่พอที่จะวิเคราะห์สาเหตุได้ ส่วนผู้ที่ย้ายมาจากเขตเทศบาลแต่ละกลุ่มระยะเวลาที่อยู่ในกรุงเทพมหานครคะแนนเฉลี่ยของการมีบ้านและที่ดินจะเป็น ๑.๔, ๑.๗ และ ๑.๙ ตามลำดับ แสดงว่ากลุ่มที่อยู่ยาวนานกว่ามีกรรมสิทธิ์ในบ้านและที่ดินมากกว่าผู้ที่อยู่ระยะเวลาน้อยกว่า และเมื่อเปรียบเทียบผู้ที่มาจากเขตเมืองกับเขตชนบทในกลุ่มนี้ นอกจากกลุ่มที่ย้ายมาจากเขตเมืองอยู่ต่ำกว่า ๕ ปี ที่จำนวนตัวอย่างน้อยแล้ว ความแตกต่างของผู้ย้ายถิ่นจากทั้ง ๒ เขต มีน้อยมาก

จากตัวอย่างในกรุงเทพมหานครนี้ ถ้าแยกพิจารณาเรื่องการปรับตัวด้านการมีบ้านและที่ดินโดยใช้ระดับรายได้เข้ามาพิจารณาร่วม และเปรียบเทียบทุกกลุ่มกับผู้ไม่ย้ายถิ่นแล้ว พบว่าไม่แตกต่างไปจากเมื่อยังไม่ได้มีรายได้เข้ามาพิจารณาร่วม นั่นคือ กลุ่มที่อยู่ตั้งแต่ ๑๕ ปีขึ้นไปเท่านั้นที่จะมีการปรับตัวในเรื่องนี้ได้แตกต่างจากกลุ่มผู้ไม่ย้ายถิ่นน้อยมาก (รูปที่ ๘)

เมื่อแยกศึกษารายละเอียดตามกลุ่มรายได้ของประชากรในเขตเทศบาลอื่น พบว่ากลุ่มผู้ที่มีรายได้ระดับต่ำที่ย้ายมาจากเขตเมือง และอยู่ต่ำกว่า ๕ ปี มีค่าคะแนนเฉลี่ยของการมีบ้านและที่ดินต่ำกว่าผู้ที่อยู่ ๕-๑๔ ปี และทั้ง ๒ กลุ่มนี้ก็ต่ำกว่าผู้ที่อยู่ตั้งแต่ ๑๕ ปีขึ้นไป (๑.๔, ๑.๖ และ ๑.๘ ตามลำดับ) ซึ่งสอดคล้องกับผู้ที่ย้ายมาจากเขตชนบทที่คะแนนเฉลี่ยเท่ากับ ๑.๒, ๑.๔ และ ๑.๘ ตามลำดับของกลุ่มระยะเวลาที่อยู่ นั่นแสดงว่าผู้ที่อยู่ยาวนานกว่ามีการปรับตัวได้ดีกว่าผู้ที่ย้ายเข้ามาภายหลัง และผู้ที่มาจากเขตเมืองมีการปรับตัวได้ดีกว่าผู้ที่มาจากเขตชนบท

สำหรับในกลุ่มรายได้ระดับปานกลาง พบว่า ผู้ที่มาจากเขตเมือง และเขตชนบทมีความแตกต่างในเรื่องการปรับตัวเรื่องการมีบ้านและที่ดินแต่ละกลุ่มระยะเวลาน้อยมาก ถึงแม้ว่ากลุ่มที่อยู่ในระยะเวลาต่ำกว่า ๕ ปี คะแนนของผู้ที่ย้ายมาจากเขตเมืองจะสูงกว่า (๑.๔ เทียบกับ ๑.๒) แต่กลุ่มที่ย้ายเข้ามาก่อนนั้นเกือบไม่แตกต่างกันเลย (๑.๕ เทียบกับ ๑.๖ ในกลุ่มที่อยู่ ๕-๑๔ ปี และ ๑.๘ เท่ากันในกลุ่มที่อยู่ตั้งแต่ ๑๕ ปีขึ้นไป)

ในกลุ่มที่มีรายได้ระดับสูง พบว่า ผู้ย้ายถิ่นที่อยู่ก่อนปรับตัวได้ดีกว่าผู้เข้ามาภายหลัง ทุกกลุ่มระยะเวลา แต่ผู้ย้ายถิ่นที่มาจากเขตชนบทปรับตัวได้ดีกว่าผู้ย้ายมาจากเขตเมือง ทั้งนี้ก็สอดคล้องกับผู้มีอาชีพเกี่ยวข้องกับวิชาการและใช้ความชำนาญ กล่าวคือ เป็นค่านิยมของคนชนบทในเรื่องการมีบ้านและที่ดินเป็นของตนเอง และกลุ่มนี้เป็นกลุ่มที่ทำรายได้ระดับสูง มีกำลังซื้อหาหรืออาจจะเป็นเพราะผู้ที่ย้ายมาจากเขตเมืองยังไม่พอใจในสภาพของตน อาจจะต้องการย้ายถิ่นถึงแม้ว่าจะมีกำลังซื้อบ้านและที่ดินแต่ก็ไม่อยากอยู่เป็นการถาวร นอกจากนี้บางส่วนที่มาจากเขตเมืองอาจจะเป็นการเช่าราชการที่อยู่บ้านที่ทางราชการจัดให้ จึงยังไม่จำเป็นต้องมีบ้านและที่ดินเป็นของตนเอง

เมื่อเปรียบเทียบผู้ย้ายถิ่นกับไม่ย้ายถิ่นในเขตเทศบาลอื่น ในเรื่องการปรับตัวด้านการมีบ้านและที่ดิน โดยแยกศึกษาด้วยระดับรายได้ก็ยังพบเช่นเดียวกันว่า ผู้ย้ายถิ่นทั้งจากเขตเมืองและชนบทปรับตัวได้เร็วในกลุ่มระยะเวลา ๕-๑๔ ปี ค่าคะแนนเฉลี่ยเกือบเท่าผู้ไม่ย้ายถิ่นทุกกลุ่ม ยกเว้นผู้ที่ย้ายมาจากเขตเมือง และมีรายได้สูงที่อาจจะไม่พอใจสถานภาพที่อยู่ และคิดย้ายถิ่นต่อไป

การปรับตัวในการมีบ้านและที่ดินนี้อาจจะเปลี่ยนแปลงไปตามกลุ่มอายุของตัวอย่าง ดังนั้นถ้าเอากลุ่มอายุเข้ามาพิจารณา พบว่า ในกลุ่มอายุต่ำกว่า ๓๕ ปี ทั้งผู้ที่ย้ายมาจากเขตเมืองและเขตชนบทเข้ามาอยู่ในกรุงเทพมหานคร ปรับตัวในเรื่องนี้น้อยมาก นั่นคือ ค่าคะแนนเฉลี่ยของผู้ที่อยู่ต่ำกว่า ๕ ปี และ ๕-๑๔ ปี แตกต่างกันเล็กน้อย (ตารางที่ ๒๘) และเมื่อเปรียบเทียบกับผู้ไม่ย้ายถิ่นค่าคะแนนเฉลี่ยต่ำกว่าพอสมควร สาเหตุที่เป็นเช่นนี้เพราะกลุ่มผู้น้อย การตั้งหลักฐานซื้อบ้านและที่ดินจากรายได้ของตนเองเป็นไปได้ยาก แต่กลุ่มผู้ไม่ย้ายถิ่นยังมีบางส่วนที่อาศัยอยู่บ้านพ่อแม่ จึงทำให้คะแนนเฉลี่ยสูงกว่าผู้ย้ายถิ่น

ส่วนผู้ที่อายุตั้งแต่ ๓๕ ปีขึ้นไป ซึ่งเป็นวัยที่ควรจะมีบ้านและที่ดินเป็นหลักภูมานั้น พบว่าในกรุงเทพมหานคร ผู้ย้ายถิ่นที่มาจากเขตเมืองที่อยู่ต่ำกว่า ๕ ปี, ๕-๑๔ ปี และตั้งแต่ ๑๕ ปีขึ้นไป มีคะแนนเฉลี่ยของการมีบ้านและที่ดินเท่ากับ ๑.๘, ๑.๖ และ ๒.๐ ตามลำดับ และผู้ที่มาจากเขตชนบทคะแนนเฉลี่ยเป็น ๑.๐, ๑.๕ และ ๑.๘ ตามลำดับระยะเวลา ถ้าพิจารณาจากคะแนนเฉลี่ยดังกล่าวอาจจะเห็นว่าผู้ที่ย้ายมาจากเขตเมืองในระยะเวลาต่ำกว่า ๕ ปี ปรับตัวได้ดีกว่าผู้ที่เข้ามาก่อน แต่จากรายละเอียดพบว่า ในกลุ่มที่อยู่ต่ำกว่า ๕ ปีนี้ มีจำนวนตัวอย่างไม่มาก ส่วนหนึ่งที่มีบ้านและที่ดินเป็นของตนเองอาจจะเกิดจากกลุ่มนี้มีอาชีพ และฐานะทางเศรษฐกิจที่ดี แต่ส่วนใหญ่แล้ว

(ร้อยละ ๖๒.๕) อยู่ในบ้านและที่ดินของผู้อื่น ในกลุ่มต่อมาคือผู้ที่อยู่ ๕-๑๔ ปี สัดส่วนของการไม่มีบ้านและที่ดินอยู่อาศัยลดลงเป็นร้อยละ ๔๕.๖ และผู้ที่อยู่ตั้งแต่ ๑๕ ปีขึ้นไป ผู้ที่ไม่มีบ้านและที่ดินอยู่อาศัยมีเพียงร้อยละ ๒๔.๐ เท่านั้น

ในด้านการเปรียบเทียบผู้ที่ย้ายมาจากเขตเมือง และชนบท ที่เข้ามาอยู่ในกรุงเทพมหานคร และมีอายุ ๑๕ ปีขึ้นไปแล้วนี้ ก็ยังพบว่าผู้ที่ย้ายมาจากเขตเมืองปรับตัวในด้านการมีบ้านและที่ดินได้ดีกว่า และถ้าเปรียบเทียบผู้ย้ายถิ่นกับผู้ไม่ย้ายถิ่นในเรื่องนี้จากคะแนนเฉลี่ย พบว่าผู้ย้ายถิ่นในกลุ่มที่เข้ามาอยู่ตั้งแต่ ๑๕ ปีขึ้นไปจึงปรับตัวได้ไม่แตกต่างจากผู้ไม่ย้ายถิ่นเท่าไร แต่ถ้าพิจารณาจากรายละเอียดในตารางที่ ๒๘ พบว่าผู้ย้ายถิ่นที่มาจากเขตเมืองเข้ามาอยู่ต่ำกว่า ๕ ปี มีบ้านและที่ดินเป็นของตนเองในสัดส่วนที่สูงกว่าผู้ไม่ย้ายถิ่น (ร้อยละ ๓๗.๕ เทียบกับร้อยละ ๓๐.๔) ทั้งนี้อาจจะเนื่องมาจากผู้ที่เข้ามาภายหลังเป็นกลุ่มเลือกสรร มีระดับความรู้ดี ได้อาชีพที่ดี และมีรายได้สูงกว่าผู้ที่ย้ายเข้ามาก่อน

สำหรับประชากรตัวอย่างในเขตเทศบาลอื่นนั้น จากรูปที่ ๔ พบว่าผู้ที่ย้ายถิ่นเข้ามาก่อนปรับตัวในเรื่องการมีบ้านและที่ดินดีกว่าผู้ที่ย้ายเข้ามาภายหลัง ถึงแม้จะแยกศึกษาโดยกลุ่มอายุแล้วก็ตาม แต่ผู้ย้ายถิ่นที่มาจากเขตชนบท และอายุ ๓๕ ปีขึ้นไป การปรับตัวในเรื่องนี้จะดีกว่าผู้มาจากเขตเมืองในทุกกลุ่มระยะเวลา ทั้งนี้เหตุผลอาจจะสอดคล้องกับกลุ่มที่มีอาชีพวิชาชีพวิชาการและความชำนาญ และผู้มีรายได้สูง นั่นคือ ผู้ที่มาจากเขตเมืองยังไม่พอใจในท้องถิ่นที่อยู่ปัจจุบัน และต้องการย้ายถิ่นต่อไป หรือบางส่วนอาจจะเป็นผู้ที่อยู่บ้านพักของราชการ

และเมื่อเปรียบเทียบผู้ย้ายถิ่นในเขตเทศบาลอื่น พบว่ากลุ่มที่อายุต่ำกว่า ๓๕ ปี ที่ย้ายมาจากเขตเมือง และเข้ามาอยู่ ๕-๑๔ ปี มีคะแนนเฉลี่ยของการมีบ้านและที่ดินเท่ากับผู้ไม่ย้ายถิ่น แต่ผู้ย้ายมาจากชนบทในกลุ่มระยะเวลาเดียวกัน คะแนนเฉลี่ยต่ำกว่าเล็กน้อย เมื่อพิจารณาในรายละเอียดพบว่าผู้ที่มาจากชนบทเป็นเจ้าของบ้านและที่ดินมากกว่าผู้ไม่ย้ายถิ่น นอกจากนี้ผู้ย้ายถิ่นจำนวนมากที่อาศัยอยู่บ้านพ่อแม่ ส่วนผู้ที่มิใช่อายุสูงกว่า ๓๕ ปี คะแนนเฉลี่ยของการมีบ้านและที่ดินของผู้ย้ายถิ่นที่อยู่ตั้งแต่ ๑๕ ปีขึ้นไป ยังต่ำกว่าผู้ไม่ย้ายถิ่น ทั้งนี้อาจจะเนื่องจากผู้ย้ายถิ่นยังไม่พอใจในที่อยู่ คิดจะย้ายต่อไป ทำให้ไม่ซื้อบ้านและที่ดินไว้ดังกล่าว

ตัวแปรตัวสุดท้ายที่นำมาพิจารณาร่วมคือ จำนวนครั้งการย้ายถิ่นพบว่า ทั้งในกรุงเทพมหานคร และเขตเทศบาลอื่น ผู้ที่ย้ายถิ่นเพียงครั้งเดียวที่ย้ายเข้ามาก่อนปรับตัวได้ดีกว่าผู้ที่เข้ามา

ภายหลัง ทั้งนี้เป็นที่น่าสังเกตว่าผู้ย้ายถิ่นจากเขตเมือง และเขตชนบทแตกต่างกันน้อยมาก ทุกกลุ่มระยะเวลาที่อยู่ในท้องถื่นปลายทาง (รูปที่ ๑๐)

ส่วนกลุ่มผู้ที่ย้ายมากกว่า ๑ ครั้ง มีแนวโน้มที่ผู้ย้ายถิ่นที่อยู่ยาวนานกว่าจะปรับตัวได้ดีกว่า แต่อาจเนื่องมาจากเป็นกลุ่มรวมผู้ย้ายถิ่นที่เคยย้ายถิ่นตั้งแต่ ๒ ครั้ง จนถึงมากกว่า ๕ ครั้งขึ้นไป ทำให้ไม่อาจแปลผลได้อย่างชัดเจน แต่จากการวิเคราะห์โดยใช้สัดส่วนที่แสดงในตารางที่ ๒๙ ทำให้เห็นแนวโน้มของกลุ่มนี้ได้เช่นกัน กล่าวคือผู้ที่ย้ายมาจากเขตเมืองเข้ามาอยู่ในกรุงเทพมหานคร ในระยะต่ำกว่า ๕ ปี มีสัดส่วนของผู้ที่อยู่บ้านและที่ดินของผู้อื่นร้อยละ ๖๐.๐ ซึ่งต่ำกว่ากลุ่มที่อยู่ ๕-๑๔ ปีขึ้นไป (ร้อยละ ๗๖.๕) และกลุ่มแรกนั้นมีสัดส่วนของการมีบ้านและที่ดินสูงกว่ากลุ่มหลัง ทั้งนี้อาจจะเป็นการยืนยันลักษณะการเลือกสรรของประชากรที่ย้ายถิ่นเข้าไปอยู่ใหม่ ซึ่งสอดคล้องกับกลุ่มของผู้ที่ย้ายมาจากชนบทในระยะเวลาเดียวกัน เพราะถึงแม้ว่าผู้ที่เข้ามาภายหลังการมีสัดส่วนของผู้ที่อาศัยอยู่ในบ้านและที่ดินของผู้อื่นน้อยกว่าผู้ที่เข้ามาก่อน แต่กลุ่มที่อยู่ต่ำกว่า ๕ ปี ก็ยังมีสัดส่วนของการมีบ้านและที่ดินของตนเองสูงกว่าผู้ที่เข้ามาอยู่ ๕-๑๔ ปี และตั้งแต่ ๑๕ ปีขึ้นไป

สำหรับผู้ที่อยู่ในเขตเทศบาลอื่นนั้น การศึกษาโดยการใช้สัดส่วนแสดงผลในทำนองเดียวกับเมื่อพิจารณาจากคะแนนเฉลี่ย กล่าวคือผู้ย้ายถิ่นที่มาจากเขตเมืองที่ย้ายเข้ามาอยู่ก่อนมีบ้านและที่ดินเป็นของตนเองมากกว่าผู้ที่ย้ายเข้ามาในภายหลัง ส่วนกลุ่มผู้ย้ายถิ่นที่มาจากเขตชนบทกลุ่มที่อยู่ ๕-๑๔ ปี มีบ้านและที่ดินเป็นของตนเองมากกว่ากลุ่มที่ย้ายเข้ามาอยู่ต่ำกว่า ๕ ปี และตั้งแต่ ๑๕ ปีขึ้นไป การที่กลุ่มนี้ไม่สอดคล้องกับการศึกษาครั้งแรก ๆ เมื่อยังไม่ได้แยกศึกษาด้วยจำนวนครั้งของการย้ายถิ่น หรือเมื่อแยกศึกษาด้วยตัวแปรอื่น ๆ แล้ว อาจจะเป็นเพราะกลุ่มของจำนวนครั้งที่ย้ายถิ่นมากกว่า ๑ ครั้ง เป็นกลุ่มที่กว้างไป ไม่สามารถวิเคราะห์ได้

ถึงแม้ว่าเมื่อแยกศึกษาด้วยจำนวนครั้งของการย้ายถิ่น จะไม่สามารถวิเคราะห์ผู้ที่ย้ายถิ่นมากกว่า ๑ ครั้งได้ ทั้งตัวอย่างในกรุงเทพมหานคร และเขตเทศบาลอื่น แต่ก็พบว่าผู้ที่มีประสบการณ์การย้ายถิ่นหลายครั้งจะมีฐานะที่ดีกว่า จนสามารถมีบ้านและที่ดินที่อยู่อาศัยเป็นของตนเองมากกว่าผู้ที่ย้ายถิ่นเพียงครั้งเดียว แต่เนื่องจากประชากรไม่คงที่เพราะย้ายถิ่นบ่อย จึงทำให้ผู้ที่เข้ามาอยู่ก่อนไม่ได้ปรับตัวได้ดีกว่าผู้ที่เข้ามาอยู่ในภายหลัง

โดยสรุปแล้วจากการศึกษาเรื่องการปรับตัวในด้านการมีบ้านและที่ดินที่อยู่อาศัยนี้ พบว่า ผู้ที่อยู่ยาวนานกว่าปรับตัวได้ดีกว่าผู้ที่เข้ามาภายหลังทุกกลุ่มที่ศึกษา แต่ทั้งนี้ก็ขึ้นอยู่กับลักษณะการเลือกสรรของประชากรที่เข้ามาแต่ละระยะเวลาและปัจจัยอื่น ๆ เช่น ฐานะทางเศรษฐกิจ ท้องถิ่นที่อาศัยอยู่ และค่านิยมของผู้ย้ายถิ่น

ศูนย์วิทยพัชกร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๒๕ อัตราส่วนร้อยละและคะแนนเฉลี่ยของการมีกรรมสิทธิ์บ้านและที่ดินของผู้ที่อยู่ในกรุงเทพมหานคร และเขตเทศบาลอื่น จำแนกตามสถานภาพการย้ายถิ่น และระยะเวลาที่อยู่

กรรมสิทธิ์บ้านและที่ดิน	กรุงเทพมหานคร							เขตเทศบาลอื่น						
	ย้ายมาจากเขตเมือง			ย้ายมาจากเขตชนบท			ไม่เคย ย้ายถิ่น	ย้ายมาจากเขตเมือง			ย้ายมาจากเขตชนบท			ไม่เคย ย้ายถิ่น
	ต่ำกว่า ๕ ปี	๕-๑๔ ปี	๑๕ ปีขึ้นไป	ต่ำกว่า ๕ ปี	๕-๑๔ ปี	๑๕ ปีขึ้นไป		ต่ำกว่า ๕ ปี	๕-๑๔ ปี	๑๕ ปีขึ้นไป	ต่ำกว่า ๕ ปี	๕-๑๔ ปี	๑๕ ปีขึ้นไป	
บ้านและที่ดินของตนเอง/ คู่สมรส	๑๔.๘	๓.๓	๓๐.๐	๗.๘	๕.๗	๑๗.๔	๑๘.๘	๗.๔	๒๒.๕	๒๔.๗	๘.๒	๑๘.๗	๓๖.๕	๑๖.๕
บ้านหรือที่ดินของตนเอง/ คู่สมรส บ้านและที่ดินของ พ่อแม่	๑๔.๘	๒๐.๐	๔๓.๓	๕.๗	๒๘.๓	๕๖.๕	๓๐.๕	๒๓.๖	๑๒.๕	๒๓.๕	๑๔.๘	๑๖.๐	๑๕.๐	๓๐.๗
บ้านและที่ดินของผู้อื่น	๗๐.๕	๗๖.๗	๒๖.๗	๘๗.๕	๖๖.๐	๓๕.๗	๕๐.๘	๖๘.๕	๖๕.๒	๕๖.๕	๗๗.๐	๖๕.๓	๕๕.๕	๕๒.๕
รวม	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐
(จำนวน)	(๒๗)	(๓๐)	(๓๐)	(๖๕)	(๕๓)	(๕๖)	(๑๔๗)	(๘๕)	(๘๕)	(๖๕)	(๖๑)	(๗๕)	(๖๓)	(๑๕๐)
คะแนนเฉลี่ย ($\bar{X} \pm S.D.$)	๑.๕±๐.๘	๑.๓±๐.๕	๒.๐±๐.๘	๑.๒±๐.๖	๑.๕±๐.๖	๑.๘±๐.๗	๑.๗±๐.๘	๑.๕±๐.๖	๑.๖±๐.๘	๑.๘±๐.๕	๑.๓±๐.๖	๑.๕±๐.๘	๑.๕±๐.๕	๑.๖±๐.๘

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๒๖ อัตราส่วนร้อยละและคะแนนเฉลี่ยของการมีกรรมสิทธิ์บ้านและที่ดินของผู้ที่อยู่ในกรุงเทพมหานคร และเขตเทศบาลอื่น จำแนกตามสถานภาพการย้ายถิ่น ระยะเวลาที่อยู่ และกลุ่มอาชีพ

กรรมสิทธิ์บ้านและที่ดิน	กรุงเทพมหานคร							เขตเทศบาลอื่น						
	ย้ายมาจากเขตเมือง			ย้ายมาจากเขตชนบท			ไม่เคยย้ายถิ่น	ย้ายมาจากเขตเมือง			ย้ายมาจากเขตชนบท			ไม่เคยย้ายถิ่น
	ต่ำกว่า ๕ ปี	๕-๑๔ ปี	๑๕ ปีขึ้นไป	ต่ำกว่า ๕ ปี	๕-๑๔ ปี	๑๕ ปีขึ้นไป		ต่ำกว่า ๕ ปี	๕-๑๔ ปี	๑๕ ปีขึ้นไป	ต่ำกว่า ๕ ปี	๕-๑๔ ปี	๑๕ ปีขึ้นไป	
อาชีพเกี่ยวข้องกับวิชาการและใช้ความชำนาญ														
บ้านและที่ดินของตนเอง/ คู่สมรส	๔๐.๐	-	๕๗.๑	๓๗.๕	-	๕๐.๐	๓๑.๒	๒.๕	๑๔.๓	๓๗.๕	๑๓.๖	๓๘.๕	*	๑๗.๘
บ้านหรือที่ดินของตนเอง/ คู่สมรส บ้านและที่ดินของ พ่อแม่	๒๐.๐	๑๔.๓	๑๔.๓	๑๒.๕	๓๖.๕	๗.๑	๓๑.๒	๒๖.๕	๑๑.๕	๒๕.๐	๒๗.๓	๓๐.๘	*	๕๒.๒
บ้านและที่ดินของผู้อื่น	๔๐.๐	๘๕.๗	๒๘.๖	๕๐.๐	๖๓.๖	๕๒.๕	๓๗.๕	๗๐.๖	๗๕.๓	๓๗.๕	๕๕.๑	๓๐.๘	-	๕๐.๐
รวม (จำนวน)	๑๐๐.๐ (๑๐)	๑๐๐.๐ (๗)	๑๐๐.๐ (๗)	๑๐๐.๐ (๘๘)	๑๐๐.๐ (๑๑)	๑๐๐.๐ (๑๔)	๕๕.๕ (๖๕)	๑๐๐.๐ (๓๕)	๑๐๐.๐ (๓๕)	๑๐๐.๐ (๑๖)	๑๐๐.๐ (๒๒)	๑๐๐.๐ (๑๓)	- (๕)	๑๐๐.๐ (๕๕)
คะแนนเฉลี่ย ($\bar{X} \pm S.D.$)	๒.๐±๐.๕	๑.๑±๐.๕	๒.๓±๑.๐	๑.๕±๑.๐	๑.๕±๐.๕	๒.๑±๑.๐	๑.๕±๐.๘	๑.๓±๐.๕	๑.๕±๐.๗	๒.๐±๐.๕	๑.๕±๐.๗	๒.๑±๐.๕	-	๑.๘±๐.๗
อาชีพใช้แรงงานและไม่ต้องการความชำนาญ														
บ้านและที่ดินของตนเอง/ คู่สมรส	๑๕.๕	-	๒๑.๕	๕.๕	๓.๗	๓.๘	๑๐.๑	๑๐.๐	๒๑.๕	๑๕.๐	๓.๖	๘.๓	๑๗.๕	๑๑.๘
บ้านหรือที่ดินของตนเอง/ คู่สมรส บ้านและที่ดินของ พ่อแม่	-	๒๗.๘	๕๒.๘	๕.๕	๒๕.๖	๖๕.๒	๓๐.๕	๒๓.๓	๑๐.๗	-	๗.๑	๑๓.๕	๑๓.๐	๒๕.๕
บ้านและที่ดินของผู้อื่น	๘๕.๖	๗๒.๒	๓๕.๗	๕๑.๑	๖๖.๗	๒๖.๕	๕๕.๕	๖๖.๗	๖๗.๕	๘๕.๐	๘๕.๓	๗๗.๘	๖๕.๖	๖๒.๗
รวม (จำนวน)	๑๐๐.๐ (๑๓)	๑๐๐.๐ (๑๘)	๑๐๐.๐ (๑๕)	๕๕.๕ (๕๕)	๑๐๐.๐ (๒๗)	๑๐๐.๐ (๒๖)	๕๕.๕ (๖๕)	๑๐๐.๐ (๓๐)	๑๐๐.๐ (๒๘)	๑๐๐.๐ (๒๐)	๑๐๐.๐ (๒๘)	๑๐๐.๐ (๓๖)	๑๐๐.๐ (๒๓)	๑๐๐.๐ (๕๑)
คะแนนเฉลี่ย ($\bar{X} \pm S.D.$)	๑.๓±๐.๘	๑.๓±๐.๕	๑.๕±๐.๘	๑.๑±๐.๕	๑.๕±๐.๖	๑.๘±๐.๕	๑.๕±๐.๗	๑.๕±๐.๗	๑.๕±๐.๘	๒.๒±๐.๕	๑.๑±๐.๕	๑.๑±๐.๖	๑.๕±๐.๘	๑.๕±๐.๗

* จำนวนตัวอย่างไม่เกิน ๕ ราย

ตารางที่ ๒๖ (ต่อ)

กรรมสิทธิ์บ้านและที่ดิน	กรุงเทพมหานคร						เขตเทศบาลอื่น							
	ย้ายมาจากเขตเมือง			ย้ายมาจากเขตชนบท			ไม่เคย ย้ายถิ่น	ย้ายมาจากเขตเมือง			ย้ายมาจากเขตชนบท			ไม่เคย ย้ายถิ่น
	ต่ำกว่า ๕ ปี	๕-๑๔ ปี	๑๕ ปีขึ้นไป	ต่ำกว่า ๕ ปี	๕-๑๔ ปี	๑๕ ปีขึ้นไป		ต่ำกว่า ๕ ปี	๕-๑๔ ปี	๑๕ ปีขึ้นไป	ต่ำกว่า ๕ ปี	๕-๑๔ ปี	๑๕ ปีขึ้นไป	
อาชีพเกี่ยวกับการค้า														
บ้านและที่ดินของตนเอง/ คู่สมรส	-	*	๒๒.๒	-	๑๔.๓	๑๓.๓	๑๕.๕	๑๒.๐	๓๕.๖	๓๕.๗	๕.๑	๒๗.๓	๔๗.๐	๒๓.๘
บ้านหรือที่ดินของตนเอง/ คู่สมรส บ้านและที่ดินของ พ่อแม่	-	-	๔๔.๔	-	๒๑.๕	๕๖.๗	๒๘.๖	๒๐.๐	๑๕.๕	๒๘.๖	-	๑๓.๖	๒๐.๖	๑๔.๐
บ้านและที่ดินของผู้อื่น	*	*	๓๓.๓	๑๐๐.๐	๖๕.๓	๕๐.๐	๕๕.๖	๖๘.๐	๕๐.๐	๓๕.๗	๕๐.๕	๕๕.๑	๓๒.๕	๕๗.๑
รวม	-	-	๕๕.๕	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๑	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐
(จำนวน)	(๕)	(๕)	(๕)	(๕)	(๑๔)	(๑๕)	(๖๓)	(๒๕)	(๒๖)	(๒๘)	(๑๑)	(๒๒)	(๓๕)	(๕๒)
คะแนนเฉลี่ย ($\bar{X} \pm S.D.$)	-	-	๑.๕±๐.๘	๑.๐±๐.๐	๑.๕±๐.๘	๑.๗±๐.๗	๑.๖±๐.๘	๑.๕±๐.๗	๑.๘±๐.๕	๒.๐±๐.๕	๑.๒±๐.๖	๑.๗±๐.๕	๒.๑±๐.๕	๑.๗±๐.๘

* จำนวนตัวอย่างไม่เกิน ๕ ราย

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๒๗ อัตราร้อย และคะแนนเฉลี่ยของการมีกรรมสิทธิ์บ้านและที่ดินของผู้ที่อยู่ในกรุงเทพมหานคร และเขตเทศบาลอื่น จำแนกตามสถานภาพการย้ายถิ่น ระยะเวลาที่อยู่ และระดับรายได้

กรรมสิทธิ์บ้านและที่ดิน	กรุงเทพมหานคร							เขตเทศบาลอื่น						
	ย้ายมาจากเขตเมือง			ย้ายมาจากเขตชนบท			ไม่เคย ย้ายถิ่น	ย้ายมาจากเขตเมือง			ย้ายมาจากเขตชนบท			ไม่เคย ย้ายถิ่น
	ต่ำกว่า ๕ ปี	๕-๑๔ ปี	๑๕ ปีขึ้นไป	ต่ำกว่า ๕ ปี	๕-๑๔ ปี	๑๕ ปีขึ้นไป		ต่ำกว่า ๕ ปี	๕-๑๔ ปี	๑๕ ปีขึ้นไป	ต่ำกว่า ๕ ปี	๕-๑๔ ปี	๑๕ ปีขึ้นไป	
ระดับรายได้ต่ำ														
บ้านและที่ดินของตนเอง/ คู่สมรส	-	-	-	๒.๔	๕.๓	๕.๓	๗.๘	๑๐.๗	๑๕.๕	๒๖.๑	๖.๑	๑๔.๓	๓๒.๕	๑๕.๕
บ้านหรือที่ดินของตนเอง/ คู่สมรส บ้านและที่ดินของ พ่อแม่	๕.๑	๑๑.๑	๖๖.๗	-	๒๑.๐	๕๒.๖	๓๑.๒	๑๗.๘	๒๖.๕	๒๖.๑	๕.๑	๘.๖	๒๐.๖	๒๖.๒
บ้านและที่ดินของผู้อื่น	๕๐.๕	๘๘.๕	๓๓.๓	๕๗.๖	๗๓.๗	๕๒.๑	๖๑.๐	๗๑.๕	๕๗.๗	๕๗.๘	๘๕.๘	๗๗.๑	๕๗.๐	๕๘.๕
รวม (จำนวน)	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๕๕.๕	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐
คะแนนเฉลี่ย ($\bar{X} \pm S.D.$)	๑.๑±๐.๓	๑.๑±๐.๓	๑.๕±๐.๕	๑.๐±๐.๓	๑.๓±๐.๖	๑.๖±๐.๖	๑.๕±๐.๖	๑.๕±๐.๗	๑.๖±๐.๘	๑.๘±๐.๘	๑.๒±๐.๕	๑.๕±๐.๗	๑.๘±๐.๕	๑.๖±๐.๗
รายได้ระดับปานกลาง														
บ้านและที่ดินของตนเอง/ คู่สมรส	๑๑.๑	-	๒๗.๓	๒๕.๐	๕.๑	๑๗.๕	๑๕.๕	๕.๗	๒๐.๐	๒๗.๘	-	๑๗.๒	๓๐.๘	๑๕.๒
บ้านหรือที่ดินของตนเอง/ คู่สมรส บ้านและที่ดินของ พ่อแม่	๓๓.๓	๑๘.๒	๕๕.๕	๘.๓	๑๓.๖	๕๒.๒	๓๗.๑	๒๕.๗	๑๒.๐	๒๒.๒	๒๕.๐	๒๕.๑	๒๓.๑	๓๕.๘
บ้านและที่ดินของผู้อื่น	๕๕.๖	๘๑.๘	๒๗.๓	๖๖.๗	๗๗.๓	๓๐.๕	๕๘.๕	๖๘.๖	๖๘.๐	๕๐.๐	๗๕.๐	๕๘.๖	๕๖.๑	๕๐.๐
รวม (จำนวน)	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๕๕.๕	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐
คะแนนเฉลี่ย ($\bar{X} \pm S.D.$)	๑.๖±๐.๗	๑.๒±๐.๕	๒.๐±๐.๘	๑.๖±๐.๕	๑.๓±๐.๖	๑.๕±๐.๗	๑.๗±๐.๗	๑.๕±๐.๖	๑.๕±๐.๘	๑.๘±๐.๕	๑.๒±๐.๕	๑.๖±๐.๘	๑.๘±๐.๕	๑.๖±๐.๗

ตารางที่ ๒๗ (ต่อ)

กรรมสิทธิ์บ้านและที่ดิน	กรุงเทพมหานคร						ไม่เคย ย้ายถิ่น	เขตเทศบาลอื่น						
	ย้ายมาจากเขตเมือง			ย้ายมาจากเขตชนบท				ย้ายมาจากเขตเมือง			ย้ายมาจากเขตชนบท			ไม่เคย ย้ายถิ่น
	ต่ำกว่า ๕ ปี	๕-๑๔ ปี	๑๕ ปีขึ้นไป	ต่ำกว่า ๕ ปี	๕-๑๔ ปี	๑๕ ปีขึ้นไป		ต่ำกว่า ๕ ปี	๕-๑๔ ปี	๑๕ ปีขึ้นไป	ต่ำกว่า ๕ ปี	๕-๑๔ ปี	๑๕ ปีขึ้นไป	
รายได้ระดับสูง														
บ้านและที่ดินของตนเอง/ คู่สมรส	๕๐.๐	๑๑.๑	๔๕.๔	๑๔.๓	-	๓๓.๓	๔๕.๘	๘.๗	๒๕.๐	๓๕.๐	*	๔๕.๕	๖๓.๖	๑๖.๗
บ้านหรือที่ดินของตนเอง/ คู่สมรส บ้านและที่ดินของ พ่อแม่	-	๓๓.๓	-	๑๔.๓	๖๖.๗	๒๕.๐	๒๒.๔	๒๖.๑	๓.๑	๒๐.๐	-	๒๒.๒	๕.๑	๔๕.๕
บ้านและที่ดินของผู้อื่น	๕๐.๐	๕๕.๖	๕๕.๕	๗๑.๕	๓๓.๓	๔๑.๗	๓๑.๒	๖๕.๒	๗๑.๕	๕๕.๐	*	๓๓.๓	๒๗.๓	๓๘.๕
รวม	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๙๙.๙	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๙๙.๙	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	-	๙๙.๙	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐
(จำนวน)	(๖)	(๔)	(๑๑)	(๗)	(๑๒)	(๑๒)	(๔๔)	(๒๓)	(๓๖)	(๒๐)	(๕)	(๕)	(๑๑)	(๑๘)
คะแนนเฉลี่ย ($\bar{X} \pm S.D.$)	๒.๐±๑.๑	๑.๖±๐.๗	๑.๕±๑.๐	๑.๕±๐.๘	๑.๕±๐.๕	๑.๕±๐.๕	๒.๑±๐.๕	๑.๕±๐.๗	๑.๕±๐.๕	๑.๕±๐.๕	-	๒.๑±๐.๕	๒.๕±๐.๕	๑.๘±๐.๗

* จำนวนตัวอย่างรวมไม่เกิน ๕ ราย

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๒๘ อัตราส่วนร้อยละ และคะแนนเฉลี่ยของการมีกรรมสิทธิ์บ้านและที่ดินของผู้ที่อยู่ในกรุงเทพมหานคร และเขตเทศบาลอื่น จำแนกตามสถานภาพการย้ายถิ่น ระยะเวลาที่อยู่ และอายุปัจจุบัน

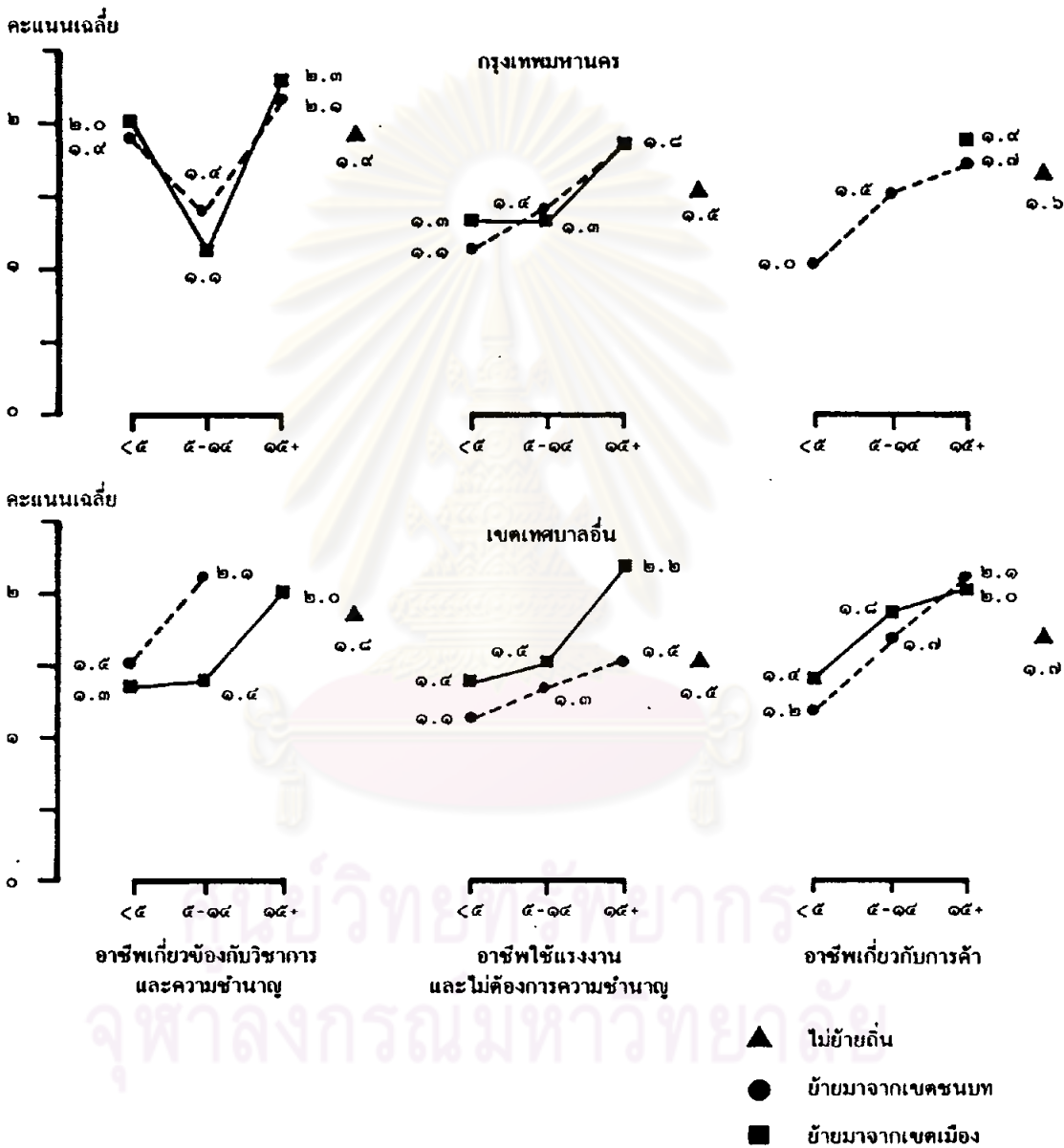
กรรมสิทธิ์บ้านและที่ดิน	กรุงเทพมหานคร							เขตเทศบาลอื่น						
	ย้ายมาจากเขตเมือง			ย้ายมาจากเขตชนบท			ไม่เคยย้ายถิ่น	ย้ายมาจากเขตเมือง			ย้ายมาจากเขตชนบท			ไม่เคยย้ายถิ่น
	ต่ำกว่า ๕ ปี	๕-๑๔ ปี	๑๕ ปีขึ้นไป	ต่ำกว่า ๕ ปี	๕-๑๔ ปี	๑๕ ปีขึ้นไป		ต่ำกว่า ๕ ปี	๕-๑๔ ปี	๑๕ ปีขึ้นไป	ต่ำกว่า ๕ ปี	๕-๑๔ ปี	๑๕ ปีขึ้นไป	
อายุต่ำกว่า ๑๕ ปี														
บ้านและที่ดินของตนเอง/ คู่สมรส	๕.๒	-	*	๘.๕	๓.๒	*	๑๒.๕	๕.๗	๑๗.๕	-	๕.๒	๗.๑	๒๘.๖	๖.๑
บ้านหรือที่ดินของตนเอง/ คู่สมรส บ้านและที่ดินของ พ่อแม่	๒๑.๑	๑๕.๓	*	๕.๕	๒๒.๖	*	๓๐.๕	๒๕.๗	๑๕.๒	*	๑๕.๖	๑๕.๐	๒๘.๖	๓๕.๘
บ้านและที่ดินของผู้อื่น	๗๓.๗	๘๕.๗	*	๘๕.๗	๗๕.๒	-	๕๗.๐	๖๘.๖	๖๗.๕	*	๘๑.๒	๗๓.๘	๕๒.๘	๕๗.๕
รวม	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	-	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	-	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	-	๑๐๐.๐	๕๕.๕	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐
(จำนวน)	(๑๕)	(๒๑)	(๕)	(๕๖)	(๓๑)	(๒)	(๑๒๘)	(๗๐)	(๕๖)	(๒)	(๕๘)	(๕๒)	(๗)	(๕๕)
คะแนนเฉลี่ย ($\bar{X} \pm S.D.$)	๑.๓±๐.๖	๑.๑±๐.๕	-	๑.๒±๐.๖	๑.๓±๐.๕	-	๑.๖±๐.๗	๑.๕±๐.๖	๑.๕±๐.๘	-	๑.๒±๐.๕	๑.๓±๐.๖	๑.๕±๐.๕	๑.๕±๐.๖
อายุตั้งแต่ ๑๕ ปีขึ้นไป														
บ้านและที่ดินของตนเอง/ คู่สมรส	๓๗.๕	๑๑.๑	๒๘.๐	-	๕.๑	๑๖.๗	๓๐.๕	๑๕.๘	๒๗.๕	๓๐.๖	๒๓.๑	๓๓.๓	๓๗.๕	๓๗.๘
บ้านหรือที่ดินของตนเอง/ คู่สมรส บ้านและที่ดินของ พ่อแม่	-	๓๓.๓	๕๘.๐	-	๓๖.๕	๕๖.๓	๓๐.๕	๑๕.๘	๕.๓	๒๒.๖	๑๕.๕	๑๒.๑	๑๗.๕	๒๐.๐
บ้านและที่ดินของผู้อื่น	๖๒.๕	๕๕.๖	๒๕.๐	๑๐๐.๐	๕๕.๕	๓๗.๐	๓๙.๑	๖๘.๕	๖๒.๘	๕๖.๘	๖๑.๕	๕๕.๖	๕๕.๖	๕๒.๒
รวม	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๕๕.๕	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐
(จำนวน)	(๘)	(๕)	(๒๕)	(๘)	(๒๒)	(๕๕)	(๖๕)	(๑๕)	(๕๓)	(๖๒)	(๑๓)	(๓๓)	(๕๖)	(๕๕)
คะแนนเฉลี่ย ($\bar{X} \pm S.D.$)	๑.๘±๐.๐	๑.๖±๐.๗	๒.๐±๐.๗	๑.๐±๐.๐	๑.๕±๐.๗	๑.๘±๐.๗	๑.๕±๐.๘	๑.๕±๐.๘	๑.๖±๐.๕	๑.๘±๐.๕	๑.๖±๐.๕	๑.๘±๐.๕	๑.๕±๐.๕	๒.๐±๐.๕

* จำนวนตัวอย่างรวมไม่เกิน ๕ ราย

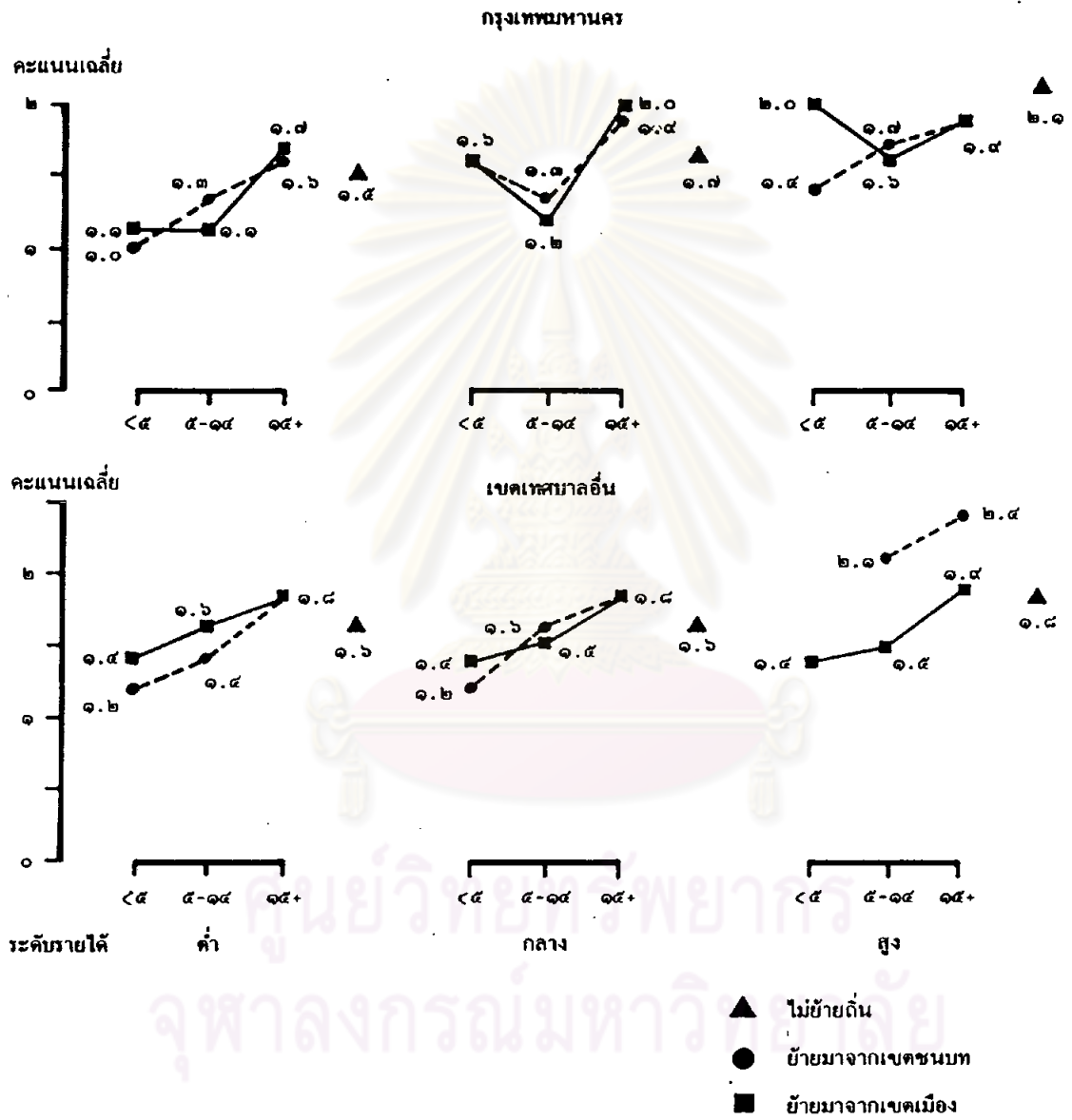
ตารางที่ ๒๘ อัตราส่วนร้อยละ และคะแนนเฉลี่ยของการมีกรรมสิทธิ์บ้านและที่ดินของผู้ที่อยู่ในกรุงเทพมหานคร และเขตเทศบาลอื่น จำแนกตามสถานภาพการย้ายถิ่น ระยะเวลาที่อยู่ และจำนวนครั้งของการย้ายถิ่น

กรรมสิทธิ์บ้านและที่ดิน	กรุงเทพมหานคร							เขตเทศบาลอื่น						
	ย้ายมาจากเขตเมือง			ย้ายมาจากเขตชนบท			ไม่เคยย้ายถิ่น	ย้ายมาจากเขตเมือง			ย้ายมาจากเขตชนบท			ไม่เคยย้ายถิ่น
	ต่ำกว่า ๕ ปี	๕-๑๔ ปี	๑๕ ปีขึ้นไป	ต่ำกว่า ๕ ปี	๕-๑๔ ปี	๑๕ ปีขึ้นไป		ต่ำกว่า ๕ ปี	๕-๑๔ ปี	๑๕ ปีขึ้นไป	ต่ำกว่า ๕ ปี	๕-๑๔ ปี	๑๕ ปีขึ้นไป	
ย้ายถิ่น ๑ ครั้ง														
บ้านและที่ดินของตนเอง/ คู่สมรส	-	-	๓๔.๕	๒.๗	๖.๒	๒๔.๓	๑๘.๘	-	๑๗.๖	๓๓.๓	๑๐.๐	๑๐.๒	๔๕.๐	๑๖.๕
บ้านหรือที่ดินของตนเอง/ คู่สมรส บ้านและที่ดินของ พ่อแม่	-	๒๓.๑	๓๓.๓	๒.๗	๑๕.๖	๔๓.๒	๓๐.๕	๑๒.๕	๑๑.๘	๒๕.๖	-	๑๖.๓	๒๐.๐	๓๐.๗
บ้านและที่ดินของผู้อื่น	๑๐๐.๐	๗๖.๕	๒๗.๘	๕๕.๖	๗๘.๑	๓๒.๕	๕๐.๘	๘๗.๕	๗๐.๖	๓๗.๐	๕๐.๐	๗๓.๕	๓๕.๐	๕๒.๕
รวม	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๕๕.๕	๕๕.๕	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๕๕.๕	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐
(จำนวน)	(๗)	(๑๓)	(๑๘)	(๓๗)	(๓๒)	(๓๗)	(๑๕๗)	(๑๖)	(๑๗)	(๒๗)	(๓๐)	(๕๕)	(๕๐)	(๑๕๐)
คะแนนเฉลี่ย ($\bar{X} \pm S.D.$)	๑.๐±๐.๐	๑.๕±๐.๕	๒.๑±๐.๘	๑.๑±๐.๕	๑.๓±๐.๖	๑.๕±๐.๘	๑.๗±๐.๘	๑.๑±๐.๓	๑.๕±๐.๘	๒.๐±๐.๘	๑.๒±๐.๖	๑.๕±๐.๗	๒.๑±๐.๕	๑.๖±๐.๘
ย้ายถิ่นมากกว่า ๑ ครั้ง														
บ้านและที่ดินของตนเอง/ คู่สมรส	๒๐.๐	๕.๕	๑๖.๗	๑๕.๘	๕.๘	๕.๓	๑๘.๘	๕.๗	๒๓.๕	๒๗.๐	๖.๕	๓๕.๖	๒๑.๗	๑๖.๕
บ้านหรือที่ดินของตนเอง/ คู่สมรส บ้านและที่ดินของ พ่อแม่	๒๐.๐	๑๗.๖	๕๘.๓	๗.๕	๕๗.๖	๕๒.๖	๓๐.๕	๒๖.๕	๑๒.๗	๑๘.๕	๒๕.๘	๑๕.๕	๑๗.๕	๓๐.๗
บ้านและที่ดินของผู้อื่น	๖๐.๐	๗๖.๕	๒๕.๐	๗๗.๘	๕๗.๖	๕๒.๑	๕๐.๘	๖๓.๘	๖๓.๕	๕๕.๐	๖๗.๗	๕๐.๐	๖๐.๕	๕๒.๕
รวม	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๕๕.๕	๑๐๐.๐	๕๕.๕	๕๕.๕	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐
(จำนวน)	(๒๐)	(๑๗)	(๑๒)	(๒๗)	(๒๑)	(๑๕)	(๑๕๗)	(๗๒)	(๑๗)	(๑๗)	(๓๑)	(๒๖)	(๒๓)	(๑๕๐)
คะแนนเฉลี่ย ($\bar{X} \pm S.D.$)	๑.๖±๐.๘	๑.๓±๐.๖	๑.๕±๐.๗	๑.๕±๐.๗	๑.๖±๐.๖	๑.๖±๐.๖	๑.๗±๐.๘	๑.๕±๐.๗	๑.๖±๐.๘	๑.๗±๐.๘	๑.๕±๐.๖	๑.๘±๐.๕	๑.๖±๐.๘	๑.๖±๐.๘

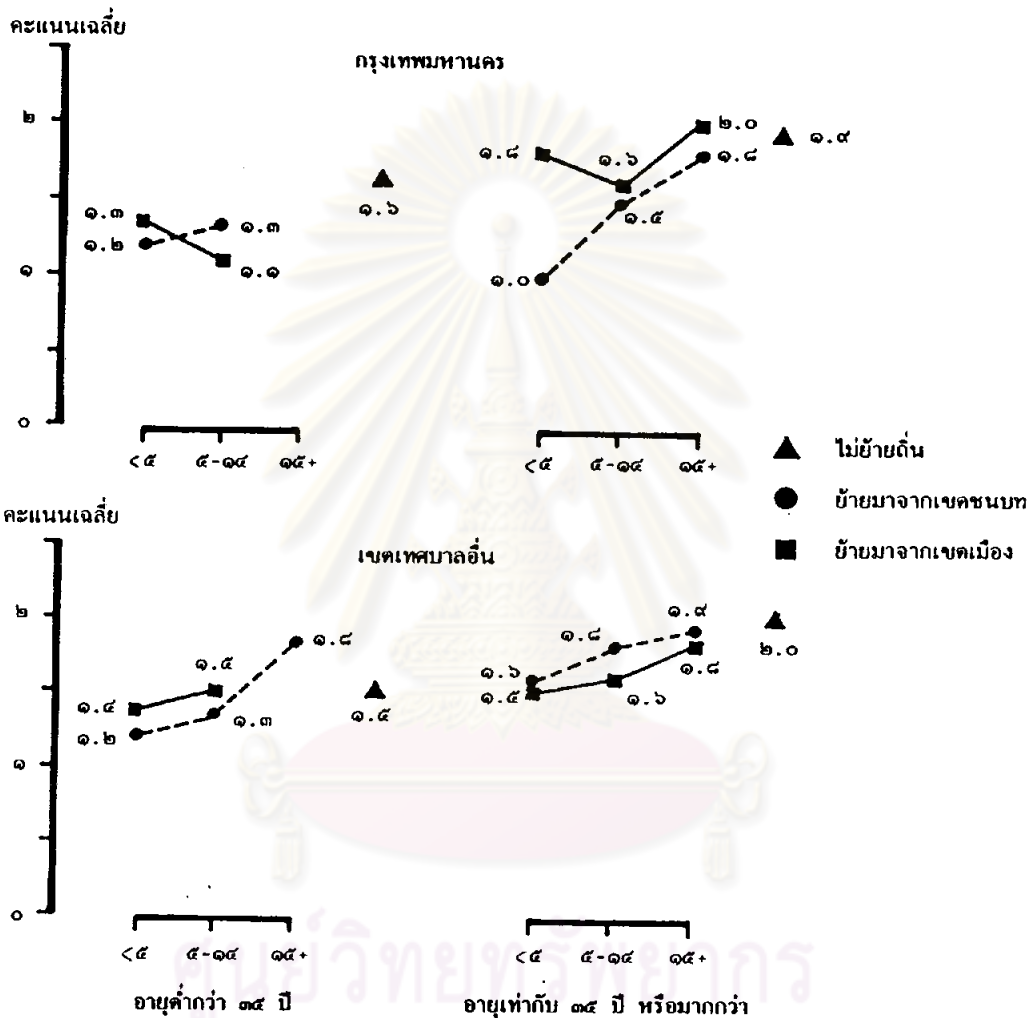
รูปที่ ๑ คะแนนเฉลี่ยของการมีกรรมสิทธิ์บ้านและที่ดิน ของผู้ที่อยู่ในกรุงเทพมหานคร และเขตเทศบาลอื่น จำแนกตาม สถานภาพการย้ายถิ่น ระยะเวลาที่อยู่ และกลุ่มอาชีพ

รูปที่ ๘ คะแนนเฉลี่ยของการมีกรรมสิทธิ์บ้านและที่ดิน ของผู้ที่อยู่ในกรุงเทพมหานคร และเขตเทศบาลอื่น จำแนกตาม สถานภาพการย้ายถิ่น ระยะเวลาที่อยู่ และระดับรายได้

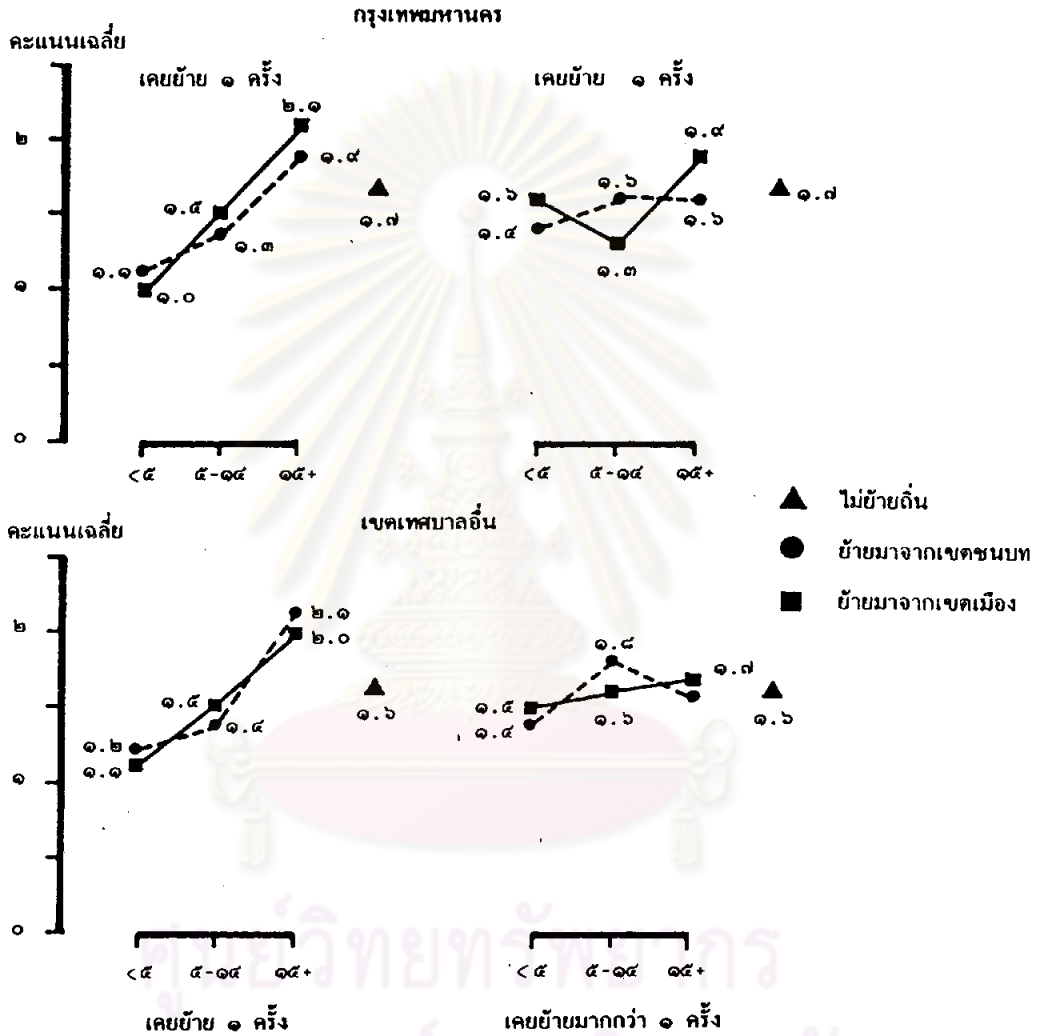

รูปที่ ๔ คะแนนเฉลี่ยของการมีกรรมสิทธิ์บ้านและที่ดิน ของผู้ที่อยู่ในกรุงเทพมหานคร และ เขตเทศบาลอื่น จำแนกตามสถานภาพการย้ายถิ่น ระยะเวลาที่อยู่ และอายุปัจจุบัน

ศูนย์วิจัยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

รูปที่ ๑๐ คะแนนเฉลี่ยของการมีกรรมสิทธิ์บ้านและที่ดิน ของผู้ที่อยู่ในกรุงเทพมหานคร และ
เขตเทศบาลอื่น จำแนกตามสถานภาพการย้ายถิ่น ระยะเวลาที่อยู่ และจำนวนครั้งของการย้ายถิ่น

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย